

و سَنَه او زُمُونی کِه و ابراهیم گُت: "د نسلِ تو گِرد قُومِبا ری زِی برکتِ مئی رن." ۱۶ زُمُونی کِه خدا پاکارِ خُوش عیسی نِه انتخاب کِرد، اول او نِه و تِه شما ر کِرد تا شما نِه برکت بَنه، تا هر گُوم د شِما نِه د رَهیا شِرگِر خُونُو وِرگِردنَه.

پِطْرُس و یوحنا د بَرُوورِ شُورا یهو

پِطْرُس و یوحنا هَنی د حالِ فِصَه کِردِه وا مِردِم بَیین، کِه کاهِنیا و فَرْمُونَدَه نِگهَبُونیا مَعبد و قَری د فِرَقَه صَدوقِبا اومان و تِه شُو. ۱ و نُو د یِکِه رسولیا و مِردِم تَعْلیمِ مِی دَن و اِعلُومِ مِی کِردِن کِه د عیسی، زَنه پِی یَه نِه مُردَهیا هِی، سَخَت نَش گِرتِن. ۳ اویسَه و نُو نِه گِرتِن و سِی یِکِه ایوازه گُونی پِی، تا صُوش د بَن نِه شُو داشِئِن. ۴ اما بُری د و نُو کِه پِیغُوم نِه اِشْتَفْتِیَنی، ایمُو اُورِدِن و شِمارِ پِیایاشو رِیس و نِزِیکِ پَنج هزار نَفَر.

۵ وا صُوش، گِپُونِ قُوم وُ مِشاخ وُ مِعلمِبا تورات د اورشلیم وا یِک جَمع بَیین. ۶ د ایی مِجَلَس، حنا کاهِنِ اعظم و قِیافا و یوحنا کاهِن و اسکندر و گِرد هوزخِصِرَات کِهانِت اعظم بَیْشُو. ۷ و نُو پِطْرُس وُ یوحنا نِه نِئان د مینجا، دِشُو پُرسِئِن: «و چِه قَدَرَت و و چِه نُومی ایی کار نِه کِردِئَه؟»

۸ اویسَه پِطْرُس د روح القدس پُر پِی، جُئُو دَه: «ا گِپُونِ قُوم و ا مِشاخ، ۹ آر ایمرُو و سَنَه خُوئی کِردِه د حَقِ پِیا عِلیلی د ایما بازخواس موئَه، و مِی پُرسِئِت او پِیا چَطور شِفا پِیا کِردِه، ۱۰ پس گِرد شِما و گِرد قُومِ اسرائیل دُونِسُوئِیت کِه و نُو مِ عیسی مِسیحِ ناصری آ کِه ایی پِیا د وِرْتُو ساقِ وُسالَمِ اِیساِیَه، و نُو مِ هِه وَه کِه شِما کِشِئِئِئِیتِی و صَلیبِ اما خدا او نِه د مُردَهیا زَنه کِرد. ۱۱ ایی عیسی هِه او بَرْدی آ کِه تَوسِطِ شِما بَنایا رَد بِی و اِیْمَدالِ بِی تِه و بَرْدِ اصِلی بِنَا. ۱۲ د

و مُو، چُنُو کِه مَری وا زور وُ دینداری خُو مُو، کاری کِردِئِمَه تا ایی پِیا بَنُوئَه رَه رُوئَه؟ ۱۳ خدای ابراهیم، خدای اسحق، خدای یعقوب، خدای بُوَهیا ایما، پاکارِ خُوش عیسی نِه جِلال دَه، هِه وَه کِه شِما تَسْلِیمِش کِردِئِت و د حَضُورِ پِیلائُس حاشاش کِردِئِت، هر چَن نَظَرِ پِیلائُس یَه بِی کِه آزادِش بَگَه. ۱۴ شِما بَیئِئِت کِه دَس رَد و سِئَه او قَدوس وُ عادِل زَئِئِت و حاسِئِت قاتلی د جالِش وُتُو بَخَشِئَه با. ۱۵ شِما سَرچِشْمَه حیات نِه کُشْتِئِت، اما خدا او نِه د مِین مُردَهیا زَنه کِرد و ایما شَاهِدِ پِنَه اِیم. ۱۶ و سَنَه اِیمُو و نُو مِ عیسی، نُو مِ عیسی ایی پِیا نِه کِه مِئِئِئِیت و مِی شِناسِئِت، جُو بَخَشِئَه، و حَتْمِی، او اِیْمُونِی کِه تَوسِطِ عیسی خدائِند آ، ایی پِیا نِه د وِر چِشْتُو ساقِ وُسالَمِ کِردَه.

۱۷ «و اِیْمَدالِ بَرارُو، دُونِمِ کارِ شِما د ری نایُونی پِی، دُرسِ هِه چُنُو کِه گِپُونِئُو هَم کِردِن. ۱۸ اما خدا هِه د ایی رَه، او چِئِئِی نِه کِه و زُوونِ گِردِ پِیغَمَرِیا گُتِی و اَنْجُومِ رَسَن: تِه نِه کِه مِسیحِ او عَدُو مِی گِشَه. ۱۹ پس تُو بَه کِئِئِت و وِرگِردِئِت والا خدا تا گَنه یائُو پاک با و روزیا فراغت وُ شایِی د حَضُورِ خدائِند سِئُو بَرَسَه. ۲۰ تا خدا، مِسیحِ موعودِ نِه کِه د زِی سِئُو نِئایِی، ر بَگَه، یَعْنِی هِه او عیسی ۲۱ کِه بایسِ آسْمُو پِذِیراش مِئِی تا زُمُونِی کِه هَمَه چِی پِنا و او چِئِئِی کِه خدا د قَدِیم و زُوونِ گِردِ انبِیا مَقْدَسِ خُوش گُتَه، زَنه بوئَه. ۲۲ مَوسِی گُتَه: "خدائِند خدا، د مِین بَرارُوئِئُو، پِیغَمَرِی هِه چِی مِه سِئُو رِ مِی گَه، و شِما هر چِئِئِی کِه وُتُو موئَه، خو گوش بَئِئِئِت. ۲۳ هر گَه و او پِیغَمَرِ گوش نِئِئِرَه، د مِین قُوم نَابود موئَه." ۲۴ «سَموئِیلِ نَبِی و گِردِ پِیغَمَرِیا د سَموئِیلِ وا دِما هَم، گِردِشُو یَه دَنگِ د بَارَه ایی روزیا گِئِئَه. ۲۵ شِما بَچُونِ پِیغَمَرِیا هِیسِئِت و وارثِیا او عَهْدِی کِه خدا وا بُوَه یائُو بَسْت.

اِ آفریننده آسمو وَ زَمِي وَ دریا وَ هر چيئي كه
ها دِشو،^{۲۵} تو خُوت و واسطه روح القدس دِ
زُون بُوَه اِما داوود كه پاكارِ تو بي، فرمايست
كردی:

«و سَنَه چي، قُوم يا شورش مي گن،

وَ قُوم يا دِ ولِ نَشَخَه مي گشن؟

۲۶ پاتشایا زَمِي وا يَكْتَرِي هُمْدَس وَ

هُم قَطَار مَوْتَن،

وَ فرمانروایا جمع مَوْتَن وَ دُور يَكْتَرِي،

وَ تيشك خداوند

وَ تيشكِ مسيحِ او.»

۲۷ و راسی كه هه دِ ابي شهر، هيروديس
وَ پنتيوس پيلائس، وارد غيريهوديو وَ قُوم
اسرائيل و تيشكِ پاكارِ مُقَدَسْت عيسي كه او
نه مسح كردی، دَس وَ يَكِي كِرْدَن،^{۲۸} تا او چيئي
نه كه دَس وَ اراده تو دِ زِي مُقَدَّر كِرْدِي، وَ
أَنْجُوم بَرَسْتَن.^{۲۹} ايسه، اِ خداوند، سيلِ كُو وَ
تهديدباشو وَ لطفی كُو وَ پاكاريات تا كَلُومْتَه وا
دلُوجْرَاتِ بيشتری بُون،^{۳۰} وَ هَم دَس خُوْتَه وَ
شفا دراز كُو وَ وَ نَوْمِ پاكارِ مُقَدَسْتِ عيسي،
نِشُونَه يا وَ مَعْجَزَه يا بَكُو.»

۳۱ دِما دعاشو، جائي كه دِ اوچه جمع بييني،
أَفْتَا وَ رِكِسَه وَ كِرْدِشُو دِ روح القدس پُر بيين، وَ
كَلُومِ خدا نه وا دِلُوجْرَاتِ مي گتن.

هُم بَرِي ايمُوداريا دِ دارائيشو

۳۲ كِرْدِ ايمُوداريا يه دِل وَ يه جُو بيين وَ
هيچ كه چيئي دِ دارائيشه هينِ خُوش نُونَس،
بَلِكِم دِ همه چي وا يَكِ هُم بَر بيين.^{۳۳} رسول يا
وا قدرتِ زيادی وَ زَنَه بي يَه خداوند عيسي
شاهادتي مي دن وَ فيضِ عظيمي وَ ري كِرْدِشُو
بي.^{۳۴} كسي دِ مينِشُو مُتاج نوي، سي يَكِه هر
كه زمي يا حُونه اي داشت، مي فِرُوخت وَ پيلِشه
۳۵ وَ تِه رسول يا مي بُشت تا وَ قَدِ هُوَجَه هر كه

هيچ كه غير او نجات ني، سي يَكِه دِ زيرِ آسمو
نُومِي هَنِي وَ ايمِيا دِنَه نُوِيَه تا توسطِ وَه نجات
پيا بَكيم.»

۱۳ هه كه جسارتِ پَطْرُس وَ يوحنا نه ديئن
وَ قَمِيسِنِ كه ايمِيا دَرَس نَحَنَه وَ بي سَوادِي
هيسن، بِلَاجِيشُو اوما وَ بي بُرْدَن كه يَنُو هه
وَ نُونَنِ كه وا عيسي بِنَه.^{۱۴} اما سي يَكِه او پيا
شفا كِرْتَه دِ لارِگِ او دوتا ايسايي، نُونِسن چيئي
بُونَن.^{۱۵} پس هُدِ كِرْدَن كه دِ مجلسِ بَكَن وَ دَر
وَ خُوشُو نِشِن وَ شُور.^{۱۶} وا يَكِ گُتِن: «وا
ابي پياي چي بَكيم؟ سي يَكِه كِرْدِ مَرْدِمِ اورشليم
دُونَنِ كه معجزه دياراي و دَسِشُو بي يَه وَ
نُونِمن حاشاش بَكيم.^{۱۷} اما تا بيشتر دِ يَه چُو
نِفْتايَه دِ مِينِ قُوم، بايس و ابي پياي هُشتارِ بَنِيم
كه دِ وا اَحْدِي وَ ابي نَوْمِ قِصَه نَكَن.»

۱۸ اوسه وَ نُو نه دُواره هِنَا كِرْدَن وَ وِشُو هُدِ
كِرْدَن كه هرگز وَ نَوْمِ عيسي چيئي نُونَن وَ
تعليمي نِنَن.^{۱۹} اما پَطْرُس وَ يوحنا جُتُو دِن:
«شما خُونُو دَاوَرِي بَكيت، دِ نَظَرِ خدا كُوم
دُرَس آ، اطاعت دِ شما يا اطاعت دِ خدا؟
۲۰ سي يَكِه اِما نُونِمن او چيئي كه دِئِيْمُونَه
وَ اِشْتَفِئِيْمُونَه تعريف نَكيم.»

۲۱ پس او دو نه دِما تهديديا زياد ول كِرْدَن،
سي يَكِه رُئي سي مجازاتشو پيا نَكِرْدَن. سي يَكِه
كِرْدِ مَرْدِم، خدا نه سي او چيئي كه بيئي، شكر
مي كِرْدَن.^{۲۲} سي يَكِه او پيا كه وا معجزه شفا
كِرْتِي، بالا چل سال داشت.

دعای ايمُوداريا

۲۳ پَطْرُس وَ يوحنا دِما راهابي يه، وَرگِشْتِن
وَ تِه رَفِيقِ ياشُو وَ چيئي كه سَرُونِ كاهن يا وَ
مشايخ وِشُو گتيني، تعريف كِرْدَن.^{۲۴} اوسه
وَ نُو، هه كه يَه نه اِشْتَفِئِن، هُم دَنگ وَ درگاه خدا
دعا كِرْدَن، گُتِن: «اِ خداوندِ حاكم وَ كِرْدِ كاريَا،

دِ قُور. ۱۱ اوسه زَلَه اُفتا و جُونِ گِرِد وُونِی کِه
دِ کلبسا بَیِن وِ گِرِد وُونِی کِه یَه نِه اِشْتَفَتِن.

نِشُونَه‌یا وِ مَعْجَزَه‌یا رسولیا

۱۲ گِراگِر نِشُونَه‌یا وِ مَعْجَزَه‌یا زیادی دِ مِین
مردم و دَسِ رسولیا موی و ایْمُودارِیا گِرِدِشُو یَه
دِل دِ ایوونِ سَلِیْمُو دُورِ یِک جمع مویئن. ۱۳ اما
دِ باقی مردم، کس جرأت نِمی کِرِد وِشُو نِزِیک
با، هَر چن گِرِدِ مردم خِیلی قُرِیْشُو نِه داشْتِن.
۱۴ بُرِی وُشُرِی دِ پِیا یا وِ زُئو ایْمُو می اُورِدِن وِ
ری می کِرِدِن وِ خداوند، ۱۵ تا جائی کِه حتی
مریضیا نِه می اُورِدِن وِ مِیُونِیا شَهر وِ وُونِی نِه
وِ ری رِخْتِ خُویا وِ تِخْتِیا مُوحُوفَتِیْن تا هِه کِه
پِطْرُس دِوِچِه رَد مِوئَه، دَسِ گَم ساش وِ قَرِی
دِشُو بَفْتَه. ۱۶ وِ هَم مردم دَسَه دَسَه دِ شَهرِیا
هوزَه اورشَلِیم می اُومان وِ مریضیا وِ وُونِی کِه
گِیر روحیا گن بَیِن نِه می اُورِدِن، وُ گِرِدِشُو شِفا
می گِرتِن.

گِیر اُفتایَه‌یِنِ رسولیا

۱۷ اما کاهِنِ اعظم وِ گِرِدِ هُم قِطارِیاش کِه
دِ فِرَقَه صَدوقِی بَیِن، دِ زور حَسیدی دَس وِ
کار بَیِن ۱۸ وِ رسولیا نِه گِرتِن، وِنِن وِ هُلفِندُون
شَهر. ۱۹ اما دِ شُوگار، فرِشْتَه خداوند دَرِیا
هُلفِندو نِه گِشَن وُ اُورِدِشُو وِ دَر ۲۰ وِ گُت:
«رِت وِ دِ مَعْبِدِ خِدا بَسِیت وِ تُموم کِمال پِیْعُوم
ای حیاتِ تازَه نِه وِ مردم بُوئِیت.»

۲۱ اوسه شُوصُو، بِنا وِ او چِیئی کِه وِشُو
گُتِی، رَتِن وِ مَعْبِد وُ نِئان وِ تَعْلیمِ دِیَه‌نِ مردم.
هِه کِه کاهِنِ اعظم وُ هُم قِطارِیاش اُومان،
اهلِ شُورا وِ گِرِدِ مِشاخِ اسرَائِیل نِه هِنَا
کِرِدِن. وِ قَرِی نِه کِل کِرِدِن تا رسولیا نِه
دِ هُلفِندُو بَازِن. ۲۲ اما هِه کِه مأمورِیا رَتِن
وِ مِین هُلفِندُو، رسولیا نِه پِیا نِکِرِدِن. پَس

ما بَیْنِشُو بَرِبا. ۳۶ یوسف هَم کِه دِ طائِقَه لایِ
وِ اهلِ قِبرس بی وِ رسولیا نُمِشَه بَرِنا بایِ
'تَشوِیق' نِئائِی، ۳۷ زِمِیْنی کِه داشْت، فِرُوخْت
وِ پِیلِشَه اُورِد، نِئا وِ تَه رسولیا.

حَنانِیا وِ سَفِیرَه

وِ اما پِیائی بی وِ نُوْم حَنانِیا وارِد زِئْتَه‌ش
سَفِیرَه مِلکی نِه فِرُوخْتِن، ۲ قَرِی دِ پِیلِگَه‌شَه
کِه زِئْتَه‌ش هَم دِشِ وَاخُورِ بی، گِل دَه وُ تَنیا
یَه بَر دِ وَه نِه اُورِد، نِئا وِ تَه پا رسولیا، ۳ اما
پِطْرُس وِش گُت: «حَنانِیا، سی چی هِشْتی
پِیسی شِیْطُو، چِی دِلِیْتَه بَئِزَه کِه وِ رُوحِ القِدرِس
دِرو بُوئی وِ قَرِی دِ پِیلِگَه زِمِی نِه سی خُوت
وِرداری؟ ۴ مَر وِرَزِ فِرُوش، هِنِن خُوت نِوی؟ وِ
دِما فِرُوش هَم اِختِیارِ پِیلِگَه‌ش مَه دَسِ خُوت
نِوی؟ یَه سی دِ دِلِتِ قَصْتِ کِرِدِی کِه چِی
بَکی؟ تو نِه یِکَه وِ اِنسان، بَلِکِم وِ خِدا دِرو
گُتی!»

هِه کِه حَنانِیا اِی قِصَه‌یا نِه اِشْتَفْت، اُفتا
وِ دِلِ زِمِی وِ جُو نِئا! گِرِدِ وُونِی کِه یَه نِه اِشْتَفَتِن
زَرِئَلِاقِ بَیِن. ۱۶ اوسه قَرِی جُوُ اُومان وا وِر وِ
او نِه گِفَه پِیچ کِرِدِن وُ بَرِدِن وِ دَر، نِئائِش دِ قُور.
۷ نِزِیک سَه ساعِتی دِشِ رَتِی، کِه زِئْتَه‌ش
بی خُور دِ اِی جِریانِ اُوما وامی. ۸ پِطْرُس دِشِ
پُرسی: «وَم بُو بَئِیْمِ یعنی اِی زِمِی نِه وِ هِه اِی
قِیمِتِ فِرُوخْتِیت؟»

سَفِیرَه جُئُو دَه: «آ، هِه وِ اِی قِیمِت.»
۹ پِطْرُس وِش گُت: «آ سی وا یِکْتِری، دَس وِ
بَکی کِرِدِیت تا رُوحِ خِدا نِه اِمْتِخُو بَکِیت؟ یَه نِه
دُونِسو، وُونِی کِه مِیرَه‌تَه نِئان دِ قُور، هِیْسَه پاشُو
ها دِ پِیکِرَه دَر، وِ تو نِه هَم مُوزِن وِ دَر.»

۱۰ دَرِجَا، سَفِیرَه هَم دِ وِرِ پِیا پِطْرُس اُفتا وُ
جُو نِئا. هِه کِه جُوونِیاگَه اُومان وامی، دِیْشِن او
هَم مُرَدَه. پَس بُرْدِشِش وِ دَر، لِفِ مِیرَه‌ش نِئائِش

بُورَن وِ دَر. ۳۵ اویسه وِ هُم قطاریاش گت: «پایا اسرائیلی، حواسنُو با وا ایی پایا چی می حایت بکیت. ۳۶ سی یکه ورز ایی روزیا، پیائی وِ نُوم تئوداس وریسا که ادعا می کرد کسی آ، وِ نَزیک چارصد نفر هَم مُریدش بیین. اما او گُشس وِ مُریدباش هَم گردِشُو دِ یِک ترفه تین بیین. ۳۷ دِما وِه، یهودای جلیلی دِ زَمون سَرشماری قیام کرد وِ قَری یه وِن دِ دُم خُوش، او هَم گُشس وِ مُریدباش هَم تینوازه بیین. ۳۸ ایسه دِ ایی بابت هَم وُتو سفارش می کم دس دِ ایی پایا ورداریت وِ وُتو یه بئیلیت وِ حالِ خُوشو. سی یکه آر نیت وِ کاریاشو دِ انسان با، بی گموره وِ جائی نَموره ۳۹ اما آر دِ خدا با، تئونیت وُتو یه دِ مینه ورداریت، وِ حتی، ممکن هَم هی یکه وِ تیشکِ خدا وریساتوئیت!»

۴۰ پس وُتو قانع بیین، وِ رسولیا یه هِنَا کِردن، شلاقشُو رَن وِ سخت مِناشُو کِردن که دِ وِ نُوم عیسی چیئی نُونن، اویسه وِشُو اجاره دَن که رُوئن.

۴۱ رسولیا وا شای دِ وِر اهلِ سُورا کِردن وِ دَر، سی یکه خُوشو یه قابل دینن که وِ سَته او نُوم بی قُرپ بان. ۴۲ وِ هیچ روزی، چه دِ معبد چه دِ خونه یا، دِ تعلیم وِ بشارت دِ بازه یکه عیسی هه او مسیح موعود آ، دس نَکشین.

هفت نفر سی خدمت انتخاب موئن

۶ دِ ایی روزیا هه یکه وِ شمارِ شاگردیا اضافه مئی، یهودیون یونانی زوُ دِ یهودیون عبرانی زوُو گله تی کِردن که وِ آفرت یاشو دِ چیزه روزونه خوراک، بی محلی موئه. ۲ اویسه او دوازه رسول، گرد شاگردیا یه هِنَا کِردن وِ گُتن: «یه سی ایما دِرس نی که دِ موعظه کُوم خدا دَس ورداریم وِ یقتیم وِ بر کِردن خوراک. ۳ پس برازو، بیایت دِ مین خُونُو هفت پایا خُوشنوم

گل هَرَدن وا دِما، خَور دَن که ۲۳ «دِراغلیا هِلِفدو قُرس چَفت بَن بیئینی وِ نِگبُونیا هَم دِ وِر دِراغلیا ایسایینی. اما هه یکه دِراغلیا یه گَشَنیم، هیشکه یه دِ هِلِفدو نَجستیم.» ۲۴ وا اِشَنفَتِه نِ ایی خَور، قِرْمونَدِه نِگبُونیا معبد وِ سَرُون کاهنیا ملاق دِ گِشُو بُرس، وِ رَتِن دِ فکر که «عافوت ایی کار چی موئه؟»

۲۵ دِ ایی موقع، یکی اوما وِ وِشُو خَور دِه، گت: «وونوی که وِنیتونی وِ هِلِفدو، ایمدال دِ معبد ایساته ها وِ مردم تعلیم می نَن.» ۲۶ پس قِرْمونَدِه نِگبُونیا معبد وا مأموریا رَتِن وِ رسولیا یه اُورِدن، اما نه وِ زور، سی یکه زَله شو می رت که مردم بَرَدباروئشو بکن.

۲۷ هه یکه رسولیا یه اُورِدن، وُتو یه نِتان دِ پُرْوَر سُورا، اویسه، کاهن اعظم دِشُو پُرسی: ۲۸ «مر سخت مِناو نکرَدیم که دِ وا ایی نُوم تعلیم نیت؟ وا ایی حالِ شما اورشلیم یه وا تعلیم یاتو پُر کِردیته وِ می حایت خین ایی پایا یه بُونیت وِ مِل ایما.»

۲۹ پِطْرُس وِ رسولیا هنی، جُتو دَن: «ایما بایس دِ جالِ انسان خدا یه اطاعت بکیم. ۳۰ خدای بُوها ایما، هه او عیسی یه که شما گَشِئِئِئو وِ صلیب وِ گُشتیت، دِ مُردَهیا زَنه کِرد. ۳۱ وِ او یه وِ دَس راسِ خُوش بُرد بالا، سَرور وِ نجات دهنده کِرد، تا وِ قُوم اسرائیل مِجالِ توبه وِ آمزشِ گنهیا بَنه، ۳۲ وِ ایما شاهدیا ایی چیا ئیم، هه چُنُو که روح القدس هَم هی، که خدا او یه دِئِه وِ وُتو که دِش اطاعت می گن.»

۳۳ وُتو هه یکه ایی چیا یه اِشَنفَتِن چُنُو تَش دِ سَرشُو رت که قَصت کِردن وُتو یه بَکُشن. ۳۴ اما پیائی دِ فِرَقه قریسی، وِ نُوم گاملائیل، که معلم شریعت بی وِ هَمه قِرِئِشه داشتن، دِ مجلس وریسا سَر پا وِ هُد کِرد رسولیا یه گری

می گه.»^{۱۵} د اپی موقعِ گِردِ حاضریا د سُورا گِز بُرین و استیفان و دین ریش بی په هه چی ری فرشته‌یا.

قِصه‌یا استیفان د بَرُوَرِ سُورا یهود

اوسه کاهن اعظم دِش پُرسی: «یعنی اپی **V** چیا راس آن؟»

۲ استیفان گت: «ا برارو و بوه‌یا، گوشو وا مه با! خدای پُر جلال، زُمونی که بوه ایما ابراهیم د بین‌النهرین بی، و رز یه که د حران مالگه بگه، خُوشه وش دیاری کرد،^۳ و وش گت: ”د دیار خوت و د ته ترطابقهت بک و در، رو و دیاری که وت نشو می‌ثم.“

۴ «پس، د دیارِ گلدانی یا کرد و در و د حران مالگه کرد. دما مُردهن بُوَش، خدا او نه و

اپی دیاری که ایمر و د وه لیز گِرتیه، کل کرد.

۵ وا اپی حال خدا د اپی دیار هیچ میراتی وش نده حتی چن وچی، اما وعده ده که وه نه و

ابراهیم و دما ابراهیم و نسلش و ملکیت پنه، هر چن ابراهیم د او زمو هنی بچه‌ای نااشت.

۶ خدا وش فرمایشت کرد: ”نسل تو د دیار بیگوته، غریوی می‌گشه و چارصد سال و نو نه

و بردهئی مُورن و وشو ظلم می‌کن.“^۷ و خدا وش فرمایشت کرد: ”مه و اپی ملت که پنو

بتهئی شو نه می‌کن، داوری می‌کم، و دما وه، قُوم مه د او دیار می‌کن و در و مه نه دیچه پزیش

می‌کن.“^۸ و خدا و ابراهیم عهد ختنه نه ده. اوسه ابراهیم صحو اسحق بی و او نه د هشت

روزئی ختنه کرد. و اسحق هم صحو یعقوب بی، و یعقوب هم صحو دوازه پاتریازک یعنی

بوهیا قُوم اسرائیل بی.^۹ و بوهیا ایما د حسیدی، یوسفه فروختن و مصر. اما خدا و یوسف بی^{۱۰} و او نه د گرد

که پُر د روح‌القدس و حکمت بان سوا بکیت تا اپی کار نه پئمُو و دَسشو.^۴ و ایما خُومو نه و خم دعا و خدمتِ کُوم خدا می‌کیم.»

۵ اپی قصه و دل همه‌شو نشس. اوسه استیفانه که پیایی بی پُر د ایمو و روح‌القدس،

وارد فیلیپس، پُروخُروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیگولائوس، که د یهودی‌بی‌یه‌یا

انطاکیه بی، انتخاب کردن.^۶ اپی پایا نه و ته رسولیا اُوردن و رسولیا دعا کردن و سی

خدمت ریشو دس نثان.^۷ و هه چنی کُوم خدا د همه جا اعلوم می و

شمار جمعیت شاگردیا د اورشلیم ری و زیادی می‌رت، و بُری و شُری د کاهنیا هم ایمو اُوردن.

گرفتار بی‌په‌ن استیفان

۸ استیفان پُر د فیض و قُوت بی و معجزه‌یا و نشونه‌یا گپی د مین مردم می‌کرد.^۹ اما قری

د اعضا کنیسه‌ای که و کنیسه آزادبی‌یه‌یا معروف بی، که د یهودیون قیروان و اسکندریه

و هم قری د مردمون کیلیکیه و منطقه آسیا بیین، وریسان و نثان و بحث کرده‌اش.^{۱۰} اما

د بَرُوَرِ حکمت و روح‌القدس که استیفان وا وه قصه می‌کرد، نئونین پسن.^{۱۱} پس قری نه

بی کیشکی آنتریک کردن تا بوئن: «ایما اِشفتیم، که استیفان و موسی و خدا کِفر می‌کرد.»

۱۲ و نو مردم و معلمیا تورات و علما نه آنتریک کردن و رختین و سر استیفان، او

نه گرتن و اُوردن و سُورا یهود.^{۱۳} قری شاهدی دروکنی هم اُوردن که می‌گتن: «اپی پیا گری د

قصه کرده و تیشک اپی جا مقدس و شریعت یهود نمی‌گیمه،^{۱۴} سی بیکه خُومو اِشفتیم که

می‌گت عیسی ناصری ایچه نه جزو می‌گه و آیین‌داین‌یائی که موسی و ایما سپرده، عَوْض

و یَکِی دِ وُنُو ظُلم می گه، دِ سَرِیش دِراوما و
وا گشته‌ن او پیا مصری، تَقاص او نه اِسَه.
۲۵ موسی گِمو می کِرد پِراوَنش می فَمَن کِه خدا
می حا وِ دَس او وُنُو نه نجات بِنَه، اما وُنُو
نَقَمِسن. ۲۶ وا صُوش، دو نفرِ نه دی کِه وا
یَک فی می گن، و حاس وُنُو نه و یَک بُونَه
گت: "پیاپا، شِما پِراویت، سی چی وا یَک مِرافَه
می کیت؟"

۲۷ «اما وه کِه و هُمسا خُوش زور می گت،
موسی نه زه والا وِش گت: "کی تو نه و
ری ایما رئیس وُ قاضی کِردَه؟ ۲۸ مری می حائی
مه نه هم بگشی، هه چنُو کِه دوشناگه او پیا
مصری نه گشتی؟" ۲۹ هه کِه موسی یه نه
اِشْتَفت، جیست وُ رت و عَرَبوی و دِیارِ مِدیان
و دِ اوچه صِخُو دو گر بی.

۳۰ چل سال دِش رت. یه رو دِ بیاوُو، نَزیک
کُوء سینا، فرشته‌ای دِ پِلِز تَش دِ مین تلی گیا
خُوشه و موسی دِیاری کِرد. ۳۱ هه کِه موسی یه
نه دی، دِ اِپی صحنَه ماقشا بُرد. هه کِه نَزیک
بی تا سِیل بگه، دَنگی دِ لا خداوند اوما کِه:
۳۲ "مه هیسم خدای بُوهیا تو، خدای ابراهیم،
اسحق و یعقوب." دِ زَلَه رگه اَفتا و جُون موسی
وُ جرات نِکِرد سِیل بگه.

۳۳ «اوسه خداوند وش گت: "کاله یاتِه دِ پا
بگه، سی یکه جائی کِه اِسیایته و ریش زمین
مقدس آ. ۳۴ رایسگهش مه سیاروزی قُوم خُومه
دِ مصر دیمه و نیکه ناله شُو نه اِشْتَفیمه، وُ
اومامه و هار تا وُنُو نه نجات بِنَم، ایسه بیا
تا تو نه ر بکم و مصر."

۳۵ «هه ای موسی ای کِه قُوم ایما او نه رد
کِردن وِش گتین: "کی تو نه و ری ایما رئیس
وُ قاضی کِردَه؟" هه ای پیا نه خدا سِینُو وِ
عنوان هم رئیس و هم راهاننده ر کِرد، و
دَس فرشته‌ای کِه دِ تَلِ تَش خُوشه وش دِیاری

تَنگی یاش راهائی ده، وِش حکمت ده و دِ وِر
چَش فرعون عزیز کِرد، چنُو کِه او نه فرمُونزوا
مصر و رئیس دربار خُوش کِرد.

۱۱ «اوسه قَطی وُ چَمِرِ سختی سرتاسرِ مصر
وُ گنغانه گِرت دِ وِر، و بُوهیا ایما خوراک
پیا نِکِردن. ۱۲ اما هه کِه یعقوب اِشْتَفت کِه
دِ مصر گنم پیا موئه، بُوهیا ایما نه دِ سفرِ
اولشُو و اوچه کِل کِرد. ۱۳ دِ سفرِ دوئم،
یوسف خُوشه و پِراوَنش شِناسن، و فرعون دِ
هوزخضراتِ یوسف واخَور بی. ۱۴ پس یوسف
هُد ده و ر کِرد وُ بُوهش یعقوب وُ گِرد
هوزخضراتشه کِه گِردشُو ری یَک هفتاد و پنج
نفر بیین، حاس بیان و اوچه. ۱۵ و هه چنی،
یعقوب اوما و مصر و هه دِ اوچه هم مُرد،
هم خُوش و هم بُوهیا ایما، ۱۶ اما لَش یاشُو نه
و منطقه شکیم بُردن و دِ لَحکی کِه ابراهیم دِ
گُریا حمور و پیل نقره خَرِبی، نِتان دِ قُور.

۱۷ «هه چنُو کِه زَمُون رِسیسَه ن وَعده خدا وِ
ابراهیم نَزیک مئی، شِمارِ قُوم ایما هم دِ مصر
زیاد موی، ۱۸ تا یکه پاتشائی هنی دِ مصر وِریسا
کِه یوسفِ نه نِمی شناخت. ۱۹ او پاتشا و قُوم
ایما و آگولبازی رفتار کِرد و و بُوهیا ایما خیلی
ظُلم کِرد و زور اُورد وِشُو تا بَجوله یاشُو نه دِ
دَر ول بگن تا بَمیزن.

۲۰ «دِ چنی دُوره‌ای بی کِه موسی اوما و دی.
او دِ چَش خدا بچه نازاری بی. موسی سه ماه دِ
خُونَه بُوهش گپ بی. ۲۱ هه کِه موسی نه نِتان
سِر زه، دَخِترِ فرعون او نه و بچه‌ئی گِرت وُ
هه چی بچه خُوش گِپش کِرد. ۲۲ و هه چنی
موسی تُموی حکمت مصری یا نه یای گِرت و
دِ گفتار وُ کردار دُونا بی.

۲۳ «هه کِه موسی چل سالو بی، و خُوش
چنی فکر کِرد کِه رُوته وضعِ حالِ پِراپا
اِسرائیلی شِه بِنِیته. ۲۴ هه کِه دی پیا مصری ای

و رهبری یوشع، دیار گنغانه د ملت یائی که خدا د ور ره شو و در وئی، اسن، دُووار ده فرمانه وا خُوشو آوردن، و او دُووار تا زُمون داوود پاتشا د اوچه من. ۴۶ داوود مورد لطف خدا قرار گِرت و د خدا حاس که حونه ای سی خدای یعقوب بَساره. ۴۷ اما سَلیمو بی که سی خدا حونه ای ساخت.

۴۸ «هر چن که او متعال د حونه یائی که وا دس بشر ساختسه مالگه نمی که، هه چنو که اشعیا نبی موئه:

۴۹ «خداوند فرماپشت می که:

آسمو تخت پاتشائی منه و زعی گرسی
زیر پام!

چه حونه ای سی مه بنا می کیت،

و د کجا ستار بئیرم؟

۵۰ مَر دَس مه گِرد پنو نه نَساخته؟

۵۱ «ا فوم مل حُر و ا گسونی که دل یا و گوش یائو ختنه نویه! شما هه همیشه د بزوور روح القدس سرسختی می کیت، هه چنو که بویه یائو کِردن شما هم می کیت. ۵۲ گومی د پیغمبریا که د دَس بویه شما عَدُو نئیوئه؟ و نو حتی پیغمبریا ئی نه که اوماپه ن او پیا عادل نه پیشگوئی کِردینی، گشتن، و ایمدال شما تسلیم گننده و قاتل خود او بیئته، ۵۳ شما نی که شریعت نه که و واسطه فرشته یا و نو دغه بی، گرتیت، اما د وه اطاعت نکر دیت.»

سنگسار بی په ن استیفان

۵۴ و نو هه که ا پی چیا نه اشفقتن، سخت نش گرتن، چنو که افتان و دنوریچه کِرده. ۵۵ اما استیفان پُر د روح القدس گز بُری و آسمو، جلال خدا نه دی و عیسی نه که و دس راس

کِردی، ۳۶ ا پی پیا هه وه بی که د مصر و د رونه دریای سُ (سرخ) و هم د بیاوو چل سال معجزه یا و نیشونه یا کِرد و قوممو نه د مصر آورد و در.

۳۷ «هه ا پی موسی و قوم اسرائیل گت: "خدا د مین پراوونئو، پیغمبری هه چی مه سیئو ر می که." ۳۸ هم هه ا پی موسی بی که د بیاوو د مین جماعت بی، و هم وارد فرشته ای بی که د کوء سینا واش قصه کِرد، و ا پی فرشته و ابویه ایما هم قصه کِرد. موسی کلوم زنه نه گِرت تا و ایما برسونه.

۳۹ «اما بویه ایما د زیر بارش نرتن، تارش کِردن و د تمارزو په بیین تا ورگردن والا مصر. ۴۰ و نو و هارون گتن: "سیمو خدایائی بساز تا د نها ایما روئن، سی یکه نونیم و سر ا پی موسی که ایما نه د دیار مصر آورده و در، چی اوماپه!" ۴۱ د او روزیا بی که بتی و شکل گوسال ساختن، و سیش فزونی کِردن و افتخار ساخته دسشو سورساتی و پا کِردن. ۴۲ اما خدا ریشه دشو ورگردن و و نو نه نئا و حال خُوشو تا آساره یا آسمو نه بپرسن، چنو که د کئو انبیا اوماپه:

«ا خاندان اسرائیل، مه شما د او چل

سال د بیاوو،

سی مه فزونی و پیشکش اوردیت؟

۴۳ شما دُووار بت ملوک و آساره خدائو

«رفان» نه او خُوشو مونتوردیت.

تمثال یائی که شما سی پرسش ساختیت.

ایسه مه شما نه تبعیدئو می کم و

اولان بابل.

۴۴ «بویه ایما دُووار ده فرمان هم د بیاوو وا خُوشو داشتن، او دُوواری که موسی و هد خدا، طبق نمونه ای که دیئی، ساخت. ۴۵ «بویه ایما

خیلی یا که گرفتارِ اِی روح یا بیین، می کِردن و دَر وَ بُری وُشُری دِ اِفلجیا وُ شَل یا شفا می گِرتن. ^۸ زوتا شایبی زیادی او شهرِ نه گِرت دِ وَر.

شَمعونِ جادوگرِ ایْمو میازه

^۹ اما دِ او شهرِ پبائی زنه ئی می کرد و نُوم شَمعونِ که دِ زی مردمِ سامِره نه وَا سِحر وُ جادویش شیتِ جیرو کردی و ادعا می کرد ایْمِ گپی آ. ^{۱۰} همّه دِ کُچک وُ گپ، قَبولش داشِتین وِ می گِتن: «ای پیا هه او قدرتِ خدا آ که وش مُوئِن عظیم.» ^{۱۱} وُو قَبولش داشِتین سی یکه آرگاری بی که وَا جادویش، وُو نه شیتِ جیرو می کِرد. ^{۱۲} اما هه که وِ بشارتِ فیلیپس دِ بازه پاتشائی خدا وِ نُومِ عیسی مسیح ایْمو اُورِدِن گِردشُو دِ پیا وُ رَ، تعمید گِرتن. ^{۱۳} حتی خُودِ شَمعونِ هم ایْمو اُورِد وِ دِما تعمید گِرتِه گِراگر وارِدِ فیلیپس بی، وِ وَا دِیئنه نِشُونه یا وُ معجزه یا گپی که موی، بلاجیش می ما.

^{۱۴} هه یکه رسولیا دِ اورشلیم وَاخَوَر بیین که مردمِ سامِره کُومِ خدا نه قبول کِردنه، پطرس وُ یوحنا به رِ کِردن وِ تِه شُو. ^{۱۵} وُو هر دِک اُومان وِ سامِره، سی ایْموداریا دعا کِردن تا روح القدس نه دریافت بگن، ^{۱۶} سی یکه هنی روح القدس وِ ری هیچکوم قِرار نگرِتی، بَلِکم تَنیا وِ نُومِ عیسی خداوند تعمید گِرتینی وُ بَس. ^{۱۷} اوسه، پطرس وُ یوحنا دَس یا خُوشُو نه نِئان وِ ری وُو، وِ وُو روح القدس نه گِرتن.

^{۱۸} هه که شَمعونِ دی که وَا دَس نِئایه نِ رسولیا وِ ری مردم، روح القدس وِ مردم عطا موئِه، قری پیل اُورِد وُ ^{۱۹} وِ رسولیا گت: «وِ مه هم ای اقتدار نه بئیت تا وِ ری هر که دَس بَنیئِم، روح القدس نه بِنیئِه.»

^{۲۰} اما پطرس گت: «خُوت وُ پیلِگه نُقره تِ درچوقیت دِ یک! سی ته گُمو کِردی عطا خدا

خدا ایسای. ^{۵۶} اوسه گت: «هه ایسه آسْمو نه می نیم که گُشته وُ گِرِ انسانه ایسایه وِ دَسِ راسِ خدا می نیم.»

^{۵۷} اما وُو گوش یاشُو نه گِرتن، وِ تا تُونِسن وَا دَنگِ بِلن قازِنن وِ گِردشُو وَا یکِ رمال بُرِدِن وِ اِستیفان ^{۵۸} وِ او نه تُرکش دِ شهر بُرِدِن وِ دَر، سنگسار کِردن. اوسه وُو که شاهادتِ دِئینی، جُومه یاشُو نه وِ ته پیا جُوونی وِ نُومِ شائول نِئان.

^{۵۹} هه که اِستیفانه سنگسار می کِردن، او دعا کِرد، گت: «عیسی خداوند، روح مه نه قبول گُو!» ^{۶۰} اوسه رُونی زه وِ وَا دَنگِ بِلن گت که: «ا خداوند! ای گنه نه وِ پاشُو نئی» ته نه گت وُ دِ خداوند حُفتی.

شائولِ کلیسا نه عَدُو می تِه

ا وِ شائول رَایش وِ گُشته نِ اِستیفان بی. دِ او روز عَدُو سختی، وِ ری کلیسا اورشلیم اُوما، چنُو که بَغیر رسولیا، همّه وِ ولاتِ یهودیه وِ سامِره جِیسِتِن وُ تینوازه بیین. ^۲ قری پیا دیندار اِستیفانه نِئان دِ فُور وُ پُرس پوئِه خوئی سیش نِئان. ^۳ اما شائول سخت وِ کلیسا می تاخت وُ حُونه وِ حُونه می گُشت، وِ رُنو وِ پبایا نه می گُشی وِ دَر وُ می وِنشُو وِ هِلِفْدُو.

فیلیپس دِ سامِره

^۴ اما وُو که ترفه تین بیئینی هر جا گُوم می نِئان، کُومِ خدا نه تعلیم می دِن. ^۵ فیلیپس هم وِ یکی دِ شهریا سامِره رت وِ مسیح نه سی مردمِ اوچه موعظه کِرد. ^۶ دَسه دَسه مردمِ هه که حرفیا فیلیپس نه اِشْتَفْتِنن وِ نِشُونه یائی نه که اَنجُوم می دِه دِیئن، گِردشُو وَا یکِ په دِل وِ هر چئی که می گت خو گوش می دِن، ^۷ سی یکه روحیا گن وَا قازِه بِلن نَعَره می گُشیئن وِ دِ

هه چنُو دَمِشِه وا نِمی گه.

۳۳ د خوار زارِش، عدالت دِش دریغ بی،

کی تُونه دِ نسلِ او قِصه بگه؟

سی یکه حیاتِ او دِ ری زی وِرچِنس.

۳۴ خواجه سَرا وِ فیلیپس گت: «دِت می حام

وِم بُوئی که نبی دِ ایچه، ها دِ کی قِصه می گه؟

دِ خُوش یا گسِ هنی؟» ۳۵ اوسه فیلیپس نِئا

وِ قِصه کِرده وِ هه دِ ای جا دِ نِیسَنه مقدس

شروع کِرده، دِ بازه عیسی وِش خَوَر خُوش نجاته

بشارت ده.

۳۶ هه چنُو که داشِتِن می رَتِن، رَسِین وِ اوی.

خواجه سَرا گت: «سِیل گو، ایمدال او آماده آ!

یعنی چه چیئی تُونه چلو تعمید گِرتهن مه نه

بِئیره؟» ۳۷ [فیلیپس گت: «آر وا توموم دِل ایمو

اوردیه، چیئی تُونه چلو تعمید گِرتهن ته بئیره.»

خواجه سَرا گت: «ایمو دارِم که عیسی مسیح

گُر خدا آ.»

۳۸ پس خواجه سَرا هُد کِرده دُرشگه نه نِئه

دارن، وِ فیلیپس وِ خواجه سَرا، هر دِک رَتِن وِ

مِین او وِ فیلیپس او نه تعمید ده. ۳۹ هه که

دِ مِین او کِرده وِ دَر، روح خداوند فیلیپس نه

وِرداشت وِ بُرد وِ خواجه سَرا دِ او نه نیئ، اما او

شاپی ره شه گِرت وِ زت. ۴۰ فیلیپس خُوشه دی

که ها دِ آشدود. او دِ مِین گِرد شهریا او منطقه

می گشت وِ خَوَر خُوش نجاته بشارت می ده، تا

رِیس وِ قِصرتیه.

ایمو اوردِه نِ شائول

۹ وِ اما شائول، که هه چنُو دِ خَطِ نِشو

گشیه وِ گُشتِه نِ شاگردیا خداوند، دَس

نِمی گشتی، رت وِ ته کاهِن اعظم ۲ وِ دِش

نومه یائی خَط وِ کنِیسه یا دمشق حاس تا آر

یکِی نه دِ اهلِ طریقت جُست، دِ رَ وِ پیا، بگُشو

دِ بِن وِ بیاره شو وِ اورشلیم.

نه موئه واپیل بَسونی! ۲۱ تو دِ ای خدمت هیچ

قِس وِ بَری ناری، سی یکه دِلت وا خدا ری راس

نی. ۲۲ دِ ای شِرازت خُوت توبه گو وِ دِ خداوند

باحا، آر موئه ای فکرِ دِلت بَخشیه با، ۲۳ سی

یکه مئی نم که پُر دِ رَر لُ وِ اسیر بِن یا شِرازت.»

۲۴ شَمعون گت: «شما سی مه وِ ته خداوند

دعا بکیت تا چیئی که گتیت وِ سَرم نیا.»

۲۵ پَطْرُس وِ یوحنا دِما شهادت دِئه وِ اِعلوم

کُوم خداوند، وِ رگشِتِن وِ اورشلیم وِ دِ مِین ره

دِ خیلی دِ آبادی یا سامره خَوَر خُوش نجاته

موعظه می کِرِدِن.

فیلیپس وِ خواجه سَرا حَبشی

۲۶ اوسه په فرشته خداوند وِ فیلیپس گت:

«وری وِ راس وِ رُو وِ والا جنوب، وِ رئی که دِ

اورشلیم می ره وِ والا غَره، هه وِ او ره گه بیاوونی.»

۲۷ پس وِ رِسا وِ اُفتا واره، که یگی دِ ره بَرخرد وِ

خواجه سَرا حَبشی که دِ گُپون دِبارِ 'گنداکه'

مَلکه حَبشه وِ خَزونَه دار او بی، وِ سی عبادت

اومای وِ اورشلیم. ۲۸ او دِ ره وِ رگشِته وِ دِبارِش،

نِشسی وِ ری دُرشگه ش وِ کِئو اِشعیا نبی نه

می خن. ۲۹ اوسه روح القدس وِ فیلیپس گت: رُو

وا نِزیک، بُفت وارد او دُرشگه، رُو.»

۳۰ فیلیپس وِ والا دُرشگه نِئا وادو وِ اِشنتفت که

خواجه سَرا حَبشی کِئو اِشعیا نبی نه موحونه.

پس وِش گت: «یعنی او چیئی که موحونی،

می قَمی؟»

۳۱ گت: «چطور تونم بَقیم، آر گسی

ره نمونیم نگه؟» پس دِ فیلیپس حاس که سوار

با وِ بَنشینَه وِ لارگش. ۳۲ جائی دِ نِیسَنه مقدس

که می خن، یه بی:

«چی گوهای که مورنش سی قُرونی،

وِ چی بره ای که ها پشم یا شه چَره می گن

بی کِش آ،

۱۷ اوسه حنانیا کِرد و دَر و رت و مین او حوَنه و دَس یاشه نئا و ری شائول، و گت: «شائول پزار؛ خداوند عیسی که هه که بی اوماپی ویچه، حُوشه د رَه وت دیاری کِرد، مه نه کیل کِردَه تا چش یات دُواره بئینه و پُر بوئی د روح القدس.»^{۱۸} هه جاورجا چیئی، مرس فلس د چش یا شائول اُفتا و شائول بیناپی حُوشه دُواره و دَس اُورد و ورسا، تعمید گِرت. ۱۹ اوسه خوراک خرد و جُو گِرت.

شائول دِ دمشق و اورشلیم

شائول چن رو من د دمشق و ته شاگردیا. ۲۰ او جلدی دِما وه د کنیسه یا نئا و اعلوم کِردِه اپی پیغوم که عیسی گرِ خدا. ۲۱ هر که پیغوم او نه می شنتفت، پلاجیش می ا و می گت: «مر به هه وه نی که د اورشلیم و ری و نو که اپی نوم نه می اُردن، او و ری سَرشو داغ می کِرد و ایچه هم اومایه تا بگشو د بن و بوره شو و ته سرون کاهن یا؟»^{۲۲} اما شائول روز و روز بیشتر قوه می گِرت و وا دلیلا قُرص، یهودیون دمشق نه و زونی درمی اُورد، ثابت می کِرد که عیسی، هه او مسیح موعود آ.

۲۳ دِما یکه روزیا زیادی دِش رت، یهودیون نَشخه قتلشه گشیین. ۲۴ اما شائول د نیتشو و اخور بی. و نو، شو و روز د دروازه یا شهر کیشک می گشیین تا شائول نه بگشن. ۲۵ اما شاگردیا شائول، شئونه او نه نئان د مین سله ای، د سیلا دیوار شهر ر کِردن و هار.

۲۶ هه که شائول رَسس و اورشلیم، حاس رونه و ته شاگردیا، اما همه زله شو دِش می رت، سی یکه باور نمی کِردن د راسی شاگرد عیسی بیوته. ۲۷ اما برنابا او نه ورداشت و اُورد و ته رسولیا، و سیشو گت که چطور د رَه دمشق

۳ د مین رَه، هه که و دمشق نَزیک می، یگی بریقه نیری د اَسمو هورَهش کِرد»^{۲۸} شائول اُفتا و دِل زمی، دنگی اِشنتفت که حَطو وش می گت: «شائول، شائول، سی چی مه نه عدو می؟

۵ شائول جُتو ده: «خداوند، تو کی هیسی؟» جُتو اوما: «مه هه او عیسی هیسم که تو او نه عدو می. ۶ ایسه، وری و اراس و رو و شهر. د اوچه وت مونت که بایس چی بکی.»

۷ همسفریا شائول بی کیش ایسایینی، و نو دنگ نه می شنتفتن، اما کسی نه نیمئی ین. ۸ شائول د زمی هیز گِرت، اما وایکه چش یاش واز بی، چیئی نیمئی، پس دسشه گِرتن و بُردنیش و دمشق. ۹ اوسه رو کور بی و نه نو می خرد و نه او.

۱۰ د دمشق یکی د شاگردیا عیسی و نوم حنانیا زنه ئی می کِرد. خداوند د حُو حُوشه وش دیاری کِرد و گت: «حنانیا!» جُتو ده: «بله بفرما! خداوند.»

۱۱ خداوند وش گت: «وری و رو و کیچه ای که نومش راس آ و د حوَنه بهودا سِراغ شائول ترسوسی نه بئیر. او ها دعا می که. ۱۲ و د رُویا بیائی نه دینّه، حنانیا نوم، که میا و دَس می نئه و قش تا چش یاش بئینه.»

۱۳ اما حنانیا جُتو ده: «ا خداوند، مه د خیلیا دِباره اپی پیا اِشنتفتمه که چنی و ایموداریا تو د اورشلیم گنی کِردَه. ۱۴ و د ایچه هم د لا سرون کاهن یا اقتدار دازه تا هر که که نوم تو نه میازه، بگش د بن.»

۱۵ اما خداوند و حنانیا گت: «رو، سی یکه اپی پیا ظرفی آ که مه سواش کِردمه تا نوم مه نه بوزه و ته غیر یهودی و پاتشایا و ته قوم اسرائیل. ۱۶ مه وش نشو می ئم که و سنه نوم مه چنی بایس جور بگشه.»

۳۹ پطرس واردشور رت و هه یکه ریس و اوچه، او نه بردن و بالاخونه. آفرت یا گردشو هوزهش کردینی، وا گریوهرو جومه یائی نه که درکاس د زمون زنه بی به نیش دختی، نشونش می دن.

۴۰ اما پطرس گرد نه د اتاق کرد و در و زونی زه، دعا کرد. اوسه ری کرد و جنازه و گت: «طابیتا، وری وارسا!» طابیتا چش باشه گشن و وا دیته ن پطرس نیشس. ۴۱ پطرس دسیسه گرت و بلینش کرد. اوسه ایموداریا و آفرت یا نه هینا کرد و او نه زنه ده و دسیسو. ۴۲ ای خور د سرتاسر یافا پیچس و خیلی یا و خداوند ایمو آوردن. ۴۳ دما وه، پطرس مدتی من د یافا و ته دباغی و نوم شمعون.

پطرس و گرنلیوس

۱. د شهر قیصریه پیائی بی، گرنلیوس نوم، د قرمونده یا گردان رومی معروف و «گردان ایتالیائی». ۲ او و هوزخضراتش گردشو وایک خدایرس و خداترسی بین. گرنلیوس و اوس دلواری و ژاریا صدقه می ده و گراگر و درگاه خدا دعا می کرد. ۳ په رو نزیک ساعت سه بعدظهر آشکارا د زویا دی که په فرشته خدا اوما و تهش و گت: «گرنلیوس!» ۴ گرنلیوس هراسو گز بری وش و جئو ده: «بله، خداوندا!»

فرشته گت: «دعایا و صدقه یا تو هه چی فرونی ذکر ریسسه و ته خدا. ۵ ایسه قری یا کل گو و شهر یافا و شمعون معروف و پطرس نه بیار ویچه. ۶ او مموته و ته دباغی و نوم شمعون که خونهش هه د لوء دریا.»

خداوند نه دیته و خداوند چطور و او قصبه کرده و او د دمشق چطور وا جرأت و نوم عیسی موعظه کرده. ۲۸ اوسه شاتول من و ته شو و آزادونه د اورشلیم آمدوشد می کرد و و جرأت و نوم خداوند موعظه می کرد. ۲۹ شاتول وایهودیون یونانی زوو گپ وگفت و مباحثه می کرد، اما ونو د دم گشته نیش بین. ۳۰ هه که برارو د ای جریان و اخور بین، او نه بردن و قیصریه و د اوچه رائی ترسوس کردن.

۳۱ و ای ترتیب، کلیسا د سرتاسر یهودیه و جلیل و سامره ستارش گرت و جو می گرت، و د ترس خداوند و سر مئوردن و وا دل گوی روح القدس و جرگهش اضافه می.

خدمتیا پطرس

۳۲ و اما پطرس که همه جا می گشت، رت و دیته ایموداریا شهر لده هم. ۳۳ د اوچه پیائی نه دی و نوم اینیاس، که هشت سال اقلیچ و زمیگیر بی. ۳۴ پطرس وش گت: «اینیاس، عیسی مسیح تو نه شفا می ته. وری و جل جاته جمع گوا» او آزعی هیز گرت، ۳۵ و و دیته ن او گرد مردم لده و شارون ری آوردن و خداوند. ۳۶ د شهر یافا شاگردی زنه تی می کرد و نوم طابیتا، که و یونانی درکاس و معنی آهو آ. ای ر خوشه و خم کاریا خو و دسگیری د ژاریا کردی. ۳۷ طابیتا هه د او روزیا مریض بی و مرد. پس لیشه ششین و نئانیش د بالاخونه ای. ۳۸ دوچه که لده نزیک یافا بی، هه یکه شاگردیا و اخور بین که پطرس د لده آ، دو پیا نه کل کردن و تهش و لالکین که «بی زمت جلدی بیا و ته ایما.»

۲۲ وُئو گُتِن: «گرنلیوس فرموندَه، ایما نِه ر کِرده. او پیا کاردُرس وُ خداترسی آ و یهودیو همَه دِش وِ خوئی یای می گن. او دِ لا یه فرشته مقدس هدایت بی، که ر بگه دِ دُمِت وِ تو نِه دعوت بئیره وِ حوَنهش، تا قِصَه یاتَه بَشوئَه.»

۲۳ پس پطرس بُردشو وِ حوَنه تا مُمونش بان. وِ صُوش پطرس وریسا وُ واردشو اُفتا وِ رَه. قری دِ پراوونِ اهلِ یافا هم واردش رتن. ۲۴ وا صُوش رسیسن وِ شهر قیصریه. گرنلیوس هوزحضرات وُ قوم وُ خویش یا وُ رفیقیا یزیدیکشه هم جمع کِردی وِ چش وِ رَه اوماپه نیشو بی. ۲۵ هه که پطرس اوما وِ مین حوَنه، گرنلیوس رت وِ اناهاش وِ اُفتا وِ پاش، او نِه پرسش کِرد. ۲۶ اما پطرس هیزش ده وِ گت: «وری وارس؛ مه هم یه آییم.»

۲۷ اوسه پطرس هه چنو که داشت وا او قِصَه می کِرد رت وِ مین حوَنه وِ دِ اوچه وِ ابری وُشری ری وری بی. ۲۸ پطرس وُشو گت: «شما خوتو دُونیت که سی یه یهودی روا نی که وا کسی دِ یه ملتی هنی آمدوُشد بگه یا یکَه روتَه وِ حوَنهش. اما خدا وِ مه نیشو دَنه که مه هیشگه نِه نیجس یا ناپاک نُئونسوئم. ۲۹ پس هه که ر کِردیت دِ دُمم، بی چک چنه اومام. ایسه بُونیت، سی چی مه نِه حاسیت؟»

۳۰ گرنلیوس جُئو ده: «چار رو وِرز یه هه دِ اپی موقع، نزیک ساعت سه بعدظهر دِ حوَنه خوم داشتیم دعا می کِردم که یگی پیائی دِ جومه نیرداری ایسا دِ وِر ریم ۳۱ وُ گت: "گرنلیوس، دعوات مستجاب بی یه وِ صدقه یات دِ یه خدا قبول بی یه. ۳۲ ایمدال، قری پیا کل گو وِ یافا وِ دِ دُم شمعون معروف وِ پطرس با. او مُمونه وِ یه شمعون دِباغ، که حوَنهش ها دِ لوءِ دریا." ۳۳ پس آزعی کل کِردم دِ دُمِت وِ تو هم لطف

۷ هه که او فرشته که واش قِصَه می کِرد دِ تهش رت، گرنلیوس دو پیا دِ غلم یاش وِ یکی دِ سروزیاش که وش بَفا دار بی، هنا کِرد اُ وُ گِرد جریانه سیشو تعریف کِرد وُ وُئو نِه ر کِرد وِ یافا.

۹ وِ صُوش، نزیک ظهر، هه که دِ رَه بیین وُ وِ شهر نزیک میوین، پطرس رت وِ سر بُون حوَنه تا دعا بگه. ۱۰ دِ اوچه گستهش بی وُ حاس چیئی بُحوزه. هه دِ او حال که داشتن خوراکِ نِه حاضر می کِردن، پطرس رت وِ خلسه. ۱۱ هه دِ او حال دی، که آسمو گیشسه وُ چیئی هه جی سفره گپی که دِ چارچمک دُر کِرده آ، والا زعی میا وِ هار ۱۲ وُ پُر آ دِ همَه جور چاروایا وُ خزندهیا وِ بالته یا. ۱۳ اوسه دَنگی وش گت: «پطرس، وری، سر بُونور وِ بُحور!»

۱۴ پطرس گت: «حاشا دِ مه، خداوند، سی یکَه هرگز وِ چی خُوم یا نیجس لوءِ نَرَمه.»

۱۵ سی گلِ دوئم او دَنگ وش گت: «او چیائی که خدا پاک کِرده، تو نیجس نُئونسو!»

۱۶ یه، سه گل تکرار بی وِ اوسه آزعی سفره گیشس بلا وِ آسمو.

۱۷ هه دِ او حال که پطرس ماقشا بُردی وِ وِ معنی اپی رُویا فکر می کِرد، وُئو که گرنلیوس کل کِردی، حوَنه شمعونه جُستن، وِ رسیسن وِ دِر حوَنه. ۱۸ وُئو وا دَنگِ بیئی می پرسین: «تو موئی شمعون معروف وِ پطرس دِ ایچه مُمونه؟»

۱۹ پطرس هنی دِ فکر رُویا بی که روح القدس وش گت: «سه گو، سه نفر ها مینی تو می گن. ۲۰ وری رُو وِ هار وِ دِ رته واشو دو وِ شک نو، سی یکَه مه ریشو کِردمه.»

۲۱ پطرس رت وِ هار وُ وشو گت: «مه هه ونه آم که ها مینیش می کیت. سی چی اوماپته؟»

عطای روح القدس حتی و ری غیریهودیو هم رختسه، پلاجیشو اوما.^۶ سی یکہ اِشْتَفْتِن کہ وُئو و زُونیا هَنی قِصَه می گن و خدا نہ جلال می نَن. اوسہ پطرس گت: «ایسہ کہ پتو روح القدس نہ دُرس هہ چی ایما دریافت کِردَنہ، دَکی تونہ چلو تعمیدشونہ دِ او بئیرہ؟»^۷ اِس پس پطرس هُد کِرد وُئو نہ دِ نُوم عیسی مسیح تعمید بَنَن. اوسہ دِ پطرس حاسِن سی چن رو بَمُونہ واشو.

لاپرت پطرس و کلیسا

رسولیا و پراونی کہ دِ سرتاسرِ ولات یهودیہ بین، اِشْتَفْتِن کہ غیریهودیو هم کُوم خدا نہ قبول کِردَنہ.^۲ پس هہ کہ پطرس رت و شهر اورشلیم، لادراریا دَسَه ختَنہ دِش ایراد گیرن، گتَن: «تو رتی و حوتہ ختَنہ نیوتہ یا و واشو همسفرہ بیی؟»

^۴ پطرس گِرد جریانہ دِ اول تا آخر مفصل سیشو تعریف کِرد، و گت: «مه دِ یافا داشتیم دعا می کِردم کہ رتم و خلسه و دِ زویا دیتیم چیی هہ مرس سفرہ گی کہ دِ چارچمکش دُر بیی، دِ آسمو اوما و هار و ریس و مه.^۶ هہ کہ خو سیل کِردم، چارویا و جُونُوریا وحشی و خزندہ یا و بالتهیا و ریش دیتیم.^۷ اوسہ دَنگی اوما و گوشم کہ می گت: ”پطرس، وری، سر بُونُور و بُجور.“

^۸ «اما مه گتیم: ”حاشا دِ مه، خداوند، سی یکہ هرگز و چی خزوم یا نجسی لوء نَزَمه.“
^۹ «اما سی گل دوتم دِ آسمو دَنگی اوما کہ ”او چپائی کہ خدا پاک دُونه، تو نجس نُونُوسو.“^{۱۰} و اپی امر سه گل تکرار بی؛ اوسہ گِرد او چیا گشس و بالا آسمو.

^{۱۱} «هہ دِ او موقع، سه پیا کہ دِ شهر قیصریہ کل بیثینی و تہ مه، ریسین و حونه ای

کِردی و اوماپی. ایسہ گِرد ایما دِ حضور خدا حاضریم تا هر چیی کہ خداوند وت فرمایشت کِردہ، بَشُونُوم.»

^{۳۴} ایمدال، پطرس چنی نئا و قِصَه کِردہ: «ایسہ قِمِسم کہ دِ راسی خدا دِ مین قُومیا دوچشکی نمی گہ؛^{۳۵} بلکم دِ هر ملتی، هر گہ دِ خدا زَلَهش رُونه و هر چی کہ دُرس آنہ اَنْجُوم بَنه، موردِ پَسِن او موئہ.^{۳۶} شما دِ پیغومی کہ خدا سی قُوم اسرائیل کل کِرد، خور داریت کہ و واسطه عیسی مسیح کہ خداوند همہ آ، و صُول و سِلَامت بشارت ده.^{۳۷} شما حُونُو دُونیت کہ اپی امر چطور دِما تعمیدی کہ بچی و وه موعظہ می کِرد، دِ جلیل شروع بی و ریس و سرتاسرِ یهودیہ،^{۳۸} و چطور خدا، عیسی ناصری نہ و روح القدس و قدرت خُوش مسح کِرد، و طوری کہ همہ جا می گشت و کاریا خونی می کِرد و گِرد و نُونی نہ کہ زیر جور ابلیس بین، شفا می ده، سی یکہ خدا واش بی.

^{۳۹} «ایما شهادیا گِرد کاریائی هیسیم کہ او دِ دیارِ یهود و دِ اورشلیم کِرد. و نُو گشینیس و صلیب و گشینیس.^{۴۰} اما خدا دِ روز سِیم زَنهش کِرد و دیاریش کِرد،^{۴۱} اما نه و همہ، بلکم تنیا و شهادیائی کہ خُوش دِ زی انتخاب کِردی، یعنی و ایما کہ دِما زَنه بی په نیش دِ مُردہ یا، واش خردیم و ورانشیم.^{۴۲} او وُمو هُد کِرد تا اپی حقیقت نہ و قُوم اِعلُوم تکیم و شهادتی پتیم کہ خدا او نہ نئا تا داور زَنه یا و مُردہ یا با.
^{۴۳} گِرد پیغمبریا دِ بازہ او شهادتی می نَن کہ هر گہ و او ایمو بیازہ، و نُوم او گَنه یاش اَمْرزیه موئہ.»

^{۴۴} پطرس هَنی داشت اپی چیا نہ می گت کہ روح القدس و ری گِرد وُئو کہ پیغوم نہ می شتفتن، قرار گِرت.^{۴۵} قری دِ ایموداریا یهودی نژاد وارد پطرس اوماینی، هہ یکہ دیتن

هَمِ وَاشُو بِي وَ دَسَه زِيَادِي ايمُو اُورِدِن وَ رِي كِرْدِن وَ خِداوند.

۲۲ هه يِكه ابي خَوَر رَسِس وَ كليسا اورشليم، برنابا نه رِ كِرْدِن وَ اَنطاكِيه. ۲۳ هه يِكه برنابا رَسِس ووجه وَ فيضِ خدا نه دي، خُشال بي وَ هَمه نه تشويق كِرْد تا وا تَمومِ دِلُو جُو وا خِداوند بَفادار بَمُوئِن، ۲۴ سي خاطر يِكه برنابا پيا خو وَ پُر دِ رُوحِ القدس وَ پُر دِ ايمُو بي. هه وَ چني مَرِدِمِ زِيَادِي وَ خِداوند ايمُو اُورِدِن.

۲۵ پس دِما وه، برنابا رت وَ ترسوس تا شائول نه پيا بگه. ۲۶ وَ هه كه پياش كِرْد، او نه اُورِد وَ اَنطاكِيه. وُئو دِ اوچه په سال تَمومِ وا كليسا جمع موبين وَ مَرِدِمِ زِيَادِي نه تعليم مي_دِن. دِ اَنطاكِيه بي كه وَ شاگرديا سي گلِ اول «مسيحي» گُئِن.

۲۷ دِ او روزيا چن نبي دِ اورشليم اومان وَ اَنطاكِيه. ۲۸ يكي دِشو كه آگابوس نوم داشت، وريسا وَ وا الهامِ رُوحِ القدس نبوت كِرْد كه قَطِي سِختي سَرَتاسِرِ دنيا نه مي_ره. ابي قَطِي دِ زَمُونِ قَبِصِرِ روم كلوديبوس اتفاق اُفتا. ۲۹ پس شاگرديا قَرار نِئان كه هر گوم وَ قَدِ تَوَانِشُو، كمكي كل بگن سي پَراروني كه دِ يهوديه زنه ئي مي_كِرْدِن. ۳۰ وُئو چني كِرْدِن وَ پيشگشي اي وَ دَسِ برنابا وَ شائول كل كِرْدِن سي مشايخ.

كُشِسِهِنِ يَعقُوبِ وَ هُلِفُدُونِي بِي يِهِنِ پَطْرُسِ

۱۲ دِ ابي روزيا، هيروديس پاتشا نئا وَ عَدُوئِهِنِ قَرِي دِ ايموداريا كليسا. ۲ وَ هُدِ او يعقوب برار يوحنا نه وا بَشْمشيرِ كُشِتِن. ۳ وَ هه كه دي ابي كار، يهوديا نه خُشال كِرْد، گوم گپتري ورداشت وَ پَطْرُسِ نه هم وَنِ دِ گير. يه دِ روزيا عيدِ قَطِيرِ اتفاق اُفتا. ۴ هيروديس دِما گرفتار كِرْدِن پَطْرُسِ، او نه وَنِ وَ هُلِفُدُو

كه مه دِش بيم. ۱۲ رُوحِ خدا وِمِ گت كه واشو رُو وَ هيج فرق نئي. ابي شش برار هم وا مه اومان، وَ ايمارَتِيمِ وَ حُوئِه او پيا. ۱۳ او سيمو تعريف كِرْد كه چطور دِ حُوئِه خُوش فرشته اي ديئه كه وش گتته: «قَرِي نه كل گُو وَ يافا وَ شَمعونِ معروفِ وَ پَطْرُسِ نه بيار وَ ايچه. ۱۴ او وَ تو پيغومي مي_ته كه وَ واسطه او پيغوم، تو نجات پيا مي_كي، هم تو وَ هم گِرِدِ هوزخِصِرَاتِت.»

۱۵ «هه يِكه نئام وَ قِصه كِرْدِه، رُوحِ القدس وَ ريشو قَرار گِرْت، دُرس هه چنو كه گلِ اول وَ رِي ايمارِ قَرار گِرْتِي. ۱۶ اوسه او چيئي كه خِداوند گتِي نه اُورِدِمِ وَ وِيرِ كه قَرَمائِشِت كِرْدِي: «يحيي وا او تَعْمِيدِ ده اما شما وا رُوحِ القدس تَعْمِيدِ مي_رِيت.» ۱۷ ايمدال، آر خدا هه او عطا نه وُشو ده كه دِما ايمُو اُورِدِه وَ عيسي مسيح خِداوند وَ ايمارِ عطا كِرْدِي، پس مه كي بام كه باحامِ جِلُو كارِ خدا نه بيميم؟» ۱۸ وُئو هه كه ابي قِصه يا نه اِشْتَفَتِنِ، بي كِش مِئِنِ وَ خدا نه جلالِ دَنِ وَ مي_گُئِن: «پس خدا وَ غَيْرِيهودِيُو هم ابي مِجَالِهِ دِگَه تا تَوَبَه بگن وَ حَيَاتِ اَبَدِي نه وَ دَسِ بيارن!»

كَلِيسَا اَنطاكِيه

۱۹ دِما كُشِسِهِنِ اِسْتِيفانِ وَ عَدُو وَ اذِئِي كه دِما وه وَ ايموداريا اورشليم رت، وُئوني كه جيستيني وَ دِ يَكِ تَرَفِه تين بيشي، رَتِن تا هوزه فينيقيه وَ قبرس وَ اَنطاكِيه. وُئو كلومِ خدا نه وَ هيشگه نيمِي گُئِن وَ تَنبِيَا وَ يهودِيُو اِعلُومِ مي_كِرْدِن وَ بَس. ۲۰ اما دِ مِئِنِ وُئو قَرِي دِ مَرِدْمُونِ قبرس وَ قِيزوانِ بيبين كه هه كه رَسِيسِنِ وَ اَنطاكِيه، وا يهودِيُونِ يوناني زُرو هم، صَبَتِ كِرْدِنِ وَ عيسي خِداوندِ نه وُشو بشارتِ دَن. ۲۱ دَسِ خِداوند

نِه گُفت، زَنته پاکاری و نُوم رُودا اوما تا درِ نِه بگُشه. ^{۱۴} اما هه یکه دَنگ پطرسه اشناخت، دِ زور خُشالی، دَر نِه وانیکرده، وا دُو رت وامی وُ گت: «پطرس ها پُشتِ درا» ^{۱۵} وُ وُوش گُتین: «مَر لیوَه بیئیه؟» اما هه که دین سِمر ایسایه، گُتین: «لابد فرشته شه.» ^{۱۶} دِ ایی مابین، پطرس هه چنو رِم دَر نِه گِرتی. دَسِ آخر، هه که دَر نِه واز کِردن، وا دیننه او ماقِشو بُرد. ^{۱۷} پطرس وا اشاره دَس، وُشو قَمَن بی کِش بان و تعریف کِرد که چطور خداوند او نِه دِ هِلِفدُو راها کِرده. اوسه گت: «یعقوب وُ باقی پرازو نِه دِ ایی جریان واخوَر بکیت.» اوسه رت و جائی هنی.

^{۱۸} و صُوش، دِ مین سَروازیا بِلوا سختی آفتا، سی یکه نُئوَنین چِ اوما یه و سَر پطرس. ^{۱۹} هیرودیس هُد کِرد همه جا منی پطرس بگن؛ و هه که او نِه پیا نکرَدن دِ نِگبُونیا بازخواس کِرد و حُکم قتلِشو نِه ده. دِما وِه هیرودیس دِ یهودیه رت والا قیصریه و مدتی مَن دِ اوچه.

مُردهنِ هیرودیس

^{۲۰} ایمدال هیرودیس و مردمِ صور و صیدون غیظ گِرتی. زوتا یه دِل رتن و تهش و اجاره شرفیابی حاسِن. وُنو بلاستوس پیشکارِ مخصوص شاه نِه راضی کِردن، می حاسِن صُول بگن، سی یکه خوراک وُ روزیشو دِ دیارِ هیرودیس جور مئی.

^{۲۱} دِ او روزِ مخصوص، هیرودیس سِتره شائی دِ وَر کِرد، نیشس و ری تختش دِ جاگه خُوش وُ سی جماعت نُطقی کِرد. ^{۲۲} مردمِ قازین: «یه دَنگ یه آیم نی بلیکم دَنگ یه خدا

و چهار دَسه چهار نفری نِه نینا سی نِگهبُونیش. و قصت داشت دِما عیدِ پَسَخ، پطرس نِه دِ وَر چش مردم محاکمه بگه.

^۵ پس پطرس نِه حبس کِردن، اما کلیسا و درگاه خدا یه سِزه سیش دعا می کِرد.

^۶ یه شو وَرز روزی که هیرودیس قصت کِردی پطرس نِه و محاکمه بگشه، پطرس وا دو زنجیر زالته بیئ و هفتیئ دِ مینجا دو سَرواز، و نِگبُونیا هم چلو دَر هِلِفدُو کِشک می دَن. ^۷ یگی یه فرشته خداوند اوما خوشه دیاری کِرد و پریقَه نیری آفتا دِ مین هِلِفدُو. فرشته زَه و پَلی پطرس وُ بیارش کِرد وُ گت: «زی وری!» آزی زنجیریا دِ دست یاش آفتان و هار.

^۸ فرشته وُش گت: «قیته بَوَن وُ ارسی پاته بک دِ پا.» پطرس چنی کِرد. اوسه فرشته وُش گت: «سِتره ته خو پلپِچ گو و خوت وُ بیا دِ دُم مه.» ^۹ پس پطرس دِ هِلِفدُو کِرد و دَر وُ آفتا و زَه دِ دُم فرشته رت. اما باور نمی کِرد که او چینی که فرشته می گه، واقعی آ، بلیکم گُمو می کِرد خُو مئی نه. ^{۱۰} وُنو دِ نِگبُونیا اول و دوئم رد بین و رَسین و دِراغِل آهنی ای که واز مئی ری و شهر. دِراغِل خود و خود دِ وَر ریشو گُشس. اوسه رتن و دَر وُ هه یکه رَسین و آخر جَدَه، یگی فرشته غیو بی.

^{۱۱} اوسه پطرس اوما و خُوش وُ گت: «ایسه دِ دُونِم که خداوند فرشته شه کل کِرده و مه نِه دِ قَبِ هیرودیس و او پلائی که فُوم یهود توقع داشتن تا بیا و سَرم، راها کِرده.»

^{۱۲} هه که یه نِه قِمَس، رت و حُونه مریم داآ یوحنا معروف و مَرَقَس. دِ اوچه بُری دِ دُور بک بین و دعا می کِردن. ^{۱۳} هه که پطرس دِ حُونه

عِلوماسِ جادوگر - کِه معنی نُومشِ عَالِمِ بی- و تیشکِ وا وُئو وِریسا و تَقلا کِرِد کِه چلو ایْمو اُورِدِنِ والی نِه بِئِرِه. ^۹ دِ اِپی مَوْعِ شائول، کِه وِشِ پوُلَسِ هَمِ مِ گُئِن، پُرِ بی دِ رُوحِ القدس، وُ گِزِ بُری وِ جادوگرِگِه وُ وِشِ گُت: ^{۱۰} «اِ گِرِ اِبلِس، اِ دُشمِهِنِ هَرِ راسی، اِ کِه پُرِ دِ کَلکِ وُ حَقّه آئی! سی چی دِ گُزِ کِرِدِنِ زهیا راسِ خداوند دَسِ وِرنِمیاری؟ ^{۱۱} سِ گُو، دَسِ خداوند ها وِ تیشکِ نو. هِیسه کورِ موئی وِ تا مدتی دَ تَتوئی اَفْتُو نِه بئینی.»

دِرْجا، کِرودِی وُ تاریکی او جادوگرِ نِه گِرِت، وِ او پیا پیتِ می خردِ وُ مئی یِکی می کِرِدِ دَسِشِه بِئِرِه وُ بُورِه. ^{۱۲} هِه یِکِه والی اِپی جَریانِه دی، ایْمو اُورد، سی یِکِه دِ تعلیمی کِه دِبارِه خداوند می دَنِ پلاجیشِ اوماپی.

پوُلَسِ وِ بَرْنابا دِ اَنْطاکِیَه پِیسِیدِیَه

^{۱۳} اوسِه پوُلَسِ وِ هُمَزَه یاشِ دِ زه دریا دِ پافوسِ رَئِن وِ پِرْجِه پامفیلیه. اما دوچه یوحنا معروف وِ مرقسِ دِشو سوا بی وُ وِرگشتِ وِ اورشلیم. ^{۱۴} وُئو دِ پِرْجِه زِدِ بَیِن وُ رَسِیسن وِ اَنْطاکِیَه پِیسِیدِیَه. دِ روزِ شبات، رَئِن وِ کنیسه وُ نِشِسن. ^{۱۵} دِما حَئِنِ توراتِ وِ کِئوئا انبیا، رهبریا کنیسه پِیغومِ رِ کِرِدِنِ سِیْشو وِ گُئِن: «پراؤو، آر کَلومِ تشویقی، سی مردمِ داریت، بَقْرَمایتِ بُوئیت.»

^{۱۶} پوُلَسِ ایسا وُ وا دَسِ اِشارَه کِرِد، گُت: «اِ پیا یا اسرائیلی وِ غیریهودیونِ خداترسی، گوش بئیت! ^{۱۷} خدایِ قَوْمِ اسرائیل، بُوْهیا ایما نِه انتخابِ کِرِد وِ قَوْمِ ایما نِه دِ زِمونِ غَربویشو دِ مصرِ سَرفرازِ کِرِد وِ وا قدرتِ عظیمی وُئو نِه دِ او دیارِ اُورد وِ دَر، ^{۱۸} وِ نِزیکِ چلِ سالِ واشو دِ بیاوو مُدارا کِرِد. ^{۱۹} او دِما یِکِه او هفتِ ملتی نِه کِه دِ کنعانِ بَیِن، نابودِ کِرِد، زَمی نِیاشو نِه

۲۳ دِرْجا یِه فرشتهِ خداوند او نِه زه، چَنو کِه کِرمِیا بدنیسه خردِنِ وُ مُرد، سی یِکِه خدا نِه جلالِ نَدِی.»

^{۲۴} اما کَلومِ خدا بیشترِ وُ بیشترِ پَخشِ مئی وِ می رتِ وِ هَمّه جا.

^{۲۵} وِ هِه کِه بَرْنابا وِ شائولِ پِیشگشِیا مسیحی یا نِه دَن وِ کلیسا، دِ اورشلیمِ وِرگشتِنِ وِ یوحنا معروفِ وِ مرقسِ نِه هَمِ واردِشو اُورِدِن.

بَرْنابا وِ شائولِ رِ مَوْنِن

۱۳ دِ کلیسائی کِه دِ اَنْطاکِیَه بی، قَری نبی وِ معلمِ بَیِن، وِ دِ مِیْنشو بَرْنابا، شَمعون کِه وِشِ می گُئِن نیگر، لوکیوسِ قِیروانی، مَنائِن کِه دَسِ پِرارِ هِیروُدیسِ حاکمِ بی کِه وا یِکِ گِبِ بیئینی وِ شائولِ هَمِ بَیِن. ^۲ زِمونی کِه وُئو دِ عبادتِ خداوندِ وُ وِرْزِه بَیِن، رُوحِ القدسِ گُت: «بَرْنابا وِ شائولِ نِه سی مه سوا بکیت، سی کاری کِه وُئو نِه سِیشِ حَئِمِه.» ^۳ اوسِه، دِما روزِه وِ دعا، دَسِ نِئانِ وِری هَرِ دِکِشو مسجِشو کِرِدِنِ وِ رِشو کِرِدِنِ وِ سفر.

بَرْنابا وِ شائولِ دِ قَبْرَس

^۴ وِ اِپی ترتیب، او دو کِه دِ لا رُوحِ القدسِ کِلِ بیئینی، رَئِن وِ سلوکیه وِ دوچه دِ زه دریا رَسِیسن وِ قَبْرَس. ^۵ هِه کِه اومانِ وِ مینِ شهرِ سالامیس، دِ کنیسه یا یهود، کَلومِ خدا نِه موعظه کِرِدِن. یوحنا معروفِ وِ مرقسِ نِه هَمِ وا حُوشو داشِتِنِ تا گَمکِشو با.

^۶ هِه کِه وُئو سَرتاسَرِ جزیره نِه تا وِ پافوسِ نِئایی زَیرِ پا، دوچه بَرخردِنِ وِ پیا یهودی وِ نُومِ باریشوع کِه جادوگرِ وِ نبیِ دروکی بی. ^۷ او دِ دوسِ یا «سِرگیوسِ پوُلَسِ» والی بی. والی کِه پیا دُونائی بی، بَرْنابا وِ شائولِ نِه هِنّا کِرِد وِ تِه حُوش، وِ حاسِ کَلومِ خدا نِه بَشْنوئَه. ^۸ اما

دئی، ۳۳ وَا زَنَه كِرْدَهِن عِيسَى، سى اِيْمَا كِه بَجُونِ
اَوْنُونِيْم بَغَا كِرْد. هِه چُنُو كِه دِ مَزْمُورِ دُونِمِ
نِيسَنَه بِي يَه:

«تُو كُرِ مِه هِيسَى؛

اِيْمُورِ، مِه تُو نِه مَوْلُودِ كِرْدَمَه.

۳۴ «وَ خُدا او نِه دِ مُرْدَه يَا زَنَه كِرْد تَا بِيْشْتَرِ دِ
يَه دِ حَالَتِ مَرْگِ وَ شَلِيْطَه دِ قُورِ نَمُونَه، چُنُو كِه
دِ كِتُوبَا مَقْدَسِ اُومَايَه:

«بَرَكْتِ يَا مَقْدَسِ وَ خَاطِرِ جَمْعِي نِه

كِه وَ دَاوُودِ وَعْدَه شَه دَمَه،

مِي وَخِشْتِمِ وَ شِمَا.»

۳۵ وَ هِه وَ اِي اَسَاسِ دِ جَايِ هَنِي دِ مَزْمُورِ
اُومَايَه كِه:

«تُو نِيْمِيْلِي اَوْ قَدُوسِتِ

دِ قُورِ بَشَلِيْطِيَه.»

۳۶ «دَاوُودِ دِيْمَا وَه كِه وَ اِرَادَه خُدا مَرْدُمُونِ
دُورَه خُوشَه خُدْمَتِ كِرْد، حُفْتِي وَ رَتِ وَ جُرْگَه
اَجْدَادِش، وَ دِ قُورِ شَلِيْطِس. ۳۷ اَمَا اَوْ كَسِي كِه

خُدا زَنَه كِرْد، نَشَلِيْطِس.

۳۸ «بِس، بِرَارُو، دُونِسُوئِتِ اَمْرِيْشِ گَنَه يَائِي
كِه وَ اَسْطَلَه هِه اِي پِيَا جُورِ بِي يَه، وَ شِمَا اِعْلُومِ
مُوئَه. ۳۹ اِيْمَدَالِ هَر كِه اِيْمُو بِيَارَه، دِ هَر چِيئِي

كِه نُنُونِسَه وَ اَسْطَلَه شَرِيْعَتِ مُوسَى اَزَادِ بُوئَه،
وَ اَسْطَلَه اَوْ اَزَادِ مُوئَه. ۴۰ حَوَاسْتُو بَا اِي نِيسَنَه
كِتُوبَا اَنْبِيَا وَ سَرْتُو نِيَايَه كِه مُوئَه:

۴۱ «سِيْلِ بَكِيْتِ، اِسِيْقَايَا،

مَاقْتُو بُورَه وَ هِيْلَاكِ بُوئِيْتِ،

سِي يِكِه دِ دُورَه شِمَا كَارِي مِي كِم،

كِه هَر چَن وَه نِه سِيئُو تَعْرِيفِ بَكْنِ

وَ هِه نِه بَاوَرِ نِي كِيْتِ.

۴۲ هِه كِه پُوْلَسِ وَ بَرْنَابَا دِ كَنِيْسَه مِي كِرْدِنِ وَ
دَر، مَرْدِمِ لَالِكِسِنِ وَ شُو كِه دِ شَبَاتِ بَعْدِي هَمِ
دِ بَارَه اِي چِيَا سِيْشُو قِصَه بَكْنِ. ۴۳ دِيْمَا يَكِه
جَمَاعَتِ دِ كَنِيْسَه كِرْدِنِ وَ دَر، قَرِي دِ يَهُودِيُو

وَ قُومِ خُوشِ دَه وَ مِيرَاتِ. ۲۰ بِنُو هَمَه زِيكِي
چَارِصَدِ وَ پَنجَاهِ سَالِ طُولِ كَشِي.

«دِيْمَا وَه، تَا زَمُونِ سَمُوئِيْلِ نَبِي، خُدا دَاوَرِي يَا
نِه، وَ شُو دَه. ۲۱ اَوِسَه وَنُو پَاتَشَائِي حَاسِنِ وَ خُدا
شَائُولِ، كُرِ قِيْسِ، دِ طَايِقَه بِنِيَامِيْنَه وَ شُو دَه،
كِه چَلِ سَالِ سَلْطَنَتِ كِرْد. ۲۲ دِيْمَا وَرْدَاشْتَهِنِ
شَائُولِ، دَاوُودِ نِه اَنْتَخَابِ كِرْد تَا پَاتَشَا شُو بَا،
وَ وَ اَوْ چَنِي شَاهَادَتِ دَه: "دَاوُودِ كُرِ يَسَا نِه
بَاوِ دِيْلِ خُومِ پِيَا كِرْدِم؛ اَوْ حَاسَه مِه نِه وَ تَمُومِي
مِيَاَرَه وَجَا.»

۲۳ «دِ نَسَلِي هِه اِي پِيَا، خُدا طَبَقِ وَعْدَه
خُوشِ، نَجَاتِ دِهْنَدَه بَعْنِي عِيسَى نِه سِي
اِسْرَائِيْلِ كِلِ كِرْد. ۲۴ وَرَزِ اُومَايَهِنِ عِيسَى، يَحِي
تَعْمِيْدِ تُوْبَه نِه وَ كِرْدِ مَرْدِمِ اِسْرَائِيْلِ اِعْلُومِ
كِرْدِي. ۲۵ هِه كِه يَحِي دُورِ خُدْمَتِ خُوشَه وَ
سَرِ مِي اُورْدِ، گُت: "مِه نِه كِي دُونِيْتِ؟ مِه وَه
نِيسِم؛ بَلِيكِمِ اَوْ دِيْمَا مِه مِيَايَه وَ مِه حَتِي قَابَلِ
نِيسِمِ بِنِ اِرْسِي يَاشَه وَازِ بِيكِمِ.»

۲۶ «بِرَارُو، اُولَادِيَا اِبْرَاهِيْمِ، وَ غَيْرِيَهُودِيُونِ
خُدَاتَرْسِي كِه هَايْتِ وَبِچَه! اِي پِيغُومِ نَجَاتِ
سِي اِيْمَا كِلِ بِي يَه. ۲۷ مَرْدِمِ اُورْشَلِيْمِ وَ گُپُونِشُو
عِيسَى نِه نَشَاخْتِنِ وَ وَ اِي حَالِ وَ مَحْكُومِ
كِرْدَهْنِش، گَنَه يَا پِيغَمَرِيَا نِه كِه دِ هَر رُوزِ شَبَاتِ
حَنَه مُوئَه، وَ اَنْجُومِ رَسِنِنِ. ۲۸ وَنُو وَ اِيكِه هِيچِ
دَسِ پِيچِكِي سِي مَجَازَاتِ مَرْگِ دِشِ پِيَا نَكِرْدِنِ،
دِ پِيْلَائُسِ حَاسِنِ اَوْ نِه بَكَشَه. ۲۹ وَ هِه كِه
تَمُومِ اَوْ چِيَائِي كِه دِيْبَارَه شِ نِيسَنَه بِيئِي، وَ اَنْجُومِ
رَسِنِنِ، اَوْ نِه دِ صَلِيْبِ اُورْدِنِ وَ هَارِ وَ نِيَانِشِ دِ
قُورِ. ۳۰ اَمَا خُدا اَوْ نِه دِ مُرْدَه يَا زَنَه كِرْد. ۳۱ وَ
وَ نُو كِه وَرْدِشِ دِ جَلِيْلِ اُومَايِيْنِي وَ اُورْشَلِيْمِ،
رُوزِيَا زِيَادِي اَوْ نِه دِيئِنِ وَ هِه اِيْسَه هَمِ وَ تَه قُومِ
اِيْمَا شَاهَدِيَا اَوْتِنِ.

۳۲ «اِيْمَدَالِ اِيْمَا وَ شِمَا اِي خُورِ خُوشَه اِعْلُومِ
مِي كِيْمِ كِه خُدا اَوْ چِيئِي نِه كِه وَ بُوَه يَا اِيْمَا وَعْدَه

پولس و برنابا دِ قونیه

۱۴ دِ قونیه هم پولس و برنابا رتن و کنیسه یهود و چنو قصه کردن که بری و شری دِ یهودیو و یونانی ایمو آوردن. اما یهودیونی که ایمو نیووردینی، غیریهودیو نه آنتریک کردن و فکرشو نه دِ لا برازو مسموم کردن. ۳ پس پولس و برنابا زُمون زیادی مین دوچه و وا جرأت دِ بازه خداوند قصه می کردن، خداوندی که وشو قدرت می ده تا نشونه یا و معجزه یا بگن و و هه چنی پیغوم فیض خُوشه تصدیق می کرد. ۴ اما مردم شهر بین و دو دسه؛ دسه ای و لادِراری دِ یهودیو وریسان و دسه ای هنی لادِراری رسولیا نه گرتن. ۵ و هه که غیریهودیو و یهودیو وارد گپونشو حاسین پولس و برنابا نه دِ ور چش همه دتن و سنگسار بگن، ۱ و نو دی جریان وا خور بین، جیستن والا لیستره و درته، دِ شهریا لیکائونیه، و آبادی یا او هوزه ۷ و دِ سر، دوچه هه چنو نئان و موعظه کردهن انجیل.

پولس و برنابا دِ لیستره و دربه

۸ و اما دِ لیستره پیائی نیشسی که نئونیس پایاشه تگو بته و هرگز و ره ترقی، سی یکه مادرزاد اِفلج بی. ۹ موقعی که پولس قصه می کرد، او گوش می گرت. پولس گز برد وش و دی که ایمون شفاگرتنه نه دازه. ۱۰ پس وا دنگ بِلن وش گت: «ری پایات بس!» او پیا گمِلکی گن و و ره اُفتا. ۱۱ هه که مردم او چییی نه که پولس کرد دین، و زوون لیکائونی فازن: «خدایا و شکل

و مردم دیندار که یهودی بیئی، دِ دم پولس و برنابا اُفتان و ره. او دو وا و نو قصه کردن و و نو نه تشویق کردن تا دِ فیض خدا سیمر بسن. ۴۴ شبات بعد، تقریباً، گرد مردم شهر جمع بین تا کُوم خداوند نه بشنوتن. ۴۵ اما یهودیو هه که ازدحام مردم نه دین، دِ حسیدی ترکین و وا لعن و گن وریسان و تیشکِ وا قصه یا پولس.

۴۶ اوسه پولس و برنابا وا جرأت گتن: «لازم بی کُوم خدا ورز همه سی شما گته با. اما سی یکه او نه زد کردیت و خُوتو قضاوت کردیت که قابل حیات ابدی نیست، پس ایسه ایما می ریم والا غیریهودیو. ۴۷ سی یکه خداوند و ایما چنی فرمایشت کرده که:

«تو نه نیری کردمه سی غیریهودیو

تا نجات نه برسونی و ای سر تا او

سر زی.»

۴۸ هه که غیریهودیو به نه اِشفتن، خُشال بین و نئان و ستایش کُوم خداوند؛ و بری دِ و نو که سی حیات ابدی انتخاب بیئی، ایمو آوردن.

۴۹ و ای صورت کُوم خداوند ریس و سرتاسر او منطقه. ۵۰ اما یهودیو، زنون متعصب و سرشناس و هم پیایا نومدار شهر نه شوئین دِ یک و و نو نه و تیشک پولس و برنابا آنتریک کردن تا عدوشو بئن. پس پولس و برنابا نه دِ او منطقه تار کردن. ۵۱ پولس و برنابا هم و نشونه یکه تش غصو خدا و ری و نو میا، گرت توز پایاشو نه تگین و ری و نو و رتن و شهر قونیه. ۵۲ شاگردیا پُر دِ شای و پُر دِ روح القدس بین.

دِ ايمُو وَ پَنشُو دَن كِه: «بايسِ وا طاقت اوردِه
دِ سختي يا زياد، و پانشائي خدا ره پيا بَكيم.»
۲۳ و نُو دِ هر كليسا سي ايموداريا، مشايخي نِتان
وَ وا دعا وَ روزَه وَ نُو نه سپردنِ وَ دَسِ خداوندی
كِه وشِ ايمُو اورديني.

۲۴ اوسه دِ ولاتِ پيسيديه ردِ بينِ وَ رَتِنِ وَ
ولاتِ پامفيليه، ۲۵ وَ هه كِه دِ پرجه كلومِ نه
موعظه كِردن، سرازيرِ بينِ وا لا شهرِ آتاليه.
۲۶ دِ آتاليه وا گشتي ورگشتنِ وَ اَنطاكيه،
هه اوچه كِه وَ نُو نه سپرديني وَ فيضِ خدا تا
عَهده دارِ كاري بانِ كِه ايمدالِ وَ اَنجُمِ رَسَنيني.
۲۷ هه كِه رَسينِ وَ اوچه، كليسا نه دورِ يَكِ
جمع كِردن، سيشو گينِ كِه چطورِ خدا وَ
واسطه وَ نُو چه كاريائي كِردَه وَ چطورِ دَرِ ايمُو
نه سي غيريهوديو گَشته. ۲۸ اوسه زُمونِ زيادي
مَن دِ اوچه وَ ته شاگرديا.

شورا اورشليم

۱۵ وَ اما قَرى دِ ولاتِ يهوديه اومايني وَ
اَنطاكيه وَ وَ برارو تعليمِ مِ دَن كِه:
«آر طبقِ آيينِ موسى ختنه نوئيت، نَتونيت
نجاتِ پيا بَكيت.» ۲ اوسه هه كِه پولسِ وَ
برنابا سختِ وَ تيشكِ وَ دَم رَگه واشو وريسان،
قرارِ وَ يه بى كِه او دو، واردِ قَرى دِ ايموداريا
رَوتنِ وَ اورشليمِ وَ اِپى مسئله نه وا رسولِ يا
وَ مشايخِ بَنِيانِ دِ مينه. ۳ پسِ كليسا وَ نُو نه
بدرقه كِرد، وَ وَ نُو دِ سَرِ زه شو دِ شهرِيا فينيقيه
وَ سامره، حَوَرِ ايمُو اوردِه نِ غيريهوديو نه وا
جزئياتِ تعريفِ كِردنِ وَ اِپى حَوَرِ، كِردِ برارو نه
خيلي خُشالِ كِرد. ۴ هه كِه رَسينِ وَ اورشليمِ،
كليسا وَ رسولِ يا وَ مشايخِ رَتِنِ وا نِهاشو.
پولسِ وَ برنابا هر چيئي كِه خدا وَ واسطه
وَ نُو كِردى، سيشو تعريفِ كِردن. ۵ اما قَرى دِ
فرقه فريسى يا كِه ايمُو اورديني، وريسان، گين:

ايمِ دِ مِينِ ايمَا اومانَه وَ هارا! ۱۲ وَ نُو برنابا نه
«زئوس» وَ پولسِ نه «هرمس» حَنينِ سى يَكه او
سخنگو اصلى بى. ۱۳ كاهِنِ زئوس كِه معبدش
دُرسِ وَ لارِگِ دروازه شهرِ بى، قَرى گُو وَ تاجِ
گلِ يائي اوردِ وَ دروازه شهر؛ او واردِ جماعتِ
مِ حاسنِ قُرُونى تقديمشو بَكَن.

۱۴ اما هه كِه او دو رسول، يعنى برنابا وَ
پولس، به نه اِشْتَفَتِنِ، بَخَه حُوشُو نه دِرَزنِ
وَ رَتِنِ وَ مِينِ جمعيت، قازرنِ كِه: ۱۵ «پيايا،
سى چى چنى مِ كيت؟ ايمَا هم هه چى شما،
ايميم. ايمَا وَ شما بشارتِ مِئيمِ كِه دِ اِپى كاريَا
بيخودِ دَسِ وِرداريتِ وَ رى بَكيتِ وَ خدَايِ زَنَه
كِه اَسْمُو وَ زِمى وَ دريا وَ هر چيئي نه كِه ها
دِ مِينِ وَ نُو اَقَرى. ۱۶ هر چن كِه او دِ قديمِ،
كِردِ ملتِ يا غيريهودِ نه نِتا وَ حالِ حُوشُو تا
هر گومِ رَوتنِ وَ ره حُوشُو، ۱۷ وا اِپى حالِ او
خُوشه بى شاهدِ نِئشت، وَ اِپى خاطرِ كِه او وا
كلِ كِردِه نِ بازو دِ اَسْمُو وَ بَخَشِيه نِ مِوسِمِ يا
پُر بار، وَ نُو حوئي كِردَه، خوراكِ قَتِ فراوو مِ نه
وَ نُو وَ دل يائو نه پُرارِ مِ كِه دِ شايى.» ۱۸ اَخرِ
سَرِ وا اِپى قَصَه يا، وَ سختي تُونيسنِ نِها مِردِمه
بِئرنِ تا سيشو قُرُونى نَكَن.

۱۹ اما قَرى يهودى دِ اَنطاكيه وَ قونيه اومانِ وَ
مِردِمِ نه وا حُوشُو، يَكى كِردن، پولسه سنگسارِ
كِردنِ وَ وَ گِمونِ يَكه مُرده، تَرگَششِ كِردنِ وَ دَرِ
دِ شهر. ۲۰ اما هه كِه شاگردِ يا هوزَهشِ كِردن،
وريسا وَ ورگشتِ وَ شهر. وا صُوش، پولسِ وَ
برنابا رائي دِرَبه بين.

ورگشته وَ اَنطاكيه سوريه

۲۱ وَ نُو دِ او شهرِ همِ اِپى حَوَرِ حُوشِ نه دَن وَ
خيلي يا نه شاگردِ كِردن. اوسه دوازه ورگشتنِ وَ
لِستَرَه وَ قونيه وَ اَنطاكيه. ۲۲ دِ او شهرِيا قوه دَن
وَ جُونِ شاگردِ يا، وَ نُو نه تشويقِ كِردنِ وَ پايارى

وَ كَرِدْ غَيْرِيَهُودِيُونِي كِه نُومِ مِه هَا وَ رِيَشُو.
خداوند يه نه مُوئَه،

۱۸ خداوندی كِه اِي چيا نه دِ زِي
دياری می گه.

۱۹ «پس نظرِ مِه وَ بِنَه آ كِه وَنُو نه كِه دِ
غیریهودیو والا خدا ورعی گردن، وَ زَمَت نُونيم.
۲۰ اما بایس سیئو بنیسیم كِه دِ خوراکِ قُرُونِي
سی بُتیا، بی عفتی، گوشتِ حیوانیا تاسنه،
وَ خي، پرهیز بگن. ۲۱ سی بیکه دِ نسلیا قدیم
موسی دِ هر شهری گسُونِي نه داشته كِه وش
موعظه بگن، هه چنو كِه هر روز شَبات
نیسنه یا او نه دِ کنیسه یا مُوحُون.

نومه شورا و ایموداریا غیریهودی

۲۲ پس رسولیا وُ مشایخ وارد گِردِ کلیسا
صلا دیئن دِ مینِ خُوشو پیاپایی چگا بگن وَ وَنُو
نه وارد پوئس وَ برنابا کِل بگن وَ اَنطاکیه. پس
یهودا معروف وَ بَرَسابا وَ سیلاس نه كِه دِ مینِ
پرازو مقام رهبری داشتن، چگا کِردن. ۲۳ اوسه
نومه ای وَ دَسَشو کِل کِردن، دِ اِي قرار كِه:

«دِ لا پرازو، هم رسولیا وَ هم مشایخ،

وَ پرازونِ غیریهودی كِه دِ اَنطاکیه، سوریه وَ
کیلکیه آن،

سلام!

۲۴ دوچه كِه اِشْفَقْتِمَه كِه قَرِي دِ مینمُو،
بی بیکه هُدی دِ اِيما داشتونن، اُوماته وَ اگته یاشو
سر وَنُو شیونته، فکرتو نه پَریشو کِردنه.
۲۵ پس اِيما به دِل چنی صلا دیئیم كِه پیاپایی
چگا بکیم وَ وَنُو نه وارد عزیزونمُو، برنابا وَ
پوئس، وَ تِه شِما کِل بکیم، ۲۶ كِه وَ سَنَه
نومِ خداوندِ اِيما عیسی مسیح، دِ جُونشُو
دَس گشینه. ۲۷ پس یهودا وَ سیلاس نه کِل
کِردیم تا خُوشو اِي چيا نه زُونی وَنُو بُونن.
۲۸ روح القدس وَ اِيما چنی صلا دیئیم كِه باری

«بایس اِي غیریهودیو نه ختنه كِرد وَ وُشو هُد
کِرد كِه شریعتِ موسی نه ننه دارن.»

۱ رسولیا وَ مشایخ وا یک جمع بیین تا و اِي
مسئله بَرَسَن. ۷ دِما گپ وُگفتِ زبدا، آخِرَسر
پطرس ورِيسا وَ وُشو گت: «پرازو شِما دُونيت
كِه دِ روزیا اول، دِ مینِ شِما خدا مه نه چگا
کِرد تا غیریهودیو دِ زُونِ مِه پیغوم انجیل نه
بَشُونَن وَ ايمو بيارن. ۸ وَ خدائی كِه دِ دِل یا
خَورِ دازه، وا دِئِه ن روح القدس وَ غیریهودیو
دِ بازه وَنُو گواه ده، دُرس هه چنو كِه وَ اِيما
گواه ده. ۹ او مایین اِيما وَ وَنُو هیچ دوچشکی
نکِرد، بَلکِم وَ سَنَه ايمو، دِل یاشو نه پاک كِرد.

۱۰ ايسه سی چي خدا نه اِمْتَحُو می کیت وَ
سیمکه مُونيت وَ مِلِ شاگردیا كِه نه اِيما وَ نه
آجدا دِ اِيما نُونيم وَه نه کول گش بکیم. ۱۱ سی
بیکه اِيما ايمو داریم كِه وَ فیضِ خداوند عیسی
آ كِه نجات پیا می کیم، هه چنو كِه وَنُو هم.»
۱۲ اوسه جماعتی كِه دوچه بیین گِردشُو
بِي كِش مین وَ وَ برنابا وَ پوئس گوش دن.
وَنُو نَشونَه یا وَ معجزه یائی نه كِه خدا وَ
دَسَشو دِ مینِ غیریهودیو کِردی، تعریف کِردن.
۱۳ هه بیکه قِصَه یاشو خِلاص بِي، یعقوب گت:

«پرازو، وَ مِه گوش بئیت! ۱۴ شَمعون تعریف
کِرد كِه چطور خدا سی گِل اول، غیریهودیو نه
موردِ لطفِ خُوشِ قِرار دِئِه، دِ مینِ وَنُو قُومی
سی خُوش چگا کِردِه. ۱۵ تِه هه طبقِ قِصَه یا
انبیا آ، چنو كِه دِ کِئُو عاموس نبی اُوماته كِه:
۱۶ «دِما تِه، ورعی گردم

وَ دُووار داوود پاتشا نه كِه رِمسه، دِ سر
بَرِپاش می کیم؛

گلگه یاشه، گلی هنی پنا می کیم،

وَ وَه نه دُواره بَرِپا می کیم،

۱۷ تا باقی مَنَه نسلِ بشر هم گِردشُو دِ مینِ
خداوند بان،

تیموتائوس زنهئی می کِرد که داآش یهودی و ایمودار بی، اما بُوَهش یونانی بی. ^۲ پرازو دِ لستره و قونیه دِش و خوئی یای می کِردن. ^۳ پولس سی یکه می حاس او دِ سفر واردش با، و سته یهودیونی که دِ او منطقه زنهئی می کِردن، او نه ختنه کِرد، سی یکه همه دُونِسِن بُوَهش یونانی آ. ^۴ هه که ونو دِ شهری و شهر هنی می رتن، اصولی نه که رسولیا و مشایخ دِ اورشلیم نیاییبی، می دن و مردم تا ونو نه رعایت بکن. ^۵ پس، کلیسایا دِ ایمو جو می گِرتن و هر رو قری و شو اضافه می.

رُویا پولس دِ بازه بیا مقدونی

^۶ اوسه، سرتاسر دیار فریجیه و غلاطیه نه نِتان زیر پا، سی یکه روح القدس مناشو کِردی که پیغوم کلوم خدا نه و منطقه آسیا نورن. ^۷ هه یکه رسین و سرحد میسیه، می حاسین رُونِن و بیطینیته، اما روح عیسی و شو اجاره نده. ^۸ زوتا، دِ میسیه رد بین و رتن و تروآس. ^۹ دِ شوگار، پولس دِ رُویا دی که بیائی مقدونی ایساته دِ ری و ریش، وش می لالکه که «بیا و مقدونیه و مهتمو به.» ^{۱۰} هه یکه ای رُویا نه دی، آزعی عازم مقدونیه بیئیم، سی یکه خاطر جمع بیئیمو که خدا ایما نه حاسه تا ای خور خوش انجیل نه بیئیم و شو.

ایمو اوردن لیدیه دِ فیلیپی

^{۱۱} پس، دِ تروآس وا گشتی یه راس رتیم و ساموترکی، و وا صُوش رسیم و نیاپولیس. ^{۱۲} دِ اوچه رائی فیلیپی بیئیم که مستمره روم و یکی دِ شهریا مهم او منطقه دِ ولات مقدونیه بی، و چن رو منیم دِ او شهر.

^{۱۳} روز شبات دِ شهر کِردیم و در و رتیم و لوءِ گلال، وا ای گمو که دوچه جائی سی

نُونیم و ری شُونتو، غیر ای چیا ضروری که: ^{۲۹} «د خوراک قُرُونی سی بُتیا و خین و گوشت مُردار و بی عفتی پرهیز بکیت.» آر پنو نه و جا بیاریت، کارنو دُرس آ. و سلامت.»

^{۳۰} پس ونو اُفتان و زه، رتن و اُتاکیه و دِ اوچه کلیسا نه جمع کِردن و دور یک، نومه نه دن و شو. ^{۳۱} هه که نومه نه خین، ونو دِ دل گویای که دِ ای پیغوم بی، شای کِردن. ^{۳۲} پس یهودا و سیلاس هم که نبی بین، وا حرفیا زیادی، پرازو نه تشویق کِردن و قوه شو دن. ^{۳۳} اوسه مدتی مین دِ اوچه، و پرازو ونو نه و سلامت رائی کِردن تا و ته ونو که رشو کِردینی ورگردن. ^{۳۴} اما پولس و برنابا مین دِ اُتاکیه، ^{۳۵} و وارد بَری هنی دِ معلمیا، دس و کار تعلیم و بشارت کلوم خداوند بین.

اختلاف مابین پولس و برنابا

^{۳۶} دِما چنی، پولس و برنابا گت: «بیا ورگردیم و شهریائی که کلوم خداوند نه دِشو اعلوم کِردیم، و سری زینم و پرازونمو تا بیئیم دِ چه حالی آن.» ^{۳۷} برنابا حاس یوحنا معروف و مرفس هم وارد شو بیا، ^{۳۸} اما پولس صلا نی گسی نه که دِ پامفیلیه ونو نه تنیا نیایه و تا آخر تمته واشو، وا خوش بوزه. ^{۳۹} چنو اختلاف سختی اُفتا دِ مینشو که دِ یک سوا بین. برنابا، مرفس نه ورداشت و دِ ره دریا رائی فبرس بی؛ ^{۴۰} اما پولس، سیلاس نه انتخاب کِرد و رائی سفر بین و پرازو ونو نه سپردن و فیضی خداوند. ^{۴۱} پولس دِ سر ره دِ سوریه و کیلیکیته، و کلیسایا قوه می ده.

تیموتائوس رت و جرگه پولس و سیلاس

پولس رت و دریه و دِما وه اوما و لستره. دِ اوچه شاگردی و نوم

جُومَہِیا او دو نہ دِ وِرْشُو بَرنُ وُ وا چو دَننِشُو.
 ۲۳ ھہ کہہ خو وا چو سِرکوشُو کِردن، وَننِشُو وِ
 ھِلْفَدُو وِ وِ دُورساق ھُد کِردن سَخْت مُتَجِیشُو
 با. ۲۴ دُورساق ھہ کہہ چنی ھُد گِرت، وُنو نہ وَن
 وِ سیاچال وِ پایشُو نہ نِتا دِ کُندہ وِ زالنَہ شُو
 کِرد.

۲۵ نِزیکِیا نِصِمَہ شُو، پوئس وِ سیلاس
 نِثائینی وِ دعا کِردہ وِ سی خدا سِرو می خِزن، وِ
 باقی زَندونی یا ھَم وِشُو گوش می دَن. ۲۶ کہہ یہ
 گلی بی وِ زمی لَرزہ گچی، چنو کہہ بی ھِلْفَدُو دِراوما
 وِ تَکو وِ گِرد دِروازہ یا ھِلْفَدُو دِرجا گِشس وِ
 زالنَہ یا دِ گِردِشُو وا بی، اُفتا وِ ھار. ۲۷ دُورساق
 بیار بی، وِ ھہ کہہ دی دَریا ھِلْفَدُو گِشسہ،
 گشی وا شَمشیر تا خُوشہ بَگشہ، سی یکہ
 گِمو می کِرد زَندونی یا جِیسِتنہ. ۲۸ اما پوئس وا
 دَنگِ یُن قازن گت: «خوتہ دالہ در نکو، ایما
 ھایم ویچہ!» ۲۹ دُورساق پی سُونیا نہ حاس وِ
 ھراسو رت وِ مین ھِلْفَدُو وِ ھہ چنو کہہ دِ زلہ
 می رِکس اُفتا وِ پا پوئس وِ سیلاس. ۳۰ اوسہ،
 اُوردِشو وِ دَر وِ پُرسی: «ا آفایا، چی بیکم تا نجات
 پیا بیکم؟»

۳۱ جُئو دَن: «وِ خداوند عیسی ایمو بیار
 کہہ تو وِ ھوزخِضراتِ نجات پیا می کیت.»
 ۳۲ اوسہ کلوم خداوند نہ سی او وِ وُنو کہہ
 دِ خوتَھش بیین، اِعلوم کِردن. ۳۳ ھہ دِ او
 ساعتِ شُو، دُورساق وُنو نہ وِرداشت، رَم پایشُو
 نہ شُشت، وِ جلدی او وِ ھوزخِضراتش تعمید
 گِرتن. ۳۴ او وُنو نہ بُرد وِ حوتہ خُوش وِ سیشو
 سفِره ای ولہ کِرد. او وِ گِرد ھوزخِضراتش دِ یکہ
 وِ خداوند ایمو اُوردنہ خُشال بیین.

۳۵ ھہ یکہ بی وِ روز، قاضی یا مأموریا ئی وِ تہ
 دُورساق کِل کِردن، گِتن: «بئیل او پیا زوئن!»

دعا کِردہ ہی. پس نِشِسیم وِ وا زَنونی کہہ
 دُور بیک جمع بیینی، چک چنہ کِردیم. ۱۴ دِ
 مینِشُو زَننہ خداپرسی بی، دِ مردمُون شہر تیا تیرا
 کہہ وِ قِصہ یا ایما گوش می دہ. او لیدِیہ نُوم
 داشت وِ فروشنده پارچہ یا گِزو قیمتِ اَرغونی
 بی. خداوند قلبِشہ گُشن تا وِ قِصہ یا پوئس
 خو گوش بِنِزہ. ۱۵ ھہ یکہ او وا ھوزخِضراتِ
 حوتَھش تعمید گِرت، وِ زور جِرس وُمو گت:
 «اَر خاطر جمع ایت کہہ وِ خداوند ایمو اُوردِمہ،
 بیایت وِ بسیت دِ حوتہ مہ.» اَخر سَر تیخِش
 وُمو بُرس.

پوئس وِ سیلاس دِ ھِلْفَدُو

۱۶ یہ گل کہہ می رتیم وِ جاگہ کہہ دِش دعا
 می کِردیم، بَرخردیم وِ کنیزی کہہ روح غیوگوئی
 داشت وِ دِ زہ طالع بینی سو دِ زیادی نصیو
 ارباب یاش می کِرد. ۱۷ او مِفتا دِ دُم پوئس وِ ایما،
 وِ می قِیزن می گت: «ای پیایا، پاکاریا او خدای
 متعال آن وِ زہ نجات نہ وُتو نِشو می تَن.» ۱۸ او
 چن رو ھہ چنی می کِرد. اَخر سَر طاقتِ پوئس
 طاق بی وِ ورگشت وِ او روح گت: «وِ نُوم
 عیسی مسیح وِ ھُد می کم کہہ دِ ای دِختر بکی
 وِ دَر!» دِرجا، روح دِش کِرد وِ دَر.

۱۹ اما ارباب یا او کنیز ھہ کہہ دین دِ امید
 وِ کاسوویشو نی، پوئس وِ سیلاس نہ گِرتن
 وِ تُرکش بُردِشُو وِ بازار وِ تہ گپون شہر.
 ۲۰ وُنو نہ اُوردن وِ تہ قاضی یا شہر وُ گِتن:
 «ای پیایا یہودی آن وِ بلِیشو وِننہ دِ شہرِمو.
 ۲۱ آیین دایینی نہ یای می تَن کہہ قبول کِردہ وِ
 وِجا اُوردنہ نِشو سی ایما رومی یا جایز نی.»

۲۲ مردم ھم وِ تیشک پوئس وِ سیلاس وارد
 وُنو دَس وِ یکی بیین. قاضی یا ھم ھُد کِردن

در، بیارنشو و مین مردم. ^۶ اما هه که ونو نه پیا نکردن، یاسون و قری هنی د برارو نه گشتن و ته مقامات شهر و می قازین که «ای پیا یا که گرد دنیا نه ریخته د یک، ایسه اومانه و ایچه ^۷ و یاسون ونو نه برده و خونه ش. ینو گردشو د هدا فیصر روم سر واز می گن و مدعی آن که شائی هنی هی و نوم عیسی.» ^۸ هه که مردم و مقامات شهر ینو نه ایشفتن، افتان و تلواسه. ^۹ اوسه د یاسون و باقیشو پیلی سی ضمانت گیرن و آزادشو کیردن.

پولس و سیلاس د شهر بیریه

^{۱۰} برارو جلدی د تاریکی شو، پولس و سیلاس نه ر کیردن و شهر بیریه. ونو هه که رسیسین ووچه، رتن و کنیسه یهود. ^{۱۱} یهودیون اوچه د یهودیون تسالونیکي نجیم تر بین. ونو کلوم نه و اشوق قبول کیردن و هر رو کیتویا مقدس نه خو می حین تا درسی حرف یا پولس نه درازن. ^{۱۲} و ای صورت، قری د یهودیو و هم بری و شری د رنو و پیا یا سرشناس یونانی ایمو آوردن.

^{۱۳} اما هه که یهودیو تسالونیکي قمین که پولس د بیریه هم کلوم خدا نه تعلیم می نه، رتن و بیریه و مردم نه آنتریک کیردن، شهر نه ریختن د یک. ^{۱۴} برارو جلدی پولس نه ر کیردن والا ساحل، اما سیلاس و تیموتائوس مین د بیریه. ^{۱۵} ونو که پولس نه همرائی می کیردن، تا شهر آتن واردش رتن و دما یکه سی سیلاس و تیموتائوس هدا گیرتن که وشو بوئن هر چی زیتر روئن والا پولس، د پولس جگا بین و ورگشتن.

پولس د شهر آتن

^{۱۶} هه چنو که پولس د آتن چش و ره او دو بی، د یکه شهر نه چنی پر د بت می، شوگارش

^{۳۶} دورساق پولس نه د ای پیغوم و اخور کیرد و گت: «قاضیا هدا دنه که شما نه آزاد بکم.

پس ایسه بیایت و در و و سلامت ریت.»

^{۳۷} اما پولس د جتو گت: «ایما نه که تتعه روم هسیم، بی محاکمه د ور همه و ا چو رممو نه آوردنه و ونمونه و هلفدو. ایسه می حان بی کیشکی آزادمو بگن؟ نه خیرم! بلیکم خوشو بیاین و ایما نه دیچه بیارن و در.»

^{۳۸} مأموریا ته نه و قاضیا گتن، و ونو هه یکه ایشفتن که پولس و سیلاس تتعه روم آن، سخت افتان و تلواسه. ^{۳۹} و اومان، دشو غدحائی کیردن و تا و در د هلفدو همرائیشو کیردن، و خواهیشت تمنا کیردن که د او شهر بگن و در. ^{۴۰} ونو دما یکه د هلفدو اومان و در، رتن و خونه لیدیته. دوچه سری و برارو زن، دل گویشو دن. اوسه دوچه رتن.

پولس و سیلاس د تسالونیکي

۱۷ پولس و سیلاس د آمفیپولیس و اپولونیا رد بین و اومان و تسالونیکي، که دوچه یهودیو کنیسه داشتین. ^۱ پولس د ری عادت رت و کنیسه، د سه شبات پشت یک د کیتویا مقدس واشو گپ و گت می کرد، ^۲ و سیشو خو جا می ون و دلیل می آورد که لازم بی مسیح عدو بگشه و د مردهیا زنه با. او می گت: «ای عیسی که ها وه نه سینو اعلوم می کم، هه او مسیح موعود آ.» ^۳ قری دشو قانع بین و رتن و جرگه پولس و سیلاس، و هم بری و شری د یونانی یا خدا پیرس و دسه گی د رنون سرشناس هم بین.

^۴ اما یهودیو حسیدی کیردن و قری آلواط نه د بازار جمع کیردن، دسه ای ون و ره و بلبشوئی د شهر و پا کیردن. ونو د می پولس و سیلاس، رمال بردن و خونه یاسون تا ونو نه بگشن و

دِ گِردِ اِیِ کاریا پِنه آ که مردم دِ فِترِاقِ خدا بان، گاس او نه پیا بگن، هر چن او دِ هیچ کوم دِ ایما دیر نی. ۲۸ سی یکه دِ مین اونَه که ایما زنهئی و حرکت و هستی داریم؛ چنوکَه حتی قری دِ شاعریا خونو هم گینه که ایما حقیقتا دِ بِنجینه اونیم.

۲۹ «پس ایسه که دِ بِنجینه خدائیم، نبایس چنی فکر بکیم که وجودِ خدا هه چی طلا و نقره و برد قیمتی آ، هه چی چیئی که وا هنر و خیالیا ایم و شکلِ تمثالی تراشیه با. ۳۰ دِ قدیم، خدا دِ چنی جهالتی چشپوشی می کرد. اما ایسه و گِردِ مردمو دِ هر جا که بان هُد می که که توبه بگن. ۳۱ سی یکه خدا روزی نه نثایه که دِ مین وه و واسطه بیائی که تعیین کرده، دنیا نه وا عدالت داوری می که، و وا زنه کرده نیش دِ مُردها، خیال همه نه دِ اِیِ بابت راحت کرده.» ۳۲ هه که دِ باره زنه بی په دِ مُردها اِشْنَقْتِن، قری دِشو نیشخنی زن، اما قری گیتن: «ایما دِ اِیِ بازه هنی هم دت می شونویم» ۳۳ پس پولس دِ اوچه کرد و در. ۳۴ اما چن نفر رزن والاش، ایمو آوردن. دیونیسیوس، یکی دِ ایم یا «آریوپاگوس»، زنی و نوم داماریس، و هم قری هنی، دِشو بیین.

پولس دِ قرنس

۱۸ دِما یه، پولس دِ شهر آتن کرد و در و رت و شهر قرنس. ۲ دِ اوچه وا په پیا یهودیای، دِ مردمون پونتوس و نوم آکیلا آشنا بی که وا زنهش پریسکیلا تازه دِ ایتالیا اوماپی، سی یکه کلودیوس قیصر هُد کردی که گِردِ یهودیو دِ روم بگن و در. پولس رت دِ دینیه نشو، ۳ دوچه که پولس هم چی ونو پیشهش دوواردوزی بی، ته شو من و پورس و کار. ۴ او هر شبات دِ کنیسه وا یهودیو و

لرس. ۱۷ زوتا، هم دِ کنیسه وا یهودیو و یونانی یا دیندار و دِ بازار هم هر رو وا مردمی که اوچه بین وا دلیل و برهان گپ وگفت می کرد. ۱۸ قری دِ فیلسوفیا مکتب اِپیکوری و رواقی هم وا او نثان و بحث کرده. قری دِشو می گیتن: «ای چنه مُفزه چی می حا بونه؟» باقی می گیتن: «مری تبلیغ خدایا بیگونه نه می که.» سی یکه پولس، عیسی و زنه بی په نِ مُردها نه وشو اعلوم می کرد. ۱۹ ونو پولس نه ورداشتن، بردن و تپه «آریوپاگوس» جائی که مردم دِش جمع موین و دِ اوچه وش گیتن: «موئه دونسوئیم که اِیِ تعلیم جدید که تو می، چینه؟ ۲۰ حرفیات و گوش ایما بلاجی میا پس می حایم معنیشو نه دونسوئیم.» ۲۱ گِردِ مردم آتن و غریوه بیائی که دِ اوچه زنهئی می کردن، هیچ کاری ناااشتن غیر یکه بنشینن و وخت خوشو نه و گپ وگفت دِ باره عقیدهها تازه سر بگن.

۲۲ پس پولس دِ مینجا «آریوپاگوس» وریسا و گت: «پایا آتن، مه شما نه دِ هر بابت خیلی دیندار دیمه. ۲۳ سی یکه هه که دِ شهر می گشتم و او چیائی که شما می پرسیت سیل می کردم، مذبحی پیا کردم که و ری وه نیسته بیئ: «تقدیم و خدای نشناخته». ایمدال، او چیئی که شما و عنوان نشناخته می پرسیت، مه اِیِ خدا نه و شما اعلوم می کم.

۲۴ «خدائی که جاهان و هر چیئی که ها دِ وه نه آفری، خداوند آسمو و زمی، که دِ معبدیا ساخته و دس بشر، زنهئی نمی که. ۲۵ هوجهش و چیئی نی که ایم وا دس یا خوش سیش درس بکه، سی یکه خدا خوش نفس و حیات و همه چپای هنی و گِردِ ایم یا بخشنه. ۲۶ او گِردِ ملت یا بشری نه دِ په ایم و وجود آورد تا دِ سرتاسر زمی زنهئی بگن؛ و سیشو زمونی تعیین کرد و سر حدی نثا سی جا زنهئیشو. ۲۷ قصتیش

داوری بیکم.»^{۱۶} پس وُنو نِه دِ مَحِکَمَه تار کِرد. ^{۱۷} وُنو هَم گِردِشُو وِ سوسِتنِس، رِئِیس کَنِیسَه رِمال بُردن وِ دِ چِلو مَسنَدِ والی رِمَه کُوش کِردن. اما گالِیو وِ رِی خُوش نیوورد.

پولس وِ رِگِشت وِ اَنطاکِیَه

^{۱۸} پولس دِما مدتِ زیادِی کِیَه دِ فُرنُتس بی، وا بَرارو خدافظی کِرد وِ دِ رَه دریا عازِم سوریَه بی. دِ اِپی سَفر، پریسکیلا وِ آکیلا هَم واردِش بیین. او دِ کِنخریه سَر خُوشه تِراشت، سی یِکَه چَنی نذر کِردی. ^{۱۹} هِه کِیَه رِیسین وِ اِفسُس، هُمسَفریاشه دوچَه نِتا وِ خُوش رَت وِ کَنِیسَه، وا یهودیو نِشِس وِ گِپ وُگُفت. ^{۲۰} دِش حاسِن بَیشتر واشُو بُمُونه، اما قبول نَکِرد، ^{۲۱} وِ واشُو خدافظی کِرد، گُت: «آر خدا باحا هَنی میام وِ تِه تُو.» اوسِه سوار گِشتی بی وِ دِ اِفسُس رَت. ^{۲۲} دِ قِصِرِیَه دِ گِشتی اوما وِ هار وِ دِما یِکَه سَری وِ اِیموداریا کَلِیسا رَه، رائی اَنطاکِیَه بی. ^{۲۳} مدتِ مَن دوچَه وِ هَنی عازِم سَفر بی، دِ سَر تاسِر دِیاری غَلاطِیَه وِ فِریجِیَه گُله وِ گُله می رَت وِ گِرد شاگردِیا نِه دِ اِیْمونِشُو فُوه می دَه.

^{۲۴} دِ او روزیا، بیا یهودی ای، وِ نُوم اِپولس، دِ مَرْدُمُون اِسکندرِیَه، اوما وِ اِفسُس. او دِ کِتُویا مقدس خو سَر رِشْتَه داشت وِ خو قِصَه می کِرد؛ ^{۲۵} دِ طَریق خدائوند تَعلیم گِرتی وِ وا حرارتِ روح القدس قِصَه می کِرد وِ خو دِبارَه عیسی تَعلیم می دَه، هَر چَن تَنیا دِ تَعمیدِ یحیی خور داشت. ^{۲۶} او وا جراتِ دِ کَنِیسَه نِتا وِ قِصَه کِردَه. هِه کِیَه پریسکیلا وِ آکیلا حرفیاشه اِشْتَفِیتن، او نِه گِشِیتن والائی وِ طَریق خدا نِه دِرس تَر وِش یای دَن.

^{۲۷} هِه کِیَه اِپولس قِصت کِرد رُوتَه وِ اَخائِیَه، بَرارو تشویقش کِردن وِ وِ شاگردِیا نِیسین کِیَه وا گِرمی دِ چِلوش دِران. هِه کِیَه اِپولس رِیس

یونانی یا گِپ وُگُفت می کِرد وِ تَفِلا می کِرد وُنو نِه قانع بَکَه.

^۵ هِه کِیَه سیلاس وِ تیموتائوس دِ مقدونِیَه اومان، پولس تَموم کمال دَس وِ کارِ تَعلیم کُوم بیی، وِ یهودیو شهادتی می دَه کِیَه عیسی هِه او مَسِیح موعود آ. ^۶ اما هِه کِیَه واش نِتان وِ تیشک وِ گِن فاشِش کِردن، وِ نِشُونَه یِکَه تَش عَضُو خدا وِ رِی وُنو میا، گِرتِ توز جُومَه شَه تَکَن وِ وِشُو گُت: «خینِتُو ها دِ مِلی خُوتُو! مِه دِ وَه برِیَم. دی ساتما، می رِم وِ تِه غِیریهودیو.» ^۷ اوسِه دِ کَنِیسَه جُواز کِرد وِ رَت وِ خُونه تینیسوس یوستوس کِیَه اِیْم خدایِرسی بی وِ خُونه ش دِ لارِگِ کَنِیسَه بی. ^۸ کریسپوس، رِئِیس کَنِیسَه، وا گِرد هوز حَضراتِش وِ خدائوند اِیْمو اُوردن. وِ هِه چَنی هَم بُری دِ مَرْدُمُون فُرنُتس هِه یِکَه پیغُومَه اِشْتَفِیتن، اِیْمو اُوردن وِ تَعمید گِرتن.

^۹ یِه شُو خدائوند دِ رُویا وِ پولس گُت: «رَکَلَه ت رُوتَه! قِصَه کُو وِ بی کِش نَمُو! ^{۱۰} سی یِکَه مِه هام وات وِ هیشکَه دَس وِ ریت بِلِن نِمی گَه تا پِلانی بَیْزِت، سی یِکَه مِه هِه دِ اِپی شَهر اِیْمیا زیادِی دارم.» ^{۱۱} پس، پولس یِه سال وُ نِیم مَن دِ اوچَه وِ کُوم خدا نِه وِشُو تَعلیم دَه. ^{۱۲} اما اوسِه کِیَه گالِیو، والی وِلاتِ اَخائِیَه بی، یهودیو وا یِک دَس وِ یِکی کِردن، وِ تیشکِ پولس وِ رِیسان وِ اُوردنِش وِ حَضورِ مَحِکَمَه، ^{۱۳} گُین: «ای پیا مَرْدِیَمَه قانع می گَه، خدا نِه بَرِخلافِ روشی کِیَه شریعت مَوتَه بَیْرَسَن.»

^{۱۴} هِه کِیَه پولس حاس قِصَه بَکَه، گالِیو وِ یهودیو گُت: «ای یهودیو! آر کارِ خِلافِ بیوتَه یا جُرم سختی دِ ما بِن با، مِه دَلِیلی داشتیم کِیَه شکایتتو نِه بَشْنوُم.» ^{۱۵} اما هِه کِیَه مَسئَلَه، ها وِ سَر کَلَمَهیا وِ نُومیا وِ شریعتِ خُوتُو، پس خُوتُو بُونِیتِش وِ یِک. مِه نِمی حام دِبارَه چَنی چِیائی

لا و شاگردیا نه وا خوش وِرداشت و هر رو
 دِ مدرسه تیرانوس، بحث و گپ وگفت می کرد.
 ۱۰ دو سال هه و اپی مینوال دِش رت و دِ اپی
 مدت، گِرد یهودیو و یونانی بانی که دِ منطقه
 آسیا بیین، کُوم خداوند نه اِشْتَفَتین.

کُرون اِسکیوا

۱۱ خدا و دَس پوئس معجزه یا بلاجی ای
 می کرد، ۱۲ چُنو که مردم دَسمالیا و پَر
 جومه یاشو که و قی او سائسی، سی مریضا
 مُونُورِدن، و ونو شفا می گِرتن و روح یا گن دِشو
 می کِردن و دَر.

۱۳ اوسه قری دِ چن گِریا دُوره گِرد یهودی هم
 تَقِلا کِردن نُوم خداوند عیسی نه بیازن و ری
 ونو که روح یا گن داشتن. ونو می گِتن: «و نُوم
 عیسی ای که پوئس و وه موعظه می که بیایت
 و دَر!» ۱۴ ونو که چنی می کِردن، هفت گَر
 اِسکیوا، یکی دِ سَرُون کاهن یا یهود بیین. ۱۵ اما
 روح گن دِ جُنُوشو گت: «عیسی نه می شناسیم،
 پوئس نه هم می شناسیم، اما شما چه کسی
 هیسیت؟» ۱۶ اوسه پیائی که روح گن داشت،
 پِرس و ریشو، و زور بی و ری گِردِشو و چنو
 ونو نه رِمه کو کِرد که لُخت پربنه و زمدار دِ او
 حُونه جیستین.

۱۷ هه یکه گِرد مردم اِفِسس، دِ یهودی و
 یونانی، دِ اپی جریان واخَور بیین، زرتلاق بیین،
 چنو که دِ وه و دِما فُرپ نُوم خداوند عیسی
 نه خیلی ننه می ناشین. ۱۸ و بُری دِ ونو که
 ایمو اُوردینی، اومان و ور، و آشکارا و کاریا
 حُوشو اعتراف کِردن. ۱۹ و قری هم که ورز
 وه جادوگری می کِردن، کِثویا حُوشو نه اُوردن
 و دِ ور چش همه تَش ننان دِشو. هه که قیمت

و اوچه، و گسونی که و واسطه فیض ایمو
 اُوردینی، کمک زیادی کِرد. ۲۸ سی یکه دِ نهاری
 همه و یهودیو بحث می کِرد، عقیده یا ونو نه
 و ا دلیلیا فُرس و محکم رد می کِرد، و دِ کِثویا
 مقدس دلیل می اُورد که عیسی هه او مسیح
 موعود آ.

پوئس دِ اِفِسس

۱۹ دِ او زمو که آپوئس دِ فُرتُس بی،
 پوئس دِما رد بی په دِ او دیار، دِ ره
 حُشکی رِیس و اِفِسس. دوچه قری دِ شاگردیا
 نه پیا کِرد ۲ و دِشو پُرسی: «هه که ایمو
 اُوردیت، روح القدس نه گِرتیت؟»

گِتن: «نه، ایما حتی نَشْتَفْتیمه که
 روح القدس هم هی.»
 ۳ پوئس و شو گت: «پس و ری چه اساسی
 تعمید گِرتیت؟»

گِتن: «تعمید یحیی.»
 ۴ پوئس گت: «یحیی، تعمید توبه می ده.
 یحیی و مردم می گت و وه که دِما او می آیه ایمو
 بیازن، یعنی و عیسی.» ۵ هه که یه نه اِشْتَفَتین،
 دِ نُوم خداوند عیسی تعمید گِرتن. ۶ و هه یکه
 پوئس دَس نئا و ریشو، روح القدس و ریشو
 قِرار گِرت، چنو که و زوونیا هنی قِصه کِردن
 و نبوت کِردن. ۷ او پایا، گِردِشو و ا یک نَزیک
 دُواره نفر بیین.

۸ اوسه پوئس رت و کنیسه، دِ اوچه سه
 ماه و جرأت قِصه می کِرد و دِباره پاتشائی خدا
 گپ وگفت می کرد و ا دلیلیا فُرسی قانِعِشو
 می کِرد. ۹ اما هه که قری دِشو زیر بار نَزتن
 و ایمو نپُورِدن، و دِ ور ری همه، ننان و گن
 گِته دِباره «اهل طریقت». پوئس دِشو اُفتا و

شاگردیا نیشین. ۳۱ حتی قری د مقاماتِ منطَقه آسیا که د رفیق یاش بین، سیش پیغوم کل کِردن، و خواهشت تمنا کِردن که پا نینه د میون مسابَقه.

۳۲ مردم رختین د یک قشقرقی و پا ی. گرد وا یک می قازین و هر که چی می گت و بیشتر مردم نُونسین سی چی جمع بینه. ۳۳ یهودیو که اسکندر نه ونینی وا ور، قری د مین جمعیت گموم می کِردن اسکندر مسئول ای قشقرق آ. او دس تگو ده، د مردم حاس بی کش بان و تقلا کِرد چی سی دفاع بوئه. ۳۴ اما هه که مردم قَمسین که اسکندر یهودی آ، همه په دنگ، نیک دو ساعت می قازین: «گپ آ آرتمیس افسسی یا!»

۳۵ آخرسر، داروغه شهر جمعیت نه آروم کِرد و گت: «پایا افسس، مه کسی هی که نُونسوئه شهر افسسی یا ناتور معبد آرتمیس گپ آ؟ مَر کسی هی که نُونسوئه که شهر افسسی یا ویردار او برد سی آ که د آسمو افتایه و زمی؟ ۳۶ پس هه که ای حقیقت حاشا کِردنی نی، بایس ستارنو بی زه و هول پلکی کاری نکیت. ۳۷ سی یکه ای پایا که اوردیته و ایچه، نه معبدمو نه بی فرپ کِردنه و نه و الهه ایما کفر گتیه. ۳۸ پس آر دیمیتریوس و هم قطاریا صنعتگرش د کسی شاکی آن، در محکمه یا چارطاق آ و والی یا هم هان ووچه. نون شکایت یاشو نه بورن ووچه. ۳۹ اما آر مسئله ای هتی داریت، بایس او نه د مجلس شهر حل و فصل بکیت. ۴۰ سی یکه واقعا ای خطر هی که و سته پلشو ایمر، متهم بایم و شورشگری. آر چنی با، نُونیم دلیلی سی توجیه ای پلشو بیاریم.» ۴۱ نه یه گت و مردمه د یک ترفه نین کِرد.

کَنویا نه حسو کِردن، پنجاه هزار سگه نفره بی. ۲۰ و ای صورت، کلوم خدا و همه جا می رت و پخش می و جو می گرت.

۲۱ دما ای جریان یا، پولس توسط روح خدا هدایت بی که د ره مقدونیه و آخائیه، ورگرده و اورشلیم، گت: «دما زینم و اوچه بایس سری هم بزیم و روم.» ۲۲ اوسه دوتا د وردس یاش، تیموتائوس و اراستوس نه کل کِرد و مقدونیه و خوش چن وختی من د منطَقه آسیا.

بلوا د افسس

۲۳ د ای موقع، پلشو گپی دباره «آهل طریقت» ورسیا. ۲۴ نفره کاری و نوم دیمیتریوس که تمثال یا نفره ای د بُت آرتمیس می ساخت و د ای زه درامد زیادی نصیبو صنعتگری کِردی، ۲۵ هم قطاریا و کارگریا نه جمع کِرد و وشو گت: «پایا، دُونیت که ثروت ایما د ای پیشه آ. ۲۶ اما چنوکه می نیت و می شنوئیت، ای پولس، نه تنیا د افسس، بلکم تقریباً د سرتاسر آسیا، بُری نه قانع کِرده و د زه و درشو کِرده. او موئه خدایا ساخته دس بشر، خدا نیسن. ۲۷ پس ای خطر هی که نه تنیا کاسوویمو د رونق یفته، بلکم معبد الهه گیمو آرتمیس هم هیچ و حسو نیا و او که د آسیا و د سرتاسر دنیا پریش موئه، د گپی و ظمطراق یفته.»

۲۸ هه که یه نه اشتفتن، نش د سرشو رت، قازین که: «گپ آ آرتمیس افسسی یا!» ۲۹ د گرد شهر پلشوئی ورسیا! مردم شیت بیینی و په دس رمال بُردن والا میون مسابَقه و گایوس و اریستارخوس نه که آهل مقدونیه و د همیره یا پولس بین، نرگش وا خوشو مونوردن. ۳۰ اما هه که پولس حاس بیایه د مین شلوغی،

پولس دِ مقدونیه وَ یونان

اوچه رت. ۱۲ مردِم او چوو نه زنه بُردن وِ حوئه
وِ دل گوه خوئی گیرتن.

۱۳ اما ایما ورز او سوار گشتی بیئیم، عازِم
آسوس بیئیم تا دوچه طبق قیرارِ پولس، او
نه بیاریم وِ گشتی، سی یکه حاسی تا دوچه
دِ ره حُشکی رُوئه. ۱۴ پس هه که پولس نه دِ
آسوس دینیم، او نه اوردیم وِ مین گشتی وِ
رتیم وِ میتیلینی. ۱۵ دِ اوچه وا گشتی رائی بیئیم
وِ وا صُوش رسیسیم وِ چلو جزیره خیوس. وا
صُوش رتیم وِ ساموس وِ دُوصوش رسیسیم
وِ میلیتوس. ۱۶ پولس می حاس دِ ره دریا دِ لا
اَفَسُس رَد با تا وختیشه دِ منطقه آسیا تَلَف
نگه، سی یکه عجله داشت که آر بوئه سی عید
پنطیکاست دِ اورشلیم با.

۱۷ او دِ شهر میلیتوس پیغومی کِل کِرِد
وِ اَفَسُس وِ مشایخ کلیسا نه حاس وِ ته
خُوش. ۱۸ هه که وُئو اومان، وُشو گت: «شما
دُونیت که دِ هه او روز اول که پامه نِئام دِ
منطقه آسیا، چطور گِرِد وختیمه وائو سَر کِرِدِم.
۱۹ چطور وا گچکی وُ اَسِرِخِتِه، خداوندِ نه
خدمت کِرِدِمه، چطور سختی یائی که دِ لا
نَشَخِه یا یهودیو وِ سَرِم رتَه، تحمل کِرِدِمه.
۲۰ شما دُونیت که چطور دِ هر چیئی که وِ
نفع شما بی، دریغ نکرِدِمه، بلکم پیغوم نه سی
شما اِعلوم کِرِدِمه، چه دِ جمع وُ چه دِ حوئه یا،
تعلیمتو دَمه. ۲۱ هم وِ یهودیو وِ هم وِ یونانی یا
هر دِک، شاهادتی دَمه که بایس وِ توبه ورگِردن
والا خدا وِ ایمو بیازن وِ خداوندِ ایما عیسی
مسیح.

۲۲ «وِ ایسه، وا الزام روح القدس می رِم والا
اورشلیم وِ نئونم دوچه چی وِ سَرِم میا، ۲۳ غیر
یکه دِ هر شهر روح القدس هُشتار می ته که
حبس وُ سختی، ها دِ نیهام. ۲۴ اما جُونیمه هیچ وِ
جِسو نِمیارِم وِ حتی سی خوم بی ارزش آ، تَنیا آر

۲ هه که بِلِبِشُو حُفتی، پولس شاگردیا
نه حاس وِ دِما دِل گوه دِته نَشُو، واشُو
خدافضی کِرِد وُ عازِم مقدونیه بی. ۲ وِ دِ سَرِ
رهش دِ او منطقه یا رَد می، ایموداریا نه وا
حرف یاش دِل گوه می ده، تا رَسَس وِ یونان.
۳ سه ماه دوچه مَن. هه یکه قَصَت داشت وِ
گشتی رُوئه وِ سوریه، یهودیو وِ تیشکِش نَشَخِه
گشِئِن. پس قَصَت کِرِد دِ ره مقدونیه ورگِردَه.
۴ همزه یاش یُنُو بیین، سوپا تر کُرِ پیرروس دِ
مردُمون بیریه، آریستارخوس وِ سکوندوس
دِ مردُمون نَسالونیک، گایوس وِ تیموثائوس
دِ مردُمون دِرِیه، تیخیکوس وِ تروفیموس دِ
مردُمون منطقه آسیا. ۵ وُئو ورز ایما رتن وِ دِ
ترواس چش وِ ره مَو مَن. ۶ اما ایما دِما عید
فَطیر، وا گشتی دِ فیلیپی رائی بیئیم وُ دِما پنج
رو، دِ ترواس رسیسیم وُشو وُ هفت رو مَنیم
دوچه.

زنه بی یه نِ اِفتیخوس

۷ دِ اول روز هفتَه، سی سُوم مقدس جمع
بیئیم. پولس وِ مردم قَصَه می کِرِد، وِ سی یکه
می حاس وِ صُوش دِ اوچه رُوئه، قَصَه یاشه
گش ده تا نَصیمه شو. ۸ دِ بالا حونه ای که جمع
بیئیمونی، پی سوزیا زیادی روشه بی. ۹ هه چنُو
که پولس هنی داشت قَصَه می کِرِد، چوونی وِ
نوم اِفتیخوس که نِئسی دِ لوء پنجره، گم گم
رت وِ حُو سنگینی وُ په گلی دِ طبقه سئم وِ
ریمه گرداله اُفتا وِ هار وِ او نه مُردَه وِ رداشِتِن.
۱۰ پولس رت وِ هار، نِم بی وِ ری پیا چوونگه وِ
او نه گِرِت دِ بَعَل وُ گت: «زله تُو نَرُوئه، هنی
جُو دازه!» ۱۱ اوسه رت وِ بالا وُ نُو نه گت کِرِد
وُ حَرِد. او تا سَفَق واشُو قَصَه کِرِد، وِ بعد دِ

و دَس وَنِن دِ مِلِش وُ ماچش کِردن. ۳۸ او چیئی که بیشتر دِ همه ناراحتشو می کرد، ایی حرفش بی که گت: «دَرِی مِه نه نِمئی نیت.» اوسه تا گشتی او نه بدرقه کِردن.

سفرِ پولس والا اورشلیم

۲۱ دِما سوا بی په دِشو، رائی سفرِ دریائی بیئیم، راس زتیم و چلو تا جزیره «کاس». وا صُوش، و رودس و دِ اوچه رسیسیم و پاتارا. ۲ دوچه گشتی پیا کِردیم که می زت و فینیقیه. پس سوار بیئیم و اُفتایم و زه. ۳ ولاتِ قیرس نه دِ لا چپ حُومو دِئیم و دِش رد کِردیم، زتیم چلو والا سوریه. اوسه دِ شهر صور اومایم و هار سی یکه دِ اوچه بایس بار گشتی نه حالی می کِردن. ۴ شاگردیا نه دِ اوچه پیا کِردیم، هفت رو منیم و ته شو. وُنو و هدایت روح القدس و پولس گتن، نژوئه و اورشلیم. ۵ هه که زمون مینمو خلاص بی، عازم سفر بیئیم. شاگردیا گردشو وا زنو و بچونشو ایما نه تا و دَر دِ شهر بدرقه کِردن. اوچه لوء دریا زونی زئیم و دعا کِردیم. ۶ دِما خدافظی، سوار گشتی بیئیم، و وُنو هم ورگشتن و حونه یاشو. ۷ سفرِ دریائیمو نه دِ بندر صور ادا مه دِئیم و رسیسیم و بندر پتولمائیس. اوچه برازو نه دِئیم و په رو منیم و ته شو. ۸ وا صُوش، دِ اوچه کِردیم و دَر و اومایم و قیصریه و زتیم و حونه فیلیپس مَبشر، یکی دِ او هفت نفر شماس، و منیم و ته ش. ۹ او چار دختر شی نکرده داشت که نبوت می کِردن.

۱۰ دِما چن رو که اوچه بیئیم، نبی ای و نُوم آگابوس دِ یهودیه رسیس. ۱۱ او اوما و ته مو و قیون پولس نه گِرت، دَس پایا حُوشه وا وه

بُتونم دور حومه بیارم و سر و خدمتی نه که دِ خداوند عیسی گِرتمه، و تُموم کمال آنجُوم بیئم، او خدمتی که هه او شاهادتی انجیل فیض خدا آ.

۲۵ «ایسه دِ دُونِم هیچکوم دُتو که مِه دِ مینتو بیمه و حور حُوش پاتشائی خدا نه وُتو اعلوم کِردمه، دَرِی مِه نه نِمئی نیت. ۲۶ پس ایمر و شما شاهادتی می ئیم که مِه دِ خین همه بریئم، ۲۷ سی یکه مِه بی گم کسری تُمومی کلوم خدا نه وُتو اعلوم کِردمه. ۲۸ حواسُتو خو و حُوتو و و گِرد گله ای با که روح القدس شما نه و وه، ناظریا کِرده، تا کلیسا خداوند نه که وه نه و خین حُوش خریه، چوپونی بکتیت. ۲۹ مِه دُونِم دِما زتیم، گرگیا دِرنده ای می آین و مینتو که و گله رحم نمی کن. ۳۰ حتی دِ مین حُوتو گسونی ورعی سن و حقیقت نه چوارشه می کن تا شاگردیا نه و مریدی دِ حُوشو دِزه و دَر بکن. ۳۱ پس و هوش بابت و و ویرتو بیاریت که مِه سه سال تُموم، شو و روز، گری دِ هشتار دِئه وا آسیرام و هر گوم دُتو، دَس نگشیمه.

۳۲ «ایسه شما نه و خدا و و کلوم فیض او می سپارم که تونه شما نه بنا بگه و دِ مین گِرد وُنو که تقدیس بیئه، میرات بیئه. ۳۳ چشداشتی و پیل و طلا و یا جومه گسی نانا شیمه. ۳۴ حُوتو دُونیت که وای دَس حُوم، هوجه یا حُوم و همره یامه جفت جور کِردمه. ۳۵ دِ هر لا وُتو نَشو دمه که ایما بایس چنی سخت کار بکیم تا بُتونیم دَس ژاریا نه بیئیم، و قِصه یا خود خداوند عیسی نه و یای داشتوئیم که فرمایشت کِرد: «دِئه دِ گِرتِه مارکِتر آ»

۳۶ هه که پولس ایی چیا نه گت، واردشو زونی زه و دعا کِرد. ۳۷ گردشو خیلی گریوسن

۲۳ پس او چيئي كه وت مُوئيم، بگو. چار پيا ديچه هان و ته مُو كه نذر دارن. ۲۴ وُنو نه وا خوت بُور و واردشُو آيين داينن تطهير نه وِجا بيار و عَرَجَشُو نه به تا بَتُونَن سَرياشُو نه يَتِراشَن. هه و چني همه مي فَمَن كه ابي چوُورُويا دِ بازه تو راس ني، بلكم تو هم شريعَت نه نيته ميارى، و دِ وَه اطاعت مي كي. ۲۵ اما دِ بازه ايموداريا غيريهودي، اِما هُدُ خُو مُو نه دِ نومه اى و عَرَضَشُو رَسَنيمَه و گَنيمَه كه بايس دِ خوراك تقديمي و بُت با، دِ خى، دِ گوشت حيوونيا تاسسه و دِ بي عفتى پرهيز بگن.»

۲۶ پس، وا صُوش، پوُلَس او پيايا نه وا خُوش بُرد و واردشُو آيين داينن تطهير نه و جا اورد. اوسه رت و معبد خداوند تا تاريخ تَمُوم بي يهِن روزيا تطهير نه اِعلُوم بگه، كه دِ او روزيا سي هركومشُو قُروني تقديم موى.

گرفتار بي يهِن پوُلَس

۲۷ چيئي و آخِر هفت روز تطهير نَمَني كه چن يهودى اهل منطقه آسيا، پوُلَس نه دِ معبد ديئن. وُنو قُرى نه اَتَريك كِردن و او نه گِرتن، ۲۸ مي قازين: «اسرائيلى يا، بيايت و كمك، يه هه ونه آ كه گِرد نه دِ همه جا و تيشك قُوم اِما و شريعَت اِما و تيشك ابي جا مقدس درس مي ئه. علاوه بر يه حتى يوناني يا نه هم و مين معبد اُورده و ابي جا مقدس نه هم نجس كرده.» ۲۹ سي يكه وُنو دِ چلوتر تروفيموس اِفَسُسى نه دِ شهر وا پوُلَس ديئني و گُمو مي كِردن پوُلَس او نه اُورده و مين معبد.

۳۰ شهر سراپا رختسي دِ يك! مردم دِ هر لا رمال اُوردين و پوُلَس نه گِرتن، دِ معبد گشيئن و دَر و دَرجا دَرِيا معبد، دِ دِما سَرَشُو چفت بي. ۳۱ و خيال داشتن او نه بگشن. و فرموندها هنگِ رومي خَور ريس كه دِ تَمُوم اورشليم

بست و گت: «روح القدس مُوئه: "يهوديون اورشليم صُحو ابي قِي وَن نه هه چني مي وَنَن و مي نَه نيش و دَس غيريهوديو.»

۱۲ هه يكه يه نه اِشَتَفَتيم، اِما و مردُمون اوچه لالِكسيم و پوُلَس كه دِ رتَه و اورشليم چش پوشى بگه. ۱۳ اما پوُلَس جُئُو ده: «به چه كارته كه مي كيت؟ سي چي وا گِريوه روتُو دِلِمه مي شِكِنيت؟ مه آماده آم سي خاطر نُوم خداوند عيسى، نه تنيا و حبس بفتيم، بلكم دِ اورشليم جُونيمه بيم. ۱۴ هه كه دِئيم تيخمو وش نِمُوئوره، دَس وِرداشتيم و گتيم: «هر چي خداوند مي حا، بوئه.»

۱۵ دِما او روزيا، بار سفر بستيم و اُفتائيم و ره والا اورشليم. ۱۶ قُرى دِ شاگرديا اهل قيصرته هم واردمُو اومان و اِما نه بُردن و خُونه يكي و نُوم مناسون تا مُمُونَش بايم. مناسون، دِ مردُمون قبرس و يكي دِ شاگرديا قديمي بي.

پوُلَس و ديئنه يعقوب مي ره

۱۷ هه كه ريسيم و اورشليم، براو و گرمي دِ چلومُو دِراومان. ۱۸ وا صُوش وارد پوُلَس رتيم و ديئنه يعقوب. مشايخ گِردشُو اوچه بيين. ۱۹ پوُلَس وُشو سلام كِرد و مفصل سيشو گت كه خدا و واسطه خدمت او دِ مين غيريهوديو چه ها كرده.

۲۰ هه كه اِشَتَفَتين، خدا نه جلال دن. اوسه و پوُلَس گتن: «پرار، چنو كه مِشيني هزارو يهودى ايمو اُورده و گِردشُو نِسوت و شريعَت غيرت دارن. ۲۱ دِ ميشو چني چو اُفتايه كه تو و گِرد يهوديوني كه دِ مين غيريهوديو زنه ئي مي گن، درس مي، كه دِ موسى ري ورگردنن، و مُوي نبايس بچو نه ختنه كِرد و نبايس چي آيين داينن يهود رفتار كِرد. ۲۲ ايسه چي بايس كِرد؟ بي گمو، وُنو دِ اومايه نيت و اِخَور موئن.

بیمه. شریعتِ آجدادی حومه خو دُرسِ حسوی و شاگردی و تہ گاملائیل یای گرتیمہ و سی خدا غیرت داشتیمہ، ھہ چی شما کہ ایمر و ھیسیت. ۴ مہ مُریدیا، اپی 'طریقَت' نہ تا حد مرگِ عَدُوْشُو می دَم و وَنُو نہ دِ پیا و رُ ز گرفتار می کردم، و می وَنَم و ھِلْفُدُو. ۵ کاهنِ اعظم و گِردِ اعضا شورا یهود دی بازہ تُونَن شہادتِ بَنَن، سی یکہ دِشُو نومه یائی سی بَرارُونِشُو دِ دمشق گِرتِم تا رُوئِم و اوچہ و اپی مردم نہ بکِم دِ بَن، تا سی مجازات بی پہ بیارمِشُو و اورشلیم. ۶ «اما ھہ یکہ دِ زہ و دمشق نَزیک مویم، نَزیکِ ظہر، یگی بَریقہ نیرِ چشگری دِ آسْمُو اُفتا و ریم. ۷ اُفتام و ری زمی و دنگی اِشْنَفْتِم کہ وم می گت: "شائول! شائول! سی چی مہ نہ عَدُو مئی؟" ۸

۸ پُرسیم: "خداوند، تو کیئی؟"

«جُئُو دہ: "مہ ھہ او عیسی ناصری ھیسیم کہ تو او نہ عَدُو مئی. ۹ ھُمَرہ یام بَریقہ نیر نہ دین، اما دنگِ وہ کہ وامِ قَصہ می کرد، نَشْنَفْتِن. ۱۰ گتیم: "خداوند، چی بکِم؟" ۱۱ «خداوند گت: "وری رُو و دمشق. دِ اوچہ ھر چیئی کہ بایس بکی، وِت مُونَن. ۱۱ دوچہ کہ مہ دِ زور بَریقہ او نیر، دَ نَتُونِسیم بِنِیم. ھُمَرہ یام دَسِمہ گِرتِن و اُورِدِن و دمشق. ۱۲

۱۲ «د دمشق، پیائی دیندار وُ پاتِن و شریعتِ زَنہ ئی می کرد، و نُوم حانیا، کہ دِ مینِ گِردِ یهودیو، حُوش نُوم بی. ۱۳ حانیا اوما و دیتنیم و گت: "بَرار شائول! چش یات بِنِین!" ھہ آزی، چش یام آزا بی و او نہ دینیم. ۱۴

۱۴ «او گت: "خدای آجدادِ ایما تو نہ بَرگَزتِیہ تا ارادہ شہ دُونسوئی و او پاکارِ عادل نہ بِنِین و حرف یائی دِ دِمِش بَشْنُوئی. ۱۵ سی یکہ تو دِ بَرُوورِ گِردِ مردم، شاھدِ او موئی و او چیئی کہ دیتنہ و اِشْنَفْتِیہ، شہادتِ می. ۱۶ ایسہ

قِشْقِرِقِ و پا بی یہ. ۳۲ قَرْمُونَدہ جلدی سَروازیا و اَفْسَرُونِشہ و رداشت و ننا وا دُو، رت والا جمعیت. ھہ کہ چشِ مردم اُفتا و قَرْمُونَدہ و سَروازیا، دِ زَنہ نِ پولس دَس گشئِن.

۳۳ پس قَرْمُونَدہ اوما و نَزیک و پولس نہ گِرت و ھُدِ کرد او نہ و دو زنجیرِ زالْتہ بگن. اوسہ پُرسی کہ او کیہ و چی کردہ. ۳۴ دِ مینِ جمعیت ھر کہ چیئی می گت. قَرْمُونَدہ کہ دِ قیل وُقَالَ زیاد، نَتُونِس راسِشہ بَقَمَہ، ھُدِ کرد پولس نہ بُوْرِن و قلعہ. ۳۵ ھہ کہ پولس رَسس و نَزیکِ پلگُونیا قلعہ، سَروازیا دِ زورِ غیظِ چمچماق، مجبورِ بَینِ او نہ و ری دَس یاشو بُوْرِن. ۳۶ جمعیتی کہ دِ دِمِشُو بی اومان، می قارِن: «بگشئیش»

پولس و مردمِ قَصہ می گہ

۳۷ ھنی پولس نہ نُوردینی و مینِ قلعہ کہ و قَرْمُونَدہ گت: «اجازہ مئی چیئی و شما بُوئِم؟» قَرْمُونَدہ گت: «تو یونانی دُونی؟» ۳۸ مر تو ھہ او پیا مصری نیسی کہ چنِ وختِ پیشِ شورشی وِپا کرد و چار ہزار آپم گش نہ و حُوش بُرد و بیاوُو؟»

۳۹ پولس جُئُو دہ: «مہ پیائی یهودی اھلی تَرسوس کیلیکیہ آم، شہری کہ بی نُوم وُنِشُو نی. تمنا دارم اجازہ بِنِیت و مردمِ قَصہ بکِم.»

۴۰ ھہ کہ اجازہ دہ، پولس ایسا و ری پلگُونیا و دَسِشہ دِراز کرد والا مردم. ھہ کہ خو کِش مات بی، و زوونِ عبرانی یا وِشُو چنی گت:

۲۲ «بَرارُو، بُوہیا، و دفاعی کہ ھیسہ و عَرَضُو می رَسنِم، گوش بِنِیت.»

۲ ھہ کہ اِشْنَفْتِن کہ و نُو نہ و زوونِ عبرانی یا حَطُو می گہ، بی کِش تَر بَین.

پولس گت: ۳ «مہ پیا یهودی ام، دِ تَرسوس کیلیکیہ اوما مہ و دی. اما دِ اپی شہر گپ

۲۶ افسرگه هه که یه نه ایشنت، رت و ته فرمونده و وش گت: «ها چی می کی؟ سی یکه

ای پیا تبغه روم آا»

۲۷ فرمونده اوما و ته پولس و دش پرسی: «بو بئینم، مر تو تبغه رومی؟

جئو ده: «بله، هیسیم.»

۲۸ اوسه فرمونده گت: «مه سی و دس

اوردین ای تابعت، باها گرونی دمه.»

پولس د جئو گت: «اما مه د گته داام تبغه روم!»

۲۹ ونونی که قرار بی د او بازخواست بگن، جلدی خوشو نه کشین والائی. فرمونده هم که فیس په رومی نه کرده د بن، سخت زرتلاق بی.

پولس د شورا یهود

۳۰ وا صوش، هه که فرمونده می حاس خو بقمه که سی چی یهودیو، پولس نه متهم کردنه، او نه د بن آزاد کرد و هد کرد سرون کاهن یا و گرد اعضا شورای یهود جمع بوئن. اوسه، پولسه اورد و هار تا د پرورشو حاضر با.

۲۳ پولس گز بری و اعضا شورا و گت: «پرازو، مه تا و ایمر و وجدان پاک

د حضور خدا زنه ئی کردمه.» ۲ هه که یه نه گت، کاهن اعظم، حانیا، و ونو که د

لف پولس ایسایینی، هد کرد تا دین د گپش. ۳ پولس وش گت: «خدا تو نه می زنه، ا دیوار

اسبی یه! تو نیشسته اوچه مه نه طبق شریعت قضاوت بکی! ایسه و ای حال تو برخلاف

شریعت، هد می کی مه نه دین؟»

های د تما چی؟ وری و نوم او نه بیار و د نوم او تعمد پئر و د گته یات پاک بو!»

۱۷ «هه که ورگشتم و اورشلم، د معبد ننام و دعا کرده که رتم و حال خلسه ۱۸ و خداوند نه دیم که می گت: «زی گو و هرچی زیتر د اورشلم بک و در، سی یکه و نو شاهادتی تو نه دباره مه قول نمی کن.»

۱۹ «گتیم: «خداوند، و نو دوتن که مه می رتم و کنیسه یا و ونونی که و تو ایمو داشین نه، می ونمشو و هلفدو و می رمشو. ۲۰ و هه که خین او شاهد تو استیفان نه می رختن، مه خوم ایساییمی اوچه و او کار نه تایید کردم و جومه یا قاتل باشه ننه داشتم.»

۲۱ خداوند و مه گت: «زو، سی یکه مه تو نه و جایا دیر دس، و نه غیریهودیو کل می کم.»

پولس و فرمونده رومی

۲۲ مردم تا ایچه و پولس گوش می دن، اما هه که یه نه گت، دنگشو نه بلن کردن، می قارین: «زی نه د وجود چی کسی پاک بکیت که زنه مئه نیش روا نی!»

۲۳ هه چئو که ونو می قارین ردایاشو نه بالا سر شک می دن و گرت توری د هوا بلن می کردن، ۲۴ فرمونده هد کرد پولس نه بورن و قلعه، شلاق دین و دش بازخواست بگن تا دیار با سی چی و تیشکش چی می قارین. ۲۵ اما هه که پولسه می وستن تا شلاق دین، پولس و افسری که اوچه ایسای، گت: «مه قانون و شما ای اجاره نه می نه که په نفر تبغه روم نه د حالی که هنی محکوم نیوئه شلاق دئیت؟»

فَرْمُونَدَه رومی باحایت او نه بیازه و تِه تُو، و اِپی بُونَه کِه می حایت بیشتر زیرتسه ډراریت. ایما آماده ایم وِرز یکه برسه ویچه او نه بگشیم.»^{۱۶} اما خورزا پولس د اِپی نَشخه واخوَر بی وُرت و قلعه، پولس نه خور کِرد.

^{۱۷} پولس هِنَا کِرد و یکی د افسریا وُ گت: «اِپی چوو نه بُور و تِه فَرْمُونَدَه، سی یکه خوری سیش دازه.»^{۱۸} پس افسر او نه بُرد و تِه فَرْمُونَدَه وُ وش گت: «پولسه زَندونی، مه نه هِنَا کِرد و دم حاس کِه اِپی پیا چوو نه بیارم و تِه تُو، می حا چئی وُ تُو بُونَه.»

^{۱۹} فَرْمُونَدَه دس پیا چوو نه گِرت، گشی والائی وُ پُرسی: «می حا ی چی وُم بونی؟»^{۲۰} او گر گت: «یهودیو دس و یکی کِردنه

دُتو باحان کِه صو پولس نه بیاری و شورا، و اِپی بُونَه کِه می حان بیشتر زیرتسه ډرارن. ^{۲۱} اما درخواستو نه قبول نکیت، سی یکه بالا چل نفر دِشو هان د کِرش. وُتو قسم خردنه کِه تا او نه نكشن، نه او بخورن نه تُو. ایمدال آماده آن، و تنبا چش و زه آن کِه شما درخواستو نه قبول بکیت.»

^{۲۲} فَرْمُونَدَه، چوو نه مرخص کِرد و او نه قدغن کِرد، گت: «و هیشگه تُو کِه اِپی چیا نه وُم خور دئی.»

جواز کِردنه پولس و قیصریه

^{۲۳} اوسه فَرْمُونَدَه دو تا د افسریا شه هِنَا کِرد وُ وشو گت: «دویس پیاده نظام، هفتاد سواره نظام و دویس نیزه دار آماده بکیت تا د ساعت نه شو روئن و قیصریه.»^{۲۴} سی پولس هم آسبی زین بکیت و او نه امن و امان و امو تحویل فلیکس والی بئیت.

^{۲۵} نومه ای هم و چنی نیسن:

^{۲۶} «د کلودیوس لیسایس

^۲ وُتو کِه ایسایینی نریک پولس، گتن: «و کاهین اعظم خدا نوم نَسق می؟»
^۵ پولس گت: «پرازو، نُونیسیم کاهین اعظم آ، سی یکه د تورات نیسته بی تِه: «و پیشوا قوم خوت گن تُو.»

^۶ اوسه پولس کِه دُونس قری دِشو د فرقه صدوقی و قری د فرقه فریسی آن، و ا دنگ بلن د شورا گت: «ا پرازو، مه فریسی و فریسی زاده ام، و سته امیدم و زنه بی پنه مُرده یا آ کِه محاکمه موئم.»^۷ هه کِه تِه نه گت، دم رگه آفتا د مین فریسی یا و صدوقی و جماعت دو دسه بین،^۸ سی یکه صدوقی مُنکر زنه بی پنه مُرده یا و فرشته و روح آن، اما فریسی یا و گرد پنو اتقاد دازن.

^۹ زوکله آفتا دِشو قری د معلم یا تورات کِه فریسی بین، وریسان و اعتراض کِردن، گتن: «خبطی د اِپی پیا نیمینیم. د کجا دیار آ کِه روح یا فرشته ای واش قصه نکردوته.»^{۱۰} دم رگه چنو بالا گِرت کِه فَرْمُونَدَه زلهش رت نکه پولس نه گت گت بگن. پس و سروازیا هُد کِرد روئن و هار و او نه د قپشو ډرارن و در، بُورن و مین قلعه.

^{۱۱} هه د او شو، خداوند د لارگ پولس ایسا و گت: «دیلت فرص با! هه چنو کِه د اورشلیم و مه شاهادتی دئی، د روم هم بایس شاهادتی بی.»

نَشخه قتل پولس

^{۱۲} و صوش، یهودیو دس و یکی کِردن، قسم خردن تا پولس نه نكشن، نه او بخورن نه تُو.
^{۱۳} بالا چل نفر د اِپی نَشخه دس داشتن.^{۱۴} وُتو رتن و تِه سرون کاهین یا و مشایخ و گتن: «ایما قسم خردیمه کِه تا پولس نه نكشیم، لوء و چئی نرنیم.^{۱۵} پس ایسه شما و اعضا شورا د

و عالیجناب فلیکس والی:

۴ اما سی یکہ بیشتر دِ یہ وَخَتِ شِما نِه نیریم،
 تمنا داریم ایما نِه مورِدِ لطفِ خُوتِ قِرارِ پی،
 گم گئی حرفِ یامو نِه بَشَنوئی. ۵ «ایما و اپی
 نتیجہ رَسیمہ کہ اپی پیا، آپیم شَرگِری آ کہ دِ
 مین یهودیون سرتاسر دنیا بلبشو و پا می گہ، و
 یکی دِ سرکڑہیا فرقہ «ناصری» آ. ۶ حتی زُمونی
 کہ ایما او نِه گرتیم دِ صِدَدِ بی معبدِ خدا نِه
 بی قُرپ بگہ. [و حاسیم او نِه طبقِ شریعت
 خُومو محاکمہ ش بکیم ۷ اما لیسایاس فرموندہ
 اوما و زور او نِه دِ قَبِ ایما دِراورد، ۸ و
 شاکِ یاش ہد کرد تا بیاین و حضورت.] ایسہ،
 آر شما خُوتو دِش بازجوئی بکیت، دُرسی او
 چیئی کہ وہ نِه وش متهم می کیم، سینو دیاری
 موئہ.»

سلام، ۲۷ یهودیو اپی پیا نِه گرتن، می حاسن
 بکشیش، اما مہ و سروازیم رتیم و نجاتش
 دیم، سی یکہ اشتفتیم روی آ. ۲۸ دوچہ کہ
 حاسیم بقمیم سی چی وش بختوم می زتن، او
 نِه بُردم و شورا ونو. ۲۹ قسیم کہ ایتھامشو
 مربوط و شریعتشو نِه و چنو جرمی نکرده کہ
 قابلِ اعدام یا حبس با. ۳۰ اوسہ ہہ کہ قسیم
 کہ و تیشکش دس و یکی کردنہ، جلدی او نِه
 کل کردم و تہنو. و شاکِ یاش ہم ہد کردم تا
 شکایتشو نِه، بیازن و تہ شما.»

۹ یهودیو ہم یہ دنگ، گردِ اپی چیا نِه تایید
 کردن.

۳۱ و اپی ترتیب، سروازیا طبقِ ہد، شونہ
 پولیسہ و خوشو بُردن تا آنتیپاتریس. ۳۲ دِ اوچہ
 وادما، و صوبش تنیا سوارہ نظام او نِه ہمراہی
 می کرد و باقی سروازیا ورگشین و قلعہ. ۳۳ ہہ
 کہ سوارہ نظام رَسس و قیصریہ، نُومہ نِه دن
 و والی و پولیسہ اوردن و تہش. ۳۴ والی نُومہ
 نِه حن و دِ پولس پُرسی اہلِ کوم ولات آ.
 ہہ کہ قیس اہلِ کیلیکیہ آ، ۳۵ وش گت:
 «ہہ کہ شاکِ یات رَسین ویچہ، و حرفات
 گوش می نم.» اوسہ ہد کرد تا پولس نِه دِ کاخ
 ہیرودیس زیرِ نظرِ نئہ دارن.

محاکمہ دِ حضورِ فلیکس

۱۰ ہہ کہ والی و پولس اشارہ کرد کہ قصہ
 بگہ، او چنی جُتو دہ: «مہ دُونم چنی و چن
 سال آ کہ کارِ داوری اپی ملت، ہا و شما،
 پس و حُشالی تموم، دفاعِ خُومہ عرض می کم.
 ۱۱ شما خُوتو نُونیت پُرس جو بکیت و بقمیت
 کہ دِ زُمونی کہ مہ سی عبادت رتم و اورشلیم،
 دوازہ رو بیشتر دِش نرتہ، ۱۲ و دِ اپی مدت،
 مہ نِه نئینہ کہ و اگسی دم رگہای بکم و یا
 یکہ جماعتی نِه آنتریک بکم چہ دِ معبد چہ
 دِ کنیسہ یا یهود، چہ دِ شہر. ۱۳ ونو نُونتن
 بختوم یائی نِه کہ وم می زتن، ثابت بکن. ۱۴ اما
 یہ نِه و تہ شما اعتراف می کم کہ وا مُریدی دِ
 اہلِ طریقت کہ ونو فرقہ دُونش، مہ خدای
 آجدادمو نِه می پُرسم و و ہر چیئی ہم کہ دِ
 تورات و کتویا انبیا نیستہ بی یہ، باور دارم،
 ۱۵ مہ ہم آمیدم ہا و خدا و یکہ یہ روزی
 مُردہیا زنہ موئن چہ آپیم یا صالح و چہ آپیم یا
 ظالم کہ اپی پیایا خوشو ہم قبول دارن.

۲۴ دِما پنج رو، گاہن اعظم، حنانیا، وارد
 قری دِ مشایخ و وکیلی و نُومِ تروتولس
 اومان و قیصریہ، ونو شکایتشو نِه و تیشک
 پولس رَسین و خدمت والی. ۲ ہہ کہ پولس
 نِه احضار کردن، تروتولس شکایتشہ دِ پزوور
 فلیکس چنی شروع کرد: «عالیجناب، سی یکہ
 خیلی وَخَت آ کہ دِ زیرِ سات ہایم دِ آسایش و
 سی خاطرِ آیندہ نگرہی شما، اپی ملت، اوضاع
 بیتری نصیوش بی یہ، ۳ وظیفہ خُومو دُونیم کہ
 دِ ہر جا و ہر زمو، دِ شما قدردانی بکیم.

سی یکہ مَنّی و سَرِ یهودیو دَاشتوئَه، پوئِسِه هِه چُنُو دِ حَبسِ نِئَه دَاشت.

دادخوائی پوئس دِ قیصر

۲۵ سِه رو دِما یکہ فِستوس رِسیسی و حوَرَه قَرْمُونَداری حُوش، دِ شَهرِ قیصریَه رَت و اورشلیم. ۲ و دِ اوچِه سَرُونِ کاهِنیا وَ گِپُونِ قُومِ یهودِ دِ تِه او حاضِرِ بَیِنِ وَ شِکائِتِیا حُوشو نِه و تیشِکِ پوئسِ عَرَضِ کِردن. ۳ و نُو دِ فِستوسِ حاسِنِ لُطفی بَگَه وَ شُو، پوئِسِه و اورشلیمِ احضارِ بَگَه، سی یکہ دِ کِرشِ بَیِنِ تا او نِه دِ مینِ رَه بَکْشِن. ۴ فِستوسِ دِ جُنُو گُت: «پوئسِ دِ قیصریَه، ها دِ بَن، وَ مِه حُومِ قَصِتِ دارِم و اِپی زَیئِی رُومِ و اوچِه. ۵ وَ او گُت: پَسِ قَری دِ گِپُونُئُو کِه اِعتبارِ دارِن، نُونِنِ وارِدِمِ بَیائِنِ تا اَر دِ اِپی پِیا خِبطی سَرِ زَئوئَه، شِکائِتِشُو نِه و تیشِکِشِ بُوئِن.»

۶ فِستوسِ دِما وَه نَزیکِ هِشتِ تا دِه رو کِه مَنِ وائِشو، وِرگِشتِ و قیصریَه، و صُوشِ مَحِکَمَه نِه رَه وَنِ و هُدِ کِردِ پوئِسِه بَیارِن. ۷ هِه کِه پوئسِ اُوما وامی، یهودیوئی کِه دِ اورشلیمِ اُوما بَیِنی، هورِشِ کِردنِ وُ خِیلی بُخْتومِیا سِختی وَشِ زَن، اِما نُنُونِسِنِ و نُو نِه ثابِتِ بَکْن.

۸ پوئسِ دِ دِفاعِ دِ حُوشِ گُت: «مِه هِیچِ خِبطی نِه و تیشِکِ شَرِیعَتِ یهودِ نِه و تیشِکِ مَعبَدِ وَه نِه و تیشِکِ قیصرِ رومِ نَکِرِدَمَه.»

۹ اِما فِستوسِ کِه مِی حاسِ مِنتی بَنئَه و سَرِ یهودیو، و پوئسِ گُت: «مِی حایِ رُوی و اورشلیمِ تا دِ اوچِه سی اِپی بُخْتومِیا دِ حَضوَرِ مِه مَحاکَمَه بای؟»

۱۰ اِما پوئسِ دِ جُنُو گُت: «مِه هِه اِیسه هَمِ اِیسامَه دِ مَحِکَمَه قیصرِ کِه دِ وَه مِی بایسِ مَحاکَمَه بام. شِما حُوتِ خو حَوَرِ داری کِه مِه هِیچِ کارِ خِبطی نِسَوَتِ و یهودِ نَکِرِدَمَه.»

۱۶ زوتا، سِختِ تَقِلا مِی کِمِ تا نِسَوَتِ و خِدا وُ مَرِدِمِ وَا وَجَدانِ پاکِ زَنهائی بَکِم.

۱۷ اِیسه «مِه دِما چَنی چَن سال، رِتمِ و اورشلیمِ تا سی ژارِیا مِلتِ حُومِ صِدَقَه بایئِ بُوَرِمِ وُ قُرُونی تَقَدِیمِ بَکِم. ۱۸ تِه نِه وَجا مِی اُورِدِمِ کِه مِه نِه هِه چُنُو کِه تَطَهیرِ کِردِیمِی، دِ مَعبَدِ پِیا کِردن. نِه جَمعیعی دِ مِینَه بِی وُ نِه قِشَقِرِقی. ۱۹ اِما دِ اوچِه قَری یهودی دِ مَنتَقَه اَسِیا بَیِنِ کِه وَنُو هَمِ بایسِ دِیچِه دِ بَرُووَرِ شِما حاضِرِ مِویئِنِ تا اَر اِتْهامی و تیشِکِ مِه دارِن، بُوئِن. ۲۰ و یا یکِه وَنُو کِه هانِ وِیچِه، بُوئِنِ هِه کِه دِ حَضوَرِ شورا اِیسا بَیِمِی، چِه خِطائِی دِ مِه پِیا کِردن، ۲۱ غَیرِ یکِه دِ مِیْنِشو وَا دَنگِ بِلِنِ گُتِم: «و سَنَه مِسْئَلَه زَنه بَیِنِ مَرْدَه بای کِه اِیمرِو دِ حَضوَرِ شِما مَحاکَمَه مَوئِم.»

۲۲ اوسِه فِلیکسِ کِه وِ خَوئی وَا طَرِیقَتِ اَشِنائِی دَاشت، مَحاکَمَه نِه وَنِ وِ وَخْتی هَنی وُ گُت: «هِه کِه لِیسِیاسِ قَرْمُونَدَه بَیایَه، رِی شِکائِتِئُو اوسِه تَصْمِیمِ مِی رِم.» ۲۳ اوسِه و افسِرِ مَسْئولِ هُدِ کِردِ تا پوئسِ نِه زَیرِ نَظَرِ بَیْئِرَه، اِما تا قَدی اَزادِی پائی وَشِ بَنَه و مانعِ نِه نَوئَه کِه رِفِیقِ یاشِه بَنِئِئَه تا وَنُو هُوَجَه یاشِه بَرِطِرَفِ بَکْن.

۲۴ دِما چَن رو، فِلیکسِ وارِدِ رَنئَه شِ دِروسِیلا کِه یهودی بی، اُوما وُ دِ دُمِ پوئسِ کِلِ کِرد، و حَرَفِیا او دِبارَه اِیْمونِ و مِسیحِ گُوشِ دَه.

۲۵ هِه کِه پوئسِ دِ صالِحِ بی پِه و پَرهیزِگاری وُ داوَری اَیْنَدَه قِصَه کِرد، فِلیکسِ رَتِلاقِ بی وُ گُت: «دَدِ بَسَه! اِیسه رُو. دِ مِجالِی هَنی دُوازَه هِناتِ مِی کِم.» ۲۶ دَرِ ضَمِنِ، اُمیدِ دَاشتِ پوئسِ رُشَوْتی وَشِ بَنَه. زوتا، وَخْتِ بِی وَخْتِ مِی حاسِشِ وُ وائِشِ قِصَه مِی کِرد.

۲۷ دو سالِ دِشِ رَتِ، اوسِه دِما وَه پُورِکِیوسِ فِستوسِ جانشینِ فِلیکسِ بی. و اِما فِلیکسِ،

نه کِل بَکَم وِ تِه قیصر. ۲۲ آگریاس وِ فِستوس گت: «دِلِم می حَا حُوم حرف یاشه بَشُونِئِم.»

گت: «صُو حرف یاشه می شُونِئیت.» ۲۳ اوسه وِ صُوش، آگریاس وِ پرنیکی وا گبگبَه وِ دَبَدَبَه اومان وِ وارِدِ قَرْمُونَدَهیا نظامی وِ پبایا سَرشَناسِ شَهر رَتِن وِ مینِ تالارِ شَهر. وِ هُدِ فِستوس، پوئسِ نِه اُورِدِن. ۲۴ فِستوس گت: «اِ آگریاسِ پاتشا، وِ اِ گِرِدِ گسُونی کِه دِیچَه حاضریت! اِی پیا نِه کِه مِئِنیت، گِرِدِ جِماعَتِ یهود، چِه دِ اورشلیم چِه دِ ایچَه، وِ تِه مِه دِش شکایت کِرْدَنَه وِ قازَنَنَه کِه نَبایسِ زَنَه بَمُونَه. ۲۵ اما مِه وِ اِی نَتیجَه رَسِمَه کِه او کاری نِکِرْدَه کِه سِزاش مرگ با. اما سی یکَه اِی پیا دِ قیصر دادخوایی کِرِد، پس مِه تصمیم گِرِتم او نِه وِ روم کِل بَکَم. ۲۶ اما دِلیلِ دِیاریئِی نارِم کِه دِ بازَه او سی سَرورِ حُوم بَنیسم. پس او نِه وِ حضورِ هَمَه شِما، بخصوص وِ حضورِ شِما، آگریاسِ پاتشا، اُورِدَم تا گاس، دِما بازخواست، چیئِی سی نِیسنَه پیا بَکَم. ۲۷ سی یکَه وِ عَقیدَه مِه جِلاَفِ عَقَلِ اِ کِه زَنَدُونی نِه بدونِ گِتَه نِ بَخْتوم یائی کِه وش وارِدِ اِ، کِل بَکَم.»

۲۶ آگریاسِ ری کِرِد وِ پوئسِ وُ گت: «اِی اِجازَه نِه داری دِ دفاعِ دِ حُوتِ چیئِی بُوئِ.»

اوسه پوئسِ دَس بُردِ وا وِر وِ دفاعِ حُوشَه چنی عرض کِرِد: ۲ «آگریاسِ پاتشا، چنی بختِ وا مِه یاری تِه کِه ایمر وِ حضورِ شِما ایسامه، دِ بَرورِ گِرِدِ شکایتِ یا یهودیو دِ حُوم دفاعِ بَکَم. ۳ بخصوص یکَه دُونم شِما وا گِرِدِ آیینِ دایینِ یهود وِ اختلافِ یائی کِه ها مابینِشو وِ تَمومی آشنائیِ داریت. ایسه، خواهشتِ می کم، وا حوصله وِ عرایضِ گوشِ بئیت.

۴ «یهودیو گِرِدِشو زَنَهئِی مِه نِه دِ اولِ چُونیمِ دُونن، هِه دِ او اولِ کِه دِ مینِ ملتِ حُوم وِ دِ

۱۱ ایسه آر خبطی کِرِدَمَه یا کاری کِرِدَمَه کِه جَزاش مرگِ آ، دِ مُردَه بَکَم نی. اما آر بَخْتوم یائی کِه پُنو وِ مِه می زَنن، دِرو آ، هیچ کِه نَتُونَه مِه نِه وِ دَسِشو تسلیم بَکَه. دِ قیصرِ دادخوایی می کم.»

۱۲ اوسه فِستوس دِما یکَه وا اعضا شورا شُور کِرِد، اِعلُوم کِرِد: «دِ قیصرِ دادخوایی می کی، پس می ری وِ حضورِ قیصر!»

پوئسِ دِ حضورِ آگریاس

۱۳ دِما یکَه چنِ رو دِش رت، آگریاسِ پاتشا وِ پرنیکی سی حُوشامدگویی وِ فِستوس، اومان وِ قیصریه. ۱۴ دوچه کِه روزیا زیادی دوچه مَنینی، فِستوس جریانِ پوئسه وا پاتشا پیشِ گشی وُ گت: «دِ ایچَه پبائی هِی کِه فِلیکس او نِه نِتَه داشته دِ هِلِفْدو. ۱۵ هِه کِه دِ اورشلیم بییم، سَرورِن کاهِنیا وِ مشایخِ یهودِ بَخْتوم یائی وش زَن وِ حاسِنِ محکوم با.

۱۶ «وَشو گِئِم دِ مینِ رومی یا رَسَم نی کِه متهمی نِه وِرَز یکَه وا شاکِ یاشِ ری وری بوئَه وِ بَتُونَه دِ وِر بَخْتومیا، دِ حُوشِ دفاعِ بَکَه، تسلیمش بَکن. ۱۷ هِه کِه دِ ایچَه جمعِ بیین، اَنگِلاتِ نِکِرِدِم بَلِکَم وِ صُوش، مَحکِمَه نِه تشکیلِ دَم وُ هُدِ کِرِدِم او نِه بیازن. ۱۸ هِه کِه شاکِیا وِ رِيسان تا حرفی دِنن، او نِه وِ هیچ کُوم دِ بَخْتومیا گنی کِه مِه انتظارِ داشتِم، متهم نِکِرِدِن. ۱۹ بَلِکَم وِ سَر چنِ چی دِ موردِ دینِ حُوشو وِ عیسی نومی کِه مُردَه اما پوئسِ ادعا می کِه زَنَه، دَم رِگَه کِرِدِن. ۲۰ مِه کِه نَتُونِسیم چطور بایسِ وِ چنی چیائی رِسیدئی کِرِد، دِش پُرسیم می حَا کِه رُوئَه وِ اورشلیم تا دِ اوچَه سی اِی بَخْتومیا محاکمه با. ۲۱ اما هِه کِه پوئسِ حاس تا صدورِ رأیِ قیصر، هِه چَنو بَمُونَه دِ بِن. مِه هُدِ کِرِدِم نِتَهش دازن، تا زَمونی کِه او

نِشُو دَمَه تا تو نه پاکار وَ شاهِدِ حُومِ بَکَم، تا و او چِیئی که د وَه مه نه دِئِئَه وَ و اوچِیئی که د وَه حُومِه وَت نِشُو مِئِم، شاهادتی بیئی. ^{۱۷} مه تو نه دِ دَسِ قُومِ حُوتِ وَ دِ دَسِ غِیرِیَهُودِیُوئی که تو نه و تِه شُو کِلِ مِی کِمِ راها مِی کِمِ ^{۱۸} تا چش یاشُو نه بَگَشنی، تا دِ تاریکی وَ نیر، وَ دِ قدرتِ شِیطو والا خدا وَرگَرَدَن، تا گَنه یاشُو آمُرزیه با، وَ دِ مِینِ وَنُو که وایمُونِ وَ مه مقدس بینه، بری بُوَرَن.

^{۱۹} «پس، آگریاس پاتشا، مه دِ او رُویائی که دِ آسْمُونَه سَرِ واز نَکِرَدِم. ^{۲۰} بَلِکِمِ اولِ دِ مِینِ وَنُو که دِ دمشقِ بَیِن، اوسه دِ اورشلیمِ وَ گِردِ دِ یارِ یَهُودیه، وَ هَمِ دِ مِینِ غِیرِیَهُودِیُوئی دَسِ وَ کَارِ اِعلُومِ اِیِ پِیغُومِ بَیئِمِ که بایسِ تَوَبَه بَکَنِ وَ والا خدا وَرگَرَدَن وَ کاریا قابلِ تَوَبَه داشتوئَن. ^{۲۱} زوتا، یَهُودِیُوئی مه نه دِ معبدِ گرفتارِ کِردَن وَ مِی حاسِنِ مه نه بَگَشَن. ^{۲۲} اما تا وایمِرو، خدا کَمِکِمِ کِردَه وَ اِیمدالِ اِیچِه اِیسامَه وَ و هَمَه، دِ کُچَکِ وَ گَپ، شاهادَتِ مِیئِم. یه نه که مِوئِمِ چِیئی نِی غِیرِ او چِیئی که پِیغَمِریا وَ موسی گِئِئَه که مِی بایسِ اِتفاقِ بَفتَه: ^{۲۳} یِکِه مَسِیحِ بایسِ عَدُو بَگَشَه وَ اولینِ کَسِیِ با که دِ مُردَه یازنه مِوئَه، تا نیر نه هَمِ و اِی قُومِ اِیما وَ هَمِ وَ باقی قُومِ با اِعلُومِ بَکَه.»

^{۲۴} هه که پِوئِسِ وایِ حِرفِیا دِ حُوشِ دِفاعِ مِی کِردِ، فِستوسِ قازَنِ گُت: «پِوئِسِ، تو عَقِلِ حُوتَه دِ دَسِ دِئِئَه! عِلِمِ زیاده، تو نه لِیوَه کِردَه.» ^{۲۵} اما پِوئِسِ جُئُو دَه: «لِیوَه نِیسیم، عالیجنابِ فِستوسِ، بَلِکِمِ دِ کَمالِ هُوشِیاریِ عینِ حَقِیقَه مِوئِم. ^{۲۶} پاتشا حُوشِ دِ اِی چیا حَورِ دازَه وَ مه هَمِ بی پَرَدَه واشِ قِضَه مِی کِمِ، سی یِکِه اِطْمِینُو دارِمِ هِیچِ کُومِ دِ پِنُو دِ وَرِ

اورشلیمِ زِنه ئِی مِی کِردِم. ^۵ وَنُو دِ زِی حَورِ دازَنِ وَ آر باحان، تُوئَن شاهادَتِ پِئِنِ که مه و عنوانِ یه فَرِیسی، مُریدِ سَخِگِیرِتَرینِ فِرَقَه دِیَنُمُو بَیْمَه. ^۱ وَ اِیْمِرو سی خاَطِرِ اُمیدِ و او چِیئی که خدا و بُوَه یایما وَ عَدَه دِئَه، محاکمه مِوئِم. ^۷ یه هه او وَ عَدَه ای آ که دُوازَه طایقَه اِیما وایِل وَ جُو، شُو وَ روزِ و اُمیدِ و دَسِ اُورَدَه نِشِ، خدا نه مِی پَرَسَن. بَله، پاتشا، سی خاَطِرِ هه اِی اُمیدِ آ که یَهُودِیُوئی مه نه مَتَه مِی گَن. ^۸ سی چی بایسِ سی هَر کُومِ دِ شِما بِلاجِ بَیائِه که خدا مُردَه یای نه زَنه مِی گَه؟ ^۹ «مه هَمِ اِتقادِ داشتِمِ که بایسِ دِ اَنْجُومِ هِیچِ کاریِ وَ تَبِشَکِ وایِ نِومِ عِیسیِ ناصریِ کُوتائی نِکِم. ^{۱۰} وَ یه دُرسِ هه او کاریِ بی که دِ اورشلیمِ کِردِم. وایِ گِرتَه نِ اِختیارِ دِ سَرُونِ کاهِنِیا، مقدسینِ زیاده نِه مِی وَنِمِ وَ هِلِفْدُو، وَ هه که و مرگِ محکومِ مِوئِن، وَ تَبِشَکِشُو رَایِ مِی دَم. ^{۱۱} بارها دِ دُمِ مِجازاتِ وَنُو، کَنِیسه وَ کَنِیسه مِی رَئِمِ وَ تَقِلا مِی کِردِمِ وادارِشُو بَکِمِ کِیْفِرِ بُوئِن. تاو غِیظِ مه چُنُو بی وَشُو که حتی تا شَهْرِیا غِیرِیَهُودیِ هَمِ مِی رَئِمِ دِ تَرِشُو.

^{۱۲} «دِ یِکِیِ دِ اِی سَفَریا، وایِ حُکَمِ وَ اِختیارِ کَمالِ دِ لا سَرُونِ کاهِنِیا، مِی رَئِمِ دِ دمشق. ^{۱۳} نِزِیکِ ظَهَر، پاتشا، دِ مِینِ رَه یِگِیِ نیریِ پِرچَه دارِترِ دِ نیرِ اَفْتُو دِ آسْمُو دُورِ مه وَ هَمَزَه یامِ هُورَه کِرد. ^{۱۴} گِردِمُو اَفْتایِیمِ وَ ری زِمی، وَ مه دَنگیِ اِشْتَفِئِمِ که وَ زُوونِ عِبریِ وَ مه مِی گُت: «شائول، شائول، سی چی مه نه عَدُو مِئِی؟ سیتِ سَخْتِ آ که لَقَه بُوئیِ وَ مِیخِیا، سی یِکِه یه هه حُوتَه دالِه دِرِ مِی کِی!»

^{۱۵} «پِرِسیئِم: «خداوند، تو کیئی؟» «خداوند گُت: «مه هه او عِیسیِ آمِ که تو عَدُو شِ مِئِی. ^{۱۶} وریِ وایِ راس. سی یه حُومِه وَتِ

د اسکندریه می رت والا ایٹالیا، و ایما نہ سوار
وہ کرد. ۷ روزیا زیادی آروم رتیم و جلو و وا
سختی رسیسیم و بندر کنیدوس. سی یکہ بای
د ریوری می زہ، د روتہ پنازہ کرت، رتیم تا و
جلو شہر سالمونی. ۸ و سختی د روتہ ساحل
رد بیٹیم و رسیسیم و جائی و نوم «بندریا نازار»
کہ د زیکی شہر لاسائتہ بی.

۹ زمون زیادی د دس رتی و سفر دریائی د
ای وخت سال ایمدال خطرناک بی و حتی
روزیا روزہ ہم سپری بیی. زوتا، پولس ہشتار
دہ و گت: ۱۰ «سروریا، نوم بیٹیم کہ سفر
پُرخطری ہا د ورمو و ضرر زیادی نہ تنیا و
گشتی و بار وہ، بلیم و جون ایما ہم می زنتہ.»
۱۱ اما افسر رومی و قصہ یا ناخدا و صحو
گشتی بیشتر گوش می گرت تا و قصہ یا پولس.
۱۲ دوچہ کہ او بندر، سی سر کردہن زمسو خو
نوی، رأی بیشترشو و یہ بی کہ و سفر ادامہ
بیٹیم، و ای امید کہ رسیسیم و بندر فینیکس و
زمسو نہ د اوچہ سر بکیم. ای بندر د جزیرہ
کرت بی، و ری و جنوب غربی و ہم ری و
شمال غربی داشت.

تیفون دریا

۱۳ ہہ کہ نرہہ بای جنوب زہ، گمو کردن
و او چیتی کہ می حاسن رسیستہ، پس لنگر نہ
گشیئن و د روتہ ساحل کرت آفتان و زہ. ۱۴ اما
چیئی دس نرتی کہ بای خیلی سختی، کہ و بای
شمال شرقی معروف آ، د لا جزیرہ والا ایما زہ.
۱۵ گشتی گرفتار تیفو بی و ٹٹونس د خلاف
بای روتہ و انہا، زوتا، حومو نہ دئیمو و دس
بای و بای ایما نہ موٹورد. ۱۶ د پتہ جزیرہ گچکی
و نوم گودا رتیم و جلو، و زور ٹونسیم قایق
نجاتہ کہ د دما گشتی بی، پتیریم و اختیار.
۱۷ ہہ کہ ملوانیا او نہ اوردن و ری عرشہ

چیش دیر نمتہ، سی یکہ اپی اتفاق د خفا
نوتہ. ۲۷ آگریاس پاتشا، و پیغمریا اتقاد
داریت؟ ڈونم کہ داریت.»

۲۸ آگریاس و پولس گت: «ہہ و اپی زیتی
می حای مسیحیم بکی؟»

۲۹ پولس د جٹو گت: «د خدا می حام کہ دیر
زی، نہ تنیا شما، بلیم گرد و نو کہ ایمر و
مہ گوش می نن، ہہ چی مہ بوئن، آلوٹ نہ د
زالنہ!»

۳۰ اوسہ پاتشا وریسا، واردش والی و پرنیکی
و باقی و نو کہ د مجلس بین ہم وریسان، ۳۱ د
حالی کہ وا یک قصہ می کردن، کردن و در و
وا یک می گتن: «ای پیا کاری کہ قابل مرگ یا
ہلفدو با، نکرده.»

۳۲ آگریاس و فستوس گت: «آر اپی پیا د
قیصر دادخواستی نکریدی، موی او نہ ہیسیہ آزاد
کرد.»

پولس می زہ و روم

۲۷ ہہ کہ بنا و یہ بی کہ د زہ دریا
ریمو والا ایٹالیا، پولس و قری ہنی د
زندونی یا نہ تحویل افسری دن و نوم یولیوس،
د گردان سلطنتی. ۲ پس سوار گشتی بیٹیم
کہ د شہر آدرامیتینوس بی و می رت والا بندریا
منطقہ آسیا، و آفتاییم وا زہ. آریستاخوس
مقدونی، د مردمون تسالونیکی ہم واردمو بی.
۳ وا صوش رسیسیم و صیدون و یولیوس
لطف کرد و پولس، وش اجازہ دہ تا روتہ و
تہ رفیق باش تا ہوجہ یا شہ بر طرف بگن. ۴ د
اوچہ دوازہ آفتاییم و زہ و د روتہ پنازہ قبرس
رتیم و جلو، سی یکہ بای د ریوریمو می زہ.
۵ دما رد کردہ د بندریا کیلیکیہ و پامفیلیتہ،
د بندر میرا، کہ ہا د ولات لیکتہ، اوماییم و
ہار. ۶ د اوچہ افسر رومی گشتی پیا کرد کہ

مِ رت کِه بُوخوَریم وِ تَخَتِ بَر دیا، چار لنگر دِ
دِما گشتی وین و هار، و دعا می کِردن هر چی
زیتِر روز با. ۳۰ مَلوانیا و قَصَتِ فِرار دِ گشتی،
قایقِ نجاتِه وین و دریا، و ای بُنه کِه می حان
چن لنگر دِ سینِه گشتی بُونَن و دریا. ۳۱ پوَلَس
و افسر و سَروازیا گُت: «آر ای پیا یا تُمونَن
دِ گشتی، هیچ گومتو نجات پیا نمی کیت.»
۳۲ پس سَروازیا طنَافیا قایقِ نجاتِ نه بُرینَن
و قایقِ نه ول کِردن.

۳۳ گمی وِرز لیسکِ آفتو، پوَلَس لالیکس و شو
چیئِ بُوخورن. گُت: «ایمرو چارده روز آ کِه
دِ تما بیئینونه و چیئِ نَحردیتِه، بی خوراک
مَنیتِه. ۳۴ پس دِتو می حام چیئِ بُوخوریت، تا
جُو بئیریت. سی یکه میی دِ سر هیچ گومتو کم
نِموتِه.» ۳۵ هه یکه یه نه گُت، گپی نو وِرداشت
و خدا نه شکر کرد و دِ وِر چَش همه نو نه گُت
کِرد، نئا و خَرده. ۳۶ پس گردشو دِل گوه گِرتن
و نو خَرَدن. ۳۷ گردمو دِ گشتی، دویس و هفتاد
و شش نفر بیئیم. ۳۸ هه کِه سیر بیین، باقی غَله
نه رختن و دریا و گشتی نه سُوک کِردن.

۳۹ هه کِه بی و روز، حُشکی نه نَشناختن، اما
خلیجِ گُچکی دین کِه ساحلِش شنی بی. پس پنا
نِئان کِه آر بوئه گشتی نه دوچه بَنشونن و خَره.
۴۰ بَن لنگریا نه بُرینَن و وِلشو کِردن دِ دریا و هه
دِ او موقعِ طنَافیا سَکان هم، واز کِردن. اوسه،
بادبانِ سینِه گشتی نه دِ رونه بای کشینَن بالا و
والا حُشکی رَتَن و چلو. ۴۱ اما گشتی خرد و رُک
بُلی دِ زیر او و نیش و خَره. سینِه گشتی گیر
کِرد و هه چنو بی حرکت من، اما دِما گشتی و
سَنه رُورِد مَوجیا دِ یک تیچس.

۴۲ سَروازیا آفتان دِ صَدِ گشتِه زَندونیا،
کِه نَگه یکی وَا مَلونی بَجیئِه. ۴۳ اما افسرِ رومی
کِه می حاس جُونِ پوَلَسِه نجاتِ بَنه، چلو ای
کارشو نه گِرت و هُد کِرد اول وِنونی کِه تونَن

گشتی، و کمکِ طنَافیا، دُورورِ خُودِ گشتی
نه فُرس بَسین تا دِ یک نَتیچِه، و دِ زَله یکه
نَگه گشتی دِ مین هُسکویا ساحلِ «سیرتیس»
بَنشینِه و خَره، لنگرِه وین و هار و گشتی نه
دِ رونه بای ول کِردن. ۱۸ و صُوش، سی یکه
تَبُفو وَا رُورِد مَومو می رَه، نالاجِ بیین بارِ گشتی
نه بُونَن و دریا. ۱۹ روزِ سِئِم، وَا دَس خُوشو چیا
گشتی نه رختن و دریا. ۲۰ روزیا هه چنو می رت
و ایما رَنگِ آفتو وُ آسازیا نه و چَش نِمئی بییم
و تَبُفو هم ستارِش نمی گِرت، چنو کِه گِردمو،
امیدی و نجاتِ نااَشتمیم.

۲۱ دِما چنی کِه هیچ نو نَحردینی، پوَلَس ایسا
دِ مینشو و گُت: «آفایا، شِما می بایسِ حرفِ
مه نه گوش می گِرتیت و دِ کِرت نمی کِردیت
و دَر تا ای همه بلا و سَرنو نیا. ۲۲ ایسه هم
دِتو می حام کِه جَرأتو نه دِ دَس نئیت، سی یکه
هیشکِه دِ میننو جُونشه دِ دَس نیئِه، نئا هه
گشتی دِ دَس می رَه. ۲۳ سی یکه دیشو یه فرشته
خدا کِه هین اونم وُ می پَرسمش، ایسا دِ لاریگم
۲۴ و گُت: ”پوَلَس، زَلت نرُوئه. تو بایس سی
محاکمه، دِ چلو قیصر حاضر بای، و س گُو،
خدا جُونِ گِردِ هُمسَفریاته هم بَخَشنه وِت.”
۲۵ پس ای پیا یا، دِلتو فُرس با، سی یکه و خدا
ایمو دارم کِه هه چنو کِه و مه گتِه، موئه.
۲۶ اما گشتی ایما بایس دِ یه جزیره ای بَنشینِه
و خَره.»

دِ یک تیچسِه نِ گشتی

۲۷ شو چاردهم، هنی هم بای ایما نه دِ دریایِ
آدریاتیک دِ ای لا و او لا مَورِد، کِه نِزیکِ
نصمه شو، مَلوانیا گَمو کِردن و حُشکی نِزیکِ
موتن. ۲۸ پس قیلی او نه آنازه گِرتن و قِمِسن کِه
قَدِ چل متر آ. گری بعد، گلِ هنی قیلی او نه آنازه
گِرتن و دین سی متر آ. ۲۹ و سی یکه زَله شو

پولس ریس و روم

۱۱ دِما سیه ماه، وا گشتیئی که زمسو نه د جزیره مَنی، رائی دریا بیئیم. او گشتی هین اسکندریه بی د چلوش نِشونه «خدایا لِفونه» نه داشت. ۱۲ رَسسیم و سیراکوز، لنگر ونیم و سیه رو مَنیم دوچه. ۱۳ اوسه سفر دریائی نه اداقه دئیم و رَسسیم و شهر ریگیون. وا ضوش، بای جنوبی وریسا، دو ضوش رَسسیم و شهر پوتیولی. ۱۴ د اوچه چن تا د برارو نه پیا کِردیم که د ایما دعوت گِرتن په هفته و ته شو بایم. آخر سر رَسسیم و روم. ۱۵ برارون ایمودار اوچه اِشفتینی که هایم د زه، تا بازار آپوس و آبادیئی و نوم "سه می حونه" اوماینی و پیشوازمو. پولس و دینین و نو خدا نه شکر کرد و دیش قُص بی. ۱۶ هه که رَسسیم و روم، و پولس اجازَه دن تا تَنیا وا په سرواز محافظ بَمونه د حونه خوش.

پولس د روم

۱۷ دِما سیه رو، پولس گپون یهود نه دعوت گِرت. هه که جمع بیین، و شو گت: «برارو، وا یکه مه کاری و تیشک قوم خوم یا آیین دایین بوه یا مو نکریدی، مه نه د اورشلیم گِرتن و تحویل رومی یا دن. ۱۸ و نو د مه بازخواست کِردن و حاسن آزادم بگن، سی یکه د مه جرمی نئین که سزاوار مرگ با. ۱۹ اما هه که یهودیو اعتراض کِردن، ناجلاج بیئم د قیصر دادخوائی بکم، آلوَت نه سی یکه د ملت خوم شکایت بکم. ۲۰ زوتا، حاسم شما نه بئینم و واتو قصه بکم، سی یکه و سته او امید اسرائیل آ، که مه نه و ای زنجیر زالته کِردنه.»

ملونی بگن، خوشو نه بوئن و دریا و برسون و حشکی. ۴۴ باقی هم می بایس و ری آواریا و یا تیگه یا گشتی، خوشو نه می رسین و حشکی. هه چنی گِردشو و سلامت رَسسیم و حشکی.

پولس د جزیره مالتا

۲۸ هه که و سلامت رَسسیم و حشکی، قَمسیم نوم او جزیره مالتا آ. ۱ مردمون جزیره لطف زیادی و مو کِردن. سیمو تش ورکین و و گرمی د چلومو دراومان سی یکه هوا سرد بی و بارو می وارس. ۳ پولس قری هیمه جمع کرد و هه که وه نه می نئا و ری تش، د زور گرما تش، ماری د مین وه کرد و در و غلف خرد و دَسش. ۴ مردمون جزیره هه که دین ماری د دس او در بی په، و یک گتن: «بی گمو، ای پیا قاتل آ، وا یکه د دریا نجات پیا کرده، اما عدالت نیمیله زنه بَمونه.» ۵ اما پولس مار نه ون د تش و هیچ بلائی نگرِتش. ۶ و نو چش چش می کِردن بدینش بای بگه یا یکه یگی بفته و بَمیره. اما دِما چش چش زیاد، هه که دین هیچ بلائی نگرِتش، فکِرشو و رگشت و گتن پولس په خدا آ. ۷ د او زیکی زمی نیائی بی هین رئیس جزیره که نومش پوبلیوس بی. او ایما نه و حونه خوش دعوت کِرد و سیه رو و گرمی د چلومو دراوما. ۸ نومرز، بوه پوبلیوس افتائی د جا، و توء و بلرقه داشت. پولس رت و تَهش و دعا کِرد، دس نئا و ریش و شفاش ده. ۹ دِما ای جریان، باقی مریض یائی که د جزیره بیین، می اومان و شفا می گِرتن. ۱۰ و نو خیلی قُرب و عَزت ایما نه داشتن، و هه که سی رته حاضر موبئیم، هر چیئی که هوجه مو بی سیمو آماده کِردن.

شما حقیقتا و چش خُونُو مِئِنیت، اما
 هیچ موقعِ درکِ نمی‌کیت.^{۲۷}
 سی یکه دلِ ای قُومِ بَرِدِ بی‌یه،
 گوش یاشو سنگین بی‌یه،
 و چش یا خُوشُو نه بَسِتِنَه،
 نگه و چش یاشو بَئین،
 و وا گوش یاشو بَشَنُوئَن،
 و دِ دِلِ خُوشُو بَقَمَن
 و والا مه وِرگَرَدَن و مه شَفَاشُو بَئِم.^{۲۸}
 « پس دُونِسُوئیتِ که نجاتِ خدا و
 تِه غیریهودیو کِلِ بی‌یه و وُنُو گوشِ می‌ئَن! »
^{۲۹} [دما یکه یه نه گت، یهودیو هه چنُو که
 سخت وایک دم‌رگه می‌کِردن، دوچه رَئِن].
^{۳۰} و ای صورتِ پولسِ دو سالِ تُمومِ مَنِ دِ
 حُونهِ اِجاره‌ایش و هر گه نه که می‌اوما و تِه‌ش،
 قبول می‌کرد. ^{۳۱} او پاتشائیِ خدا نه اِعلُومِ می‌کرد
 و وا دِلُجراتِ تُمومِ بی‌یکه کسی جَلوِشِه بَئیره
 دِ بازه عیسی مسیحِ خداوندِ تعلیمِ می‌ده.

^{۲۱} وُنُو دِ جُنُو گَئِن: «هیچ نومه‌ای دِ یهودیه
 دِ بازه تو نَرَسِسَه و دَسْمُو، و هیچ کُومِ دِ پَرارُونی
 که دوچه اوما نه خَوَرِ یا لاپَرِتِ گئی دِ بازه تو
 نیووردنه. ^{۲۲} اما دوس داریم عقیده تو نه هم
 بَشَنُوئیم، سی یکه دُونیم که مَرِدِ دِ هر جا وِ
 تیشکِ ای فرقهِ قِصَه می‌کن.»
^{۲۳} پس روزی نه دیاری کِردن و بُری‌وُشُری
 اومان و حُونه‌ش تا بَئینش. او دِ صُو تا شو،
 دِ بازه پاتشائیِ خدا و اشو قِصَه کِرد و تَقْلا کِرد
 دِ توراتِ موسی و نِبَسَنَه‌یا انبیا، دِ بازه عیسی
 قانِعِشُو بَگه. ^{۲۴} قَری دِشُو و قِصَه‌یاش قانِع
 بیین، اما باقی باوَرِ نَکِردن. ^{۲۵} پس هه چنُو که وایک
 یک دم‌رگه می‌کِردن، دوچه زَن و دَر. اما وِرزِ یکه
 دوچه رُوئَن، پولسِ کَلُومِ اَخِرِ خُوشِه اِعلُومِ کِرد
 و گت: «روح‌القدس چه دُرس و بُوَه‌یا شما
 قِصَه کِرد، اوسه که و واسطَه اِشعیا نبی گت:
^{۲۶} «و تِه ای قُومِ رُو و بُو،
 شما حقیقتا و گوش خُونُو می‌شَنُوئیت،
 اما هیچ موقعِ نمی‌قَمیت؛